עיריית רמת-גן

תמלול

ישיבת מועצה מן המניין מס' 20

מיום שני, ז' בתשרי תשפ"ו, 29/09/2025

באולם מועצת העיר

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, עו"ד עינב בר כהן – מ"מ ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – מ"מ ראש העיר, מר ישראל זרי – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, עו"ד דוד מנחם – משנה בכיר לראש העיר, עו"ד אביהוא בן משה – משנה לראש העיר, עו"ד זוהר ישרים – משנה לראש העיר, גב' מאיה פלומבוים – חברת מועצת העיר, גב' קרן בר – חברת מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר ליר לוי – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, גב' אפרת אביטל לויאן – חברת מועצת העיר, גב' מירב גבע גרומר – חברת מועצת העיר, גב' תל אביב לי וידריך דידיו – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, פרופ' יזהר אופלטקה – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר.

חסרים: עו"ד אסף וייס – סגן ראש העיר, גב' נאוה רביבו – חברת מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, עו"ד אביחי בן שטרית – סמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, עו"ד אפרת דידי קונפינו – היועצת המשפטית, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' לימור מרקנזון סגל – מנהלת אגף החינוך, מר רועי דביר אבידור – מ"מ מנהל אגף שפ"ע, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב, גב' נועה מירקין – דוברת העירייה, מר חיים קאפח – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, עו"ד חן גינון – מנהלת אגף פיתוח כלכלי, גב' מירב שורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון ארגון וייעול, גב' ירדן רינגל – מנהלת לשכת ראש העיר, גב' תמר עפרוני – מנהלת לשכת ראש העיר, גב' אסתי דיין – לשכת מנכ"ל, גב' ענאל טימסיט – רמ"טית ראש העיר, עו"ד ורד כהן – עורכת דין השירות המשפטי, רו"ח אורטל אפל בדש – סגנית הגזברית לשירות, חדשנות ופיקוח פיננסי, רו"ח אווה נעים – מ"מ סגנית גזברית ומנהלת התב"ר, גב' ליאת דימרי – עורכת דין במחלקת גבייה, עו"ד עופר שפיר, עו"ד דנה סלטון – רשמת אגף נכסים.

1. עדכוני ראש העיר.

2. פתיחת שנת הלימודים.

3. **שאילתות:**

א. שאילתא של **פרופ' יזהר אופלטקה,** חבר מועצת העיר:

"בעיר רמת גן מוצבים תמרורים האוסרים חניה בשעות מסוימות במהלך היום (כמו למשל ליד בתי ספר). אבל, בשעות בהן מותרת החניה היא חופשית לכולם ולא רק לתושבי אזור החניה. בהינתן כי תושבי רמת גן חווים מצוקת חניה בעיקר בשעות אחר הצהריים והערב, האם העירייה יכולה להגביל את החניה בהתאם?"

4. **הצעות לסדר:**

א. הצעה לסדר של **ליעד אילני,** חבר מועצת העיר:

"ביטול ההחלטה על גבייה חודשית של דמי חבר בסך 50 ₪ במועדוני הגמלאים בעיר".

ב. הצעה לסדר של **ליעד אילני,** חבר מועצת העיר:

"התקנת מערכות אכיפה לזיהוי צפירות ורכבים מרעישים ברחבי העיר".

ג. הצעה לסדר של **ליעד אילני,** חבר מועצת העיר:

"הפקת לקחים והסקת מסקנות מפתיחת השנה במערכת החינוך העירונית".

5. **סדר יום:**

א. **כספים:**

1. רשימה מס' 6 בתקציב הרגיל 2025.
2. רשימה מס' 7 בתקציב הבלתי רגיל 2025.
3. אישור קבלת הלוואה.

ב. חוק עזר לרמת גן (הסדרת שירותי שמירה ואבטחה) (תיקון), התשפ"ה-2025.

ג. נכסים:

1. מכללת רמת גן – רח' פנחס רוטנברג 87 ר"ג, אישור תוספת מס' 2 לחוזה פינוי וחכירה מיום 10.10.18 הקמת חדר טרפו עילי במוחכר. חלקי חלקות 239, 263 ו-268 בגוש 6182

מצ"ב חוות דעת והסכם.

2. אישור נספח שינויים להסכם שכירות מיום 7.7.22 בין עיריית רמת גן לבין איגוד ערים לשירותים וטרינרים אזור דן והמרכז חלק מחלקה 89 בגוש 6173, מערב למחלף מסובים.

מצ"ב חוות דעת משפטית ונספח להסכם.

3. שד' הילד 1 רמת גן – הסדרה קניינית של שטחי השירות בפרויקט, בשטח של 300 מ"ר שנקבעו בהתאם לתוכנית רג/1/1415, חלקה 142 בגוש 6127.

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם.

ד. פיתוח כלכלי:

מנחם בגין 7 רמת גן (מגדל בית גיבור) חלק מחלקה 930 בגוש 6207 – אישור חוזה להשכרת נכס בקומה 10 בבניין "בית גיבור ספורט".

ה. ועדות:

ועדת רכש ובלאי:

מינוי **גב' אפרת זוסמן,** מנהלת מחלקת בקרת חשבונות ואישור הזמנות בתקציב הרגיל כמ"מ של גב' בשמת שמואלי סגנית הגזברית.

ו. אישור מועמדים להענקת תואר יקיר העיר לשנת 2023-2024.

ז. דו"ח תלת חודשי לחודשים אפריל-יוני 2025.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו פותחים את ישיבת המועצה מן המניין מס' 20. בראש סדר היום עדכוני ראש העיר, לאחר מכן נכבד את ראשי מערכת החינוך שלנו, הפורמלית והלא פורמלית, לעדכן את מועצת העיר על פתיחת שנת הלימודים. תמיד זה אירוע משמעותי, בעצם האירוע הכי משמעותי בעיר, ואני תוך כדי גם אתייחס לזה, בעצם שני הסעיפים יהיו שלובים.

אז קודם כל, נאחל לכולכם שנה טובה וגמר חתימה טובה וכבר נעשה גם פרק תהילים, הרב לא הזכיר לנו, אבל אני מזכיר לרב. שנה טובה וגמר חתימה טובה ואנחנו מאחלים שהמשפט תכלה שנה וקללותיה, וצרותיה ובשורותיה הקשות ותחל שנה של ברכה, ברכות, שלום, ביטחון ובעיקר 'ושבו בנים, בנות, חטופים וחטופה לביתם, למולדתם ולעמם'. אתה רוצה להקריא פרק תהילים כבוד הרב?

* הקראת פרק תהילים.

עו"ד דוד מנחם: בין ראש השנה ליום כיפורים שזה השבוע, כדאי להתרכז במה שאנחנו אומרים על פרק התהילים. כל אחד יחשוב שזה פרק התהילים שהוא נותן לקדוש ברוך הוא שייתן לו שנה טובה בעזרת השם. מאחל לכולכם שנה טובה.

משנה בכיר לראש העיר, הרב מנחם דוד, קורא מתוך ספר תהילים, פרק כ"ג

אני מאחל את המזמור הזה גם לכל אחד ואחד פה.

מר כרמל שאמה הכהן: כולנו גם קראנו, הזדכינו בשמיעת פרק תהילים, גם בירכנו לשנה חדשה וטובה וגמר חתימה טובה, וגם איחלנו הצלחה והתפללנו לשלום החיילות והחיילים שלנו והחטופים והחטופה. וכמובן בשעה שאנחנו פותחים את הישיבה מתחילה הפגישה של ראש הממשלה שלנו עם נשיא ארצות הברית ונקווה שיהיו בשורות טובות לעם ישראל משם. זה שעות דרמטיות.

1. עדכוני ראש העיר
2. פתיחת שנת הלימודים

מר כרמל שאמה הכהן: פתיחת שנת הלימודים היא אירוע באמת, כבר שנה 7 שאני מוביל את פתיחת שנת הלימודים בעיר כראש עיר, כמובן יחד עם כל הצוות המקצועי בראשות המנכ"ל, מנהלת אגף החינוך, מב"ע, מנכ"ל מב"ע, אירוע מורכב מאד, אירוע גם מרגש ואירוע מאתגר, והוא הופך להיות משנה לשנה יותר מאתגר, משבר כוח אדם, הלחימה ברקע, המילואים, כל הדברים האלה מייצרים אתגרים. אני חושב שזה נכון שגם הציבור ישמע וגם אתם כנבחרי ונבחרות ציבור מה העיר שלנו עושה, יודעת לעשות, עשתה ותעשה בעניין הזה. אני יכול לומר, זה לא סוד שאני עמדתי בפני ניתוח דחוף מאד, באמת היתה שאלה שיכולה להיות חיים ומוות, ובכל זאת אמרתי למנתח, מיום 1 בספטמבר אחר הצהריים אני מוכן. הוא רצה לנתח אותי עוד לפני כן. ככה היום הזה הוא חשוב ומשמעותי. אמרתי שראש העיר צריך לעשות הכול כדי לא להיעדר ביום כזה ולקחתי אפילו את הסיכון על עצמי. זו המשמעות של היום הזה. אני אתן קודם כל, ואחרי זה אני אסכם, למנהלת אגף החינוך שתגיד את הדברים שיש לה להגיד, בתמצית, בצורה מה שנקרא briefly ואחריה, מנכ"ל מב"ע הגיע? ראיתי פה משהו גבוה, כן, אמיר חכימיאן, ביקשנו גם ממך להכין לנו באופן תמציתי כמה דברים, אז בבקשה לימור.

גב' לימור מרקנזון סגל: קודם כל, אני חייבת להגיד שאני יושבת פה ואני ממש ממש מתרגשת, כי אני מסתכלת על האנשים פה, הגעתי לפה לפני שנה והאנשים פה הפכו להיות חלק בלתי נפרד מחיי היום יום שלי. ואני כל כך אוהבת אתכם, באמת, אתם כל כך שותפים מדהימים לכל מה שקורה פה. אמרת לי לדבר ב-briefly?

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

גב' לימור מרקנזון סגל: אז זה מאד קשה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, את תדברי כמה שאת רוצה, אני יכול רק לבקש.

גב' לימור מרקנזון סגל: אז רגע כן להגיד שלפני שהגעתי לפה לנהל את האגף וניהלתי בית ספר תיכון גדול, אמרו לי – אל תלכי לנהל אגף חינוך.

שני דברים בעייתיים: אחד – את תהיי שם פקידה, חינוך לא יקרה, כמובן אין אוטונומיה וכן הלאה; והדבר השני – את בסופו של דבר תעסקי כל היום בסייעות, הסעות וכן הלאה. אז אני רוצה להגיד, ולא היתה לי היכרות מוקדמת, לא עם העיר ולא איתך ראש העיר, אני מגיעה לפה ואני כל כך אוהבת את מה שאני עושה וזו תוצאה לזה שנעשים פה דברים מדהימים בחינוך לאור התפיסה שלך, שמתחילה ממך, שרואה בחינוך השקעה. השקעה בעיר רמת גן, השקעה במדינה, ואני ממש מודה לך. אני באה לפה כל יום בשמחה רבה. זה לא שאין פה לפעמים הרבה דברים שמעצבנים, אבל אני ממש נהנית.

אינג' סיגל חורש: כשלא תגיעי בשמחה לעבודה – אל תגיעי.

גב' לימור מרקנזון סגל: אני מסכימה איתך. זו הדרך שבה אני חושבת. אז בואו נתחיל. נתחיל רגע באיזה שהוא brief על איך פתחנו בעצם את השנה, קצת על מערכת החינוך במספרים: כמעט 30,000 תלמידים; 6 מעונות – המעונות האלה הם בעצם מעונות עירוניים. יש עוד למעלה מ-120 מעונות שהם פרטיים, אבל הם בפיקוח שלנו.

מר כרמל שאמה הכהן: 6 אשכולות.

גב' לימור מרקנזון סגל: נכון. נכון. 245 גני ילדים; 33 בתי ספר יסודיים; 12 בתי ספר על יסודיים; 85 כיתות חינוך מיוחד בחינוך הרגיל. אני רוצה להגיד שזו עלייה של למעלה מ-40%. היו לנו פחות מ-60 כיתות בשנה שעברה; ו-5 בתי ספר לחינוך מיוחד, בתי ספר שאני לא מכירה דומה להם בארץ. אני לא מדברת רגע על בית הספר התבוני אדם, אני אומרת בכלל, באמת מה שנעשה פה בחינוך המיוחד הוא יוצא מן הכלל. ההשקעות בחינוך, רגע נגיד שההשקעה, התקציב הרגיל הוא כמעט שליש, או יותר משליש בעצם מהתקציב הכולל של העירייה. ובנוסף לזה יש את תקציב ה-תב"ר, התקציב הזה נכון לשנה שעברה כי התקציב של השנה הקרובה יאושר עוד מעט. אתם יכולים לראות שיש פה השקעה מטורפת בחינוך. ואם רגע נסתכל, אתם יכולים לראות פה מה קרה מ-2018 עד 2024, עליה של למעלה מ-40%. ב-2025, התקציב לכל תלמיד ותלמידה בעיר עומד על 24,625. זה באמת תקציב מאד גבוה, גם בהשוואה למה שקורה ברשויות אחרות. אני רוצה שתסתכלו ותראו שאמנם זה נראה שהרצליה יש בה

השקעה יותר גבוהה משלנו, זה לא נכון, זה הנתון שמתפרסם בכל המקומות שבהם אנחנו יכולים לקחת את הנתונים, אבל זה לא נכון כיוון שלנו אין חטיבות ביניים, אנחנו מתוקצבים פחות ממשרד החינוך ולכן גם ההשקעה פר תלמיד היא נמוכה יותר. אם היינו מתוקצבים כמו שמשרד החינוך מתקצב חטיבות ביניים היינו כמובן משקיעים את ההשקעה הגבוהה ביותר.

גב' עדנה וידל: עולה כסף.

גב' לימור מרקנזון סגל: נכון, עולה כסף, לגמרי עולה כסף.

גב' עדנה וידל: איכות עולה כסף.

גב' לימור מרקנזון סגל: נכון. אלה הנתונים שלנו בזכאות לבגרות. אתם יכולים לראות איפה נמצאת העיר רמת גן, גם במתמטיקה, גם באנגלית. אתם יכולים לראות את זה בכל אחת מהערים הגדולות. אפשר לקחת את זה גם עם ערים נוספות שנמצאות במרכז. נתונים מאד מאד מרשימים. אני חייבת להגיד שתמיד אמרתי למורים שעבדו אצלי בבית הספר, הסיפור של הזכאות הוא לא העניין, הוא אולי העניין שמתפרסם, הסיפור זה הדרך, זה מה אנחנו עושים כדי להגיע לנתונים האלה וזה מה שמשמעותי, והיום זה הרבה הרבה הרבה יותר מסיפור הזכאות, אבל הנתונים האלה הם נתונים מאד מאד יפים.

עכשיו, בואו נדבר על ה-1 בספטמבר, מה בעצם היה כאן בפתיחה. קודם כל, נתחיל מזה שכל מוסדות החינוך נפתחו כסדרם. לפני עשור אני מניחה שזה היה משפט שלא היה צריך להגיד אותו. אבל היום זה לא מובן מאליו. בואו תבדקו ברשויות הצמודות כמה גנים לא נפתחו, כמה בתי ספר ללא מנהלים נפתחו. זה שפתחנו כאן, עם מנהלים, בצורה מסודרת, עם מנהלים ומנהלות בכל מוסדות החינוך, גננות, מורים, הכול באיוש מלא, אני חושבת שזה בסופו של דבר התוצאה בהשקעה הגדולה בחינוך. זה בסוף בחירה להישאר פה ולא לעזוב את המערכת הזאת. אני ממש ישבתי וחקרתי את זה, למה יש פה עזיבה הרבה פחות גדולה? אין עזיבה. עזיבה רגילה, עזיבה סבירה, כמו שקורה בכל מקום, אבל לא כמו שהיום מאד מייצגת את מה שקורה בחינוך. זאת אומרת, יש פה הרבה מאד אנשים שמרוצים מאד מהחינוך כאן ונשארים כאן. יש לנו רק 3 בתי ספר שהחלפנו להם מנהלים

ומנהלות – אושא, יהלום ורמת חן. אני יכולה להגיד שבשלושתם עושה רושם שיש מנהלות מצוינות, אז נאחל להן הרבה בהצלחה.

נדבר רגע על סיפור הסייעות. סיפור הסייעות התומכות חינוך הוא חתיכת issue במערכת החינוך בכלל. חשוב מאד לדעת את הנתונים. בעיר רמת גן יש גידול של 3,000 שעות בסלים אישיים לצמודות בהשוואה לשנה שעברה. 3,000 שעות, זה מטורף. על חלק מהגידול הזה אנחנו ידענו ביום יומיים לפני ה-1 בספטמבר. אתם צריכים רגע להבין את המשמעות. ועדות מתקיימות עד היום והמשמעות היא שברגע שילד עובר לחינוך המיוחד, אנחנו אמורים להצמיד לו סייעת. או ברגע שתלמיד מקבל, בכלל, מקבל איזו שהיא סייעת, אנחנו צריכים להצמיד אותה גם בימים האלו. גידול של 40% בכיתות החינוך המיוחד בחינוך הרגיל – תבינו גם את המשמעויות פה. לגייס צוותים, לגייס מורים לחינוך המיוחד זה כל כך קשה ובאמת עשינו את זה בכל בתי הספר ובכל הכיתות. יש לנו כיתה אחת שבה המורה חלתה לצערנו ולא יכלה לפתוח את השנה ועכשיו אנחנו מגייסים שם מורה חדשה. יש גידול של 12% במספר התלמידים שזקוקים לסייעות רפואיות. אני לא יודעת מה קרה פה עם האלרגיות, אבל גם זה הלך ועלה. אלו הנתונים. מה שהיה פה ב-1 בספטמבר, היה איוש מלא של כל תומכות החינוך בגנים. לא היה אף גן שלא נפתח ללא תומכות החינוך. גייסנו 200 סייעות חדשות נוספות לעיר. 97% של סייעות רפואיות. יש לנו היום מחסור של 5 סייעות רפואיות מתוך 150 ו-98% של סייעות צמודות ופדגוגיות. יש מחסור של 23 סייעות מתוך 950. רגע להסביר את הנתון הזה – זה לא נתון שמונע פתיחה של כיתות, זה לא נתון שמונע פתיחה של בתי ספר וגנים, זה נתון שאומר שאם יש לי סייעת לפעמים יש לה שני ילדים שעליהם, של איגום משאבים שצריך לעשות. המצב הזה הוא לאין שיעור יותר טוב. אני יכולה להראות לכם פה הודעות של קולגות שלי, מנהלות מחלקות מערים שכנות, גדולות, טובות, משובחות, שהמצב אצלם הוא שיש גנים שעדיין לא נפתחו, יש צהרונים שעדיין לא נפתחו. מבחינתי חינוך מב״ע אנחנו ביחד, אנחנו עובדים כל הזמן בשותפות. אמיר יושב מאחור כדי שהוא לא יסתיר לכם, אבל אנחנו לגמרי עובדים בשותפות. ומבחינתי יש בעיה בחינוך, יש בעיה בצהרונים, אנחנו יחד בתוך הדבר הזה. ואני באמת, גם אם זה מאד מציק לאותו הורה שהילד שלו לא קיבל את הסייעת האישית, ואני יכולה להבין את זה ולגלות המון אמפטיה, אני ממש מצדיעה לצוות שלי באגף החינוך שהצליח להגיע לנתונים האלה. זה לגבי הסייעות.

הסיפור של הסעות – יש גידול מאד גדול במערך ההסעות. למה? כי ההסעות מיועדות בעיקר לחינוך המיוחד, כמובן גם למחוננים וכמובן גם

לציבור הדתי, אבל בגדול זה לחינוך המיוחד. אם יש גידול בחינוך המיוחד, אז יש גם גידול בהסעות. כל מערך ההסעות פעל כסדרו. כן, היו תקלות בודדות, מה לעשות? מפעילים קבלנים חדשים, היה לנו מכרז ממש לפני תחילת השנה, גלית יודעת, קבלנים חדשים שהגיעו, מסלולים חדשים וכן, יש תקלות. וצריך סבלנות וצריך לענות בצורה כמובן מכבדת ולהסביר להורים שאנחנו פועלים. היום יש 10 תלמידים בלבד שטרם שובצו להסעות כתוצאה מוועדות מאוחרות, כי זה ממש עכשיו ואנחנו צריכים למצוא להם מקומות בתוך ההסעות. עכשיו עדכנה אותי ממש לפני כמה שעות קרן שהדברים כבר סודרו ומיד אחרי החגים לכולם יהיו הסעות מסודרות, זאת אומרת, ל-10 הבודדים. צריך רגע להבין שאנחנו מדברים פה על מספרים שלא צריך להגיד, זאת אומרת, בכלל אין מה לדבר עליהם. אבל כיוון שאני כן רוצה להגיד את הדברים בשקיפות מלאה, אז אני אומרת גם את הדברים אולי הפחות טובים.

פתיחה של מוסדות חינוך חדשים – אנחנו מאד מאד גאים על פתיחת בית הספר התבוני, בית ספר אדם.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אין יותר תבוני. אדם. תיקון אחד למצגת היפה.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> אדם, טוב. הוא ירשום לי את זה, עכשיו הוא יזכיר לי את זה כל היום. אז בית ספר אדם – שאני גאה, גאה להיות בעיר, וראש העיר, אני אומרת לך את זה ואני אגיד את זה פעם אחר פעם, זה חשוב, מה שאני רוצה להגיד מאד מאד חשוב – אני גאה להיות בעיר שהבחירה שלך היתה בראש ובראשונה להשקיע בתלמידים עם צרכים מיוחדים. אני חושבת שזאת אמירה לכולנו, זו דוגמא לכולנו ובית הספר הזה הוא אות ומופת, והלוואי וממנו, מפה תצא בשורה וכך ייראו בתי הספר. שני גנים בפודים – אני חייבת לספר לכם, לא נשמתי לילה לפני, מוטי, באיזו שעה? אני התקשרתי למוטי לדעתי כמעט לפני התפרקות, אמרתי לו – תקשיב, הגנים נראה לי לא נפתחים. ראש העיר כל הזמן אמר שהם ייפתחו. כל הזמן אמר לי – הם ייפתחו, הם ייפתחו. הוא לא היה מוכן לשמוע אותי כשאני אומרת לו שזה לא יקרה. וכשזה קרה, ואואו, זהו, חזר לי הדופק.

<u>אינג' סיגל חורש:</u> ה... שלי עזרו מאד.

גב' לימור מרקנזון סגל: מאד. מאד. בגלל זה אמרתי, אני מסתכלת על כולכם וכולם פה כל כך עוזרים וכל כך מסייעים שזה בסוף מה שגרם לזה. העברנו את הנפשי לסמינר באפעל, זו חתיכת אופרציה. הם התחילו שם. המנהל מדווח על התחלה מאד מאד טובה. זו תמונה של התבוני, אדם. היה לנו קיץ לא פשוט עם שיפוצים של מוסדות החינוך. בית ספר עליות שנפגע מאד, מי שהיה שם יכול לראות באמת איך המקום הזה חזר להיראות יפה כמו שהיה, כי הוא היה משופץ, הוא היה מאד יפה ואפילו עכשיו הוא עוד שודרג. בית ספר השלום שנפגע מאד. 4 גנים שנפגעו לחלוטין, ממש נהרסו, שניים מהם נהרסו לחלוטין ועוד שניים ששיפצנו ועשינו שם מעברים ושינויים. ועוד הרבה מאד בתי ספר וגנים, ממש עשרות של בתי ספר וגנים שנפגעו. אם זה חלון, אם זה תריס, אם זה קיר, באמת הרבה מאד פגיעות, מפגעי בטיחות שהיינו צריכים לתקן. זה לא מקל בחופשת הקיץ כשצריך מאד מאד להיערך. עכשיו יש פה הרבה מאד שיפוצים שעשינו, אני לא אעבור על הכול, אבל אתם יכולים לראות בבתי הספר היסודיים – בית ספר הגפן, רמת אפעל, גבעולים, הלל, חשמונאים, ניצנים, מורדי הגטאות, מורשת משה, אושא, ו-25 כיתות שהכנו לחינוך המיוחד – כל בתי הספר, בנוסף לזה, כל בתי הספר קיבלו תקציב לניהול עצמי לשיפוצי הקיץ. התיכונים, יש פה שיפוצים של בליך וזומר. בואו תראו בבליך, תראו איזה יופי. לקחנו, באמת, עשינו את הבלתי אפשרי. ישיבה תיכונית ששיפצנו שם קומה. בית ספר איתן שהוספנו לו אגף. וגם פה, כל בתי הספר קיבלו תקצוב. גנים – שיפוץ כללי של גן ספיבק, גן גדעון (כל גני ספיבק), גן גדעון שהתאמנו לו ממ"ד. חצרות גנים – ממש 4 גנים ששיפצנו לחלוטין את החצרות. וכל שנה אנחנו בוחרים 70 גנים שאנחנו ממש משפצים וצובעים. אי אפשר לצבוע את כל הגנים כל שנה, ולכן גם הרבה פעמים יש פניות – הגן לאל צבוע, צריך לצבוע – בסדר, צריך להסביר להורים- 70 מתוך 245 גנים. וכמובן, אם פנו גננות וביקשו ואמרו שיש כאן משהו חריג, אז עשינו גם את זה. אני רוצה להגיד שהיתה ישיבה לפני שיצאנו לחופשה על תקציבי ה-תב"ר, לשיפוצי הקיץ בעצם, ואמרתי לעצמי, או קיי, הכינו אותי לפני – תגיעי לפגישה וויכוחים – באמת היתה הענות ונכונות לתת את כל מה שאנחנו צריכים. אני חושבת, ראש העיר, שאחת מהסיבות שאלו הדברים שנעשו, זו יכולת ה-capacity שלנו גם להכיל את כמות השיפוצים, כי אי אפשר גם לעשות את הכול. זאת אומרת, זה ממש, באמת, קיבלנו כאן כל מה שביקשנו. וגלית, תודה על זה, ממש ממש תודה על זה.

אני כן רוצה להגיד כמה מילים, לא כמה מילים, לדבר על התוכנית. אני אגיד לכם משהו, אפשר לדבר על תוכניות בכותרות, אני לא יכולה לעשות

את זה. אני לא יכולה לדבר על תוכניות בכותרות כי מבחינתי, כדי להגיד שהדברים האלו קורים, אני רוצה לראות אותם בתוך בתי הספר.

מר כרמל שאמה הכהן: חבר המועצה רווח, מנהלת אגף החינוך, תכבד אותה. אם יש לך טלפון דחוף- לא מכובד. תמשיכי.

גב' לימור מרקנזון סגל: המשפט הזה הוא לא סתם. באוזניים כרויות ועיניים פקוחות, כי זו התפיסה שלנו באגף, כל היום להיות עם אוזניים כרויות ועם עיניים פקוחות, גם למצוקות, גם לכשלים, גם לבעיות, אבל גם לחדשות וגם לכל מיני מגמות חדשות בחינוך, לכל מה שאנחנו צריכים כדי לעשות את החינוך ולהשביח אותו. חשוב לי מאד לספר לכם רגע את הסיפור שלנו. לעיר הזו יש סיפור חינוכי. סיפור חינוכי, אנחנו לא מביאים פה אירועים אקלקטיים, אני לא מוכנה לזה, אנחנו לא מקבלים את זה באגף. היום היתה ישיבה, היתה חברת המועצה אפרת, אני חושבת שהיא שמעה איך התפיסות שלנו והשפה שלנו שגורה ממש בתוך הפעולות שלנו. כשאנחנו שואלים את עצמנו, הדבר הזה שאתם רואים פה למה איך מה, זה לא איזה, להראות לכם עכשיו סתם איך אנחנו, להביא לכם כותרות של חינוך – לא. זה להגיד לכם שהדברים נעשים פה עם חשיבת עומק אמיתית, אמיתית. ואני מדברת פה מדם ליבי. הסיפור של תפיסות וערכים זה הסיפור, זה הסיפור שאתם תראו כל הזמן. מתחילים פה מלא מלא לדבר, אתם לא מבינים, אני מורה, נשארתי מורה, זה לא יעזור. אמנם הייתי מורה למתמטיקה, אבל אתם כולכם תשמעו את זה, כולכם תשמעו את זה, כי אתם תבינו שמה שהעיר הזו עושה לא דומה לשום דבר אחר. אני מוכנה לחתום על זה. אם אנחנו אומרים שחינוך זה בבואה של החברה וחברה זה בבואה של החינוך, זה לא כי אני אומרת את זה וזה לא רק כי האגף אומר את זה, זה גם כי אתה ראש העיר אומר את הדבר הזה כל הזמן. כל הזמן. רק שתדעו, אני אגיד, זה לא קל, אתה כל הזמן על כל דבר, על כל פרט, על כל עניין. לפעמים, באמת, אני רואה את ההודעה שלך, דפיקות הלב מתחילות, כן, מתחילות. לא חלילה, כי פשוט אתה כל כך רוצה, לא, רגע, רגע, רגע, זה דפיקות לב טובות. אתה כל כך רוצה ואני לא יכולה לאכזב כאילו. זה כל כך חשוב לך שהכול יהיה פרפקט והכול יהיה כמו שצריך, ואני לא יכולה. אין מה לעשות. וכשכתבתי לך השבוע משהו שמרגש אותי ואמרת לי – אני מתרגש, אין, אני הלכתי עם זה ככה, הלכתי ככה, ככה. זהו, אז זה החינוך-

מר כרמל שאמה הכהן: או קרחת או תלתלים, אין אצלנו באמצע. לא פאות, לא זה, או קרחת או תלתלים.

גב' לימור מרקנזון סגל: נכון, נכון. בגלל זה כשאתה אומר מילה, כשאתה אומר לי התבוני, גמרנו, זה מה שנשאר מכל האירוע. אדם, נכון, בגלל זה אמרתי התבוני. בכוונה אמרתי התבוני. זו הטעות.

אז ככה, ה-למה שלנו אומר 3 דברים מאד מרכזיים: בעולם מציאות משתנה, משבר אקלים, משבר דמוקרטיה קשה והשתלטות של הבינה המלאכותית. השתלטות לטוב, לרע, זה אנחנו נבחר, אנחנו נעשה. מדינת ישראל, חברה שבטית, מפולגת, שסועה, משבר אמון, משבר כלכלי, אנטישמיות, מדינה במלחמה. את הדבר הזה אנחנו לא יכולים לשים בצד, הוא נוכח בכל דבר. הוא נוכח בכעסים של ההורים, הוא נוכח בחוסר האמון של ההורים, הוא נוכח בפניות שלהם אלינו, הוא נוכח בדרישות שלהם אלינו, צריך להבין את זה. ובסוף, כן, בעיה לא פשוטה במערכת החינוך. מחסור כוח האדם, כשאני גאה שפתחנו עם כל המורים וכל הגננות וכל המנהלים זה נשמע קצת הזיה, מה זאת אומרת, זה נראה obvious. זה לא obvious ברשויות. וכן עשינו את זה, אבל בסוף יש כאן משבר בחינוך הציבורי. ואנחנו חייבים לשמור על החינוך הציבורי. לכן אני פה. לכן אני פה. הסיפור הזה הוא צו השעה מבחינתנו. אלה המסמכים שמלווים אותנו.

מר כרמל שאמה הכהן: (מגיב להערה של עדנה וידל שלא ניתן לשמוע) רגע, הוא בסוף, בסוף.

גב' עדנה וידל: לא, והרעיונות לגבי ...

גב' לימור מרקנזון סגל: אני בטוחה. היתה לנו שיחה ואני חושבת שיש לנו- צחי, עוד מעט תוכל, אל תדאג, אני תשאל – אני אענה, לכל מי שירצה. באמת, אני תמיד אומרת שאלה דברים שאנחנו נורא מאמינים בהם, אבל בסוף מה קורה איתם בפנים. מה קורה עם הסיפור הזה של לבסס את הידיעות של התלמידים ולחזק את כוח השיפוט והביקורת ושוויון הזדמנויות, מה אנחנו עושים.

אז אנחנו בחרנו לנו ב-איך שלנו 3 עוגנים מרכזיים: אנחנו מדברים על חינוך שהוא פורץ דרך. פורץ דרך זה לא רק חדשנות טכנולוגית, לא

להתבלבל. פורץ דרך זה גם אם אנחנו נשב ותלמידים לא ילמדו בטורים. אם לא יהיו צלצולים. אם הסדירויות של היום לא יהיו. פורץ דרך זה כל דבר שאנחנו נעשה אחרת. חינוך שהוא מייצר ערך – ערך למורים, ערך לתלמידים, שהמורים שיבואו לפה ירצו להיות פה כי הם יגידו משהו אחר קורה פה. תקשיבו, אם אנחנו עכשיו מגיעים לוועדות מלוות ואני שומעת בתוכניות, בתוכניות, ואני מוכנה להוכיח את זה פה לכל מי שיושב, את התוכניות שלנו שנכנסו כבר, שמדברים את הדבר הזה, והמורים כבר מייצרים, והמורים כבר עושים, אז אנחנו מתחילים את הדרך הזאת. ואותי זה מרגש. ובסוף, חינוך שהוא בונה חברה, גם בונה חברה ברמת הפיתוח, הטכנולוגיה, הסטרט-אפ, אבל גם בונה חברה ברמת הערכים.

בסופו של דבר, אנחנו נעשה פה למען ההתפתחות האישית וההתפתחות החברתית. אנחנו נוציא מפה, מהעיר רמת גן, תלמידים שיש להם ידע והשכלה, תלמידים שמסוגלים, אבל הכי חשוב, תלמידים שרוצים. תלמידים שרוצים, זה הדבר הכי קשה. אם אני ביום ששי, היינו פה בתחרות שאירחנו של כל הארץ, בתחרות של קוד גורו, שעובד עם 8200, והגיעו לפה 300 ילדים, 70 מתוכם מרמת גן, ותודה ראש העיר שאפשרת לנו לקיים את התחרות הזאת פה, ואם הם מגיעים מתוך בחירה, ככה צריכה להיראות המערכת שלנו.

ובסופו של דבר בואו נבין רגע מה קורה, כדי שלא תגידו לי שאני מדברת מדברת אבל מה באמת קורה בסוף. אז אנחנו עובדים פה על 3 דברים: על ידע, על הסיפור של מיומנויות רגשיות חברתיות קוגניטיביות, כשבקוגניטיביות אנחנו מדברים על חשיבה ביקורתית וכתיבה, ומיומנויות טכנולוגיות, כשבראש ובראשונה זה הבינה המלאכותית והסיפור של ערכים. ערכים הומניסטיים ליברלים, זהות ישראלית יהודית במדינה דמוקרטית, אנחנו נדגיש את המדינה היהודית ואת המדינה הדמוקרטית, אנחנו לא נוותר על זה. הנאום שלך בכל שכבות י"ב יושב לי בראש, בכל בתי הספר הרי היית כשהם סיימו, ודיברת, אני לא יכולה להוציא את זה מהראש, איך החזקת כל כך יפה את הסיפור הזה של המחויבות של התלמידים. הלכת מן הכלל אל הפרט, אל עצמם, אבל רגע החזקת את הסיפור הזה של המדינה היהודית, הזהות, והמדינה הדמוקרטית, וזה ממש ממש בנפשנו. והסיפור של שייכות, שייכות לא רק למדינה, למדינה בוודאי, אבל גם לעיר רמת גן. יש כאן נכסים שאנחנו חייבים להראות אותם. מה זה להראות אותם? להפגיש את התלמידים איתם ולגרום להם לגאווה גדולה, שכשהם יגדלו, ילמדו, יעבדו, הם ירצו לגדל פה את הילדים שלהם ולהשביח את העיר הזו. זה בא לידי ביטוי ב-4 מנגנונים: בתוכנית חברתית ערכית, בתוכנית הפדגוגית, בתוכניות הבלתי פורמליות ובסביבה

הלימודית. אני אגיד לכם דבר אחד מאד חשוב – אין הפרדה, אצלנו באגף, זה לוקח זמן, זה לא שנה, תוך שנתיים אתם תראו, לא תהיה פה תוכנית חברתית ותוכנית פדגוגית. לא תהיה. לא יהיה פה אגף חינוך מב"ע. כן, יהיה פה מב"ע של מפעלי בית עמנואל וחינוך, אלא תהיה פה סינרגיה מוחלטת. אני לא חושבת שיש תוכנית, אמיר, ואתה תגיד את זה אחר כך, שאתה ואני, הצוותים שלנו בעצם, לא עובדים עליה ביחד. זה הסיפור החזק פה. והסיפור הוא שהתוכנית החברתית והפדגוגית יהיו יחד. אי אפשר לדבר על דמוקרטיה ולדבר על זה רק בשיעורי חינוך. זה יקרה בתוך תחומי הדעת. אי אפשר לדבר על סובלנות, אי אפשר לדבר על אחריות, זה חייב לקרות בתחומי הדעת.

משרד החינוך מחלק את זה ל-4 תחומים ואני רוצה רגע שתראו: למידה, העשרה ומצוינות – בחיי, רק תסתכלו על הדבר הזה, זה קורה בבתי הספר. בינה מלאכותית – זה אולי קטן, אבל תסתכלו, 4 תחומים-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הכי גדולים שמתם בקטן.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> כן, לא רואים. אם הייתי רואה שזה ככה פה, נגד עין הרע, שמעת? אני אגיד, תקשיבו, 4 דברים קורים היום בבינה המלאכותית בחינוך, 4 מרכזים: אוריינות של מתת הלב בגנים ובתי הספר, אקסליום, נוס AI, זרעים של בינה, ניצנים של בינה תוכנית הדגל שלנו. תקשיבו, אני מדברת על כל בתי הספר, על כל בתי הספר. הם לומדים חשיבה ביקורתית, הם לומדים חשיבה מחשובית, הם לומדים חשיבה של מכונה. זה הסיפור. הם לומדים חשיבה יצירתית. חבר'ה, זה הדבר, הדבר הזה עולה הון, הון. אני יכולה להגיד לכם שגלית ואני מתווכחות לא מעט, כל היום היא מתחילה למדוד לי מה היה, כמה הרחבנו, כמה הגדלנו, כמה וכמה וכמה, כי באמת גדלנו מאד. וגלית, את יודעת כמה גדלנו, באמת כאילו, אני לא יכולה אפילו להגיד את הסכום, זה המון כסף. כי כשאתה עושה את זה בכל בתי הספר ואתה כרשות בוחר לעשות את זה, אתה לא מחכה שהמדינה תעשה את זה. תסתכלו מה אומרים היום על משרד החינוך ועל הבינה המלאכותית.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אבל אני חושב שרוב האנשים הנוכחים כאן לא יודעים מה זה אקסליום ומה זה זרעים של בינה וניצנים של בינה.

גב' לימור מרקנזון סגל: נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: אפשר בכמה מילים להבין?

עו"ד דוד מנחם: אני אפילו שאלתי את אביהוא מה זה המילה אוריינות. אני מודה. לא ידעתי, הסביר, אמר לי הבעה וכו', ואז הוא אמר לי משפט – בר אוריין. בהקבלה הבנתי את הכול. לא ידעתי מה זה, אני לא מתבייש להגיד.

גב' לימור מרקנזון סגל: הרעיון הוא בעצם, בפשוט רגע, ללמד את הילדים איך הבינה חושבת. איך היא חושבת. איך היא עובדת. מה גורם לה, נותנים להם רובוטים, זה מה שעושים בתוכניות האלה, והם בעצם מתכנתים את הרובוטים האלה לא באמצעות כתיבת קוד אלא בעצם מלמדים אותם איך המחשב הזה חושב. איך מסבירים לו מתי לפנות ימינה, איך מסבירים לו מתי לפנות שמאלה, איך להסביר לו כשהוא רואה צבע מה הוא צריך לעשות – זה פחות או יותר. מי שירצה מפה, אנחנו יכולים לארגן ביקור ו-

מר כרמל שאמה הכהן: יש לי רעיון, אני חושב שפעם בישיבת מועצה זה יהיה יפה, אנחנו בכל זאת עיר שחרטה על דגלה להיות בירת הבינה המלאכותית של ישראל, להביא צמד או שלישיה שהציגו לנו בקיץ מהסדנאות של AI- את המיזמים שלהם, זה אותם ילדים עם אפס רקע במחשבים שעשו סטארט-אפים בשבועיים של סדנא. מדהים. אתרים של מסחר, אתרים חברתיים. הבינה המלאכותית זו המשמעות שלה, היא ממנפת את הכול. היא דמוקרטיזציה של ידע בצורה הכי קיצונית שיכולה להיות. ולכן, מספיק שיש לך תעוזה, מספיק שיש לך מעוף, שיש לך חזון וכבר לא משנה מי אבא שלך, מי אמא שלך, מה למדת בעבר. אתה צריך לדעת שהכלי הזה, איך לרתום אותו ולהפעיל אותו, לא צריך להיות גאון גדול. ואתה יכול לעשות דברים שהם גאוניים, בכל התחומים – מרפואה ועד מסחר וביטחון ובכל התחומים. אני אומר לכם, תפתחו נניח, תפתחו היום, מתי שאתם רוצים, תיכנסו לערוץ בלומברג, שזה הערוץ הכלכלי המרכזי, לא תעבור דקה שלא תשמעו את המילה AI. לא תעבור דקה, אני אומר לכם, כל דקה זה חוזר על עצמו מכל כיוון, מכל כיוון. וזה הערוץ שמסקר את הכלכלות העולמיות ואת כל מה שקורה בעולם. וככה בכל דבר.

ולכן, מה שעושה אגף החינוך ו-מב"ע עושה את זה גם בחלק הלא פורמלי, אנחנו חצי אבודים מבחינת הבינה המלאכותית. אני איש של בינה מלאכותית, יש לי את כל האפליקציות בזה ואני עדיין מחפש בגוגל. אני עושה את זה אוטומטית. אין יום שאני לא בצ'אט ובקלוד ובזה, כי אני רגיל, המוח שלנו, זה התת מודע, זה התת מודע. מעטים מאד יודעים לשנות הרגלים-

מר דני גולדשטיין: גוגל נותן לך את התשובה דרך הבינה היום.

מר ישראל זרי: נכון, דני צודק.

מר כרמל שאמה הכהן: גם, בכותרת.

מר דני גולדשטיין: נכון. נכון.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל זה לא אותו דבר. אבל מה שהם עושים כאן, הם נותנים לילדים, מבחינתי האוריינות זה זה שילד חי את זה. כמו שהוא יודע עברית, הוא יודע בינה מלאכותית. הוא לא חייב לדעת כל אפליקציה וכל זה, אבל הוא יודע איך זה עובד. הוא מבין את ה-system ברמה הבסיסית. אני בוגר לימודי אלקטרוניקה מחשבים של הדור של פעם, אני מסתכל על מחשב, יש לי אוריינות של הטכנולוגיה. אני יודע שיש מעבד, אני יודע מה זה זרם חשמלי, אני יודע מה זה הנגדים, מה זה הטרנזיסטורים, מה זה הזיכרון, מה כל הדברים האלה, עולם אחר מאשר איך שאבא שלי מסתכל על מחשב או מישהו שלא למד בכלל. ולכן גם כשאני חושב על פתרונות שלא קשורים, אפילו שהייתי חבר כנסת וגם כראש עיר, האוריינות הטכנולוגית שלי מאפשרת לי לחשוב ולהבין גם הסברים שהם יותר מעמיקים ולהעז. וזו האוריינות שאתם נותנים לילדים. אני התרגשתי מלראות, אני לא האמנתי, לראות ילדים ובנות בכיתה ו'-ז'-ח', תקשיבו, זה מדהים מה הם עשו בכמה ימים. זה כמה ימים, הייתי בטוח שחלקם באים איזה גאונים מאוניברסיטאות כאלה. לא, זה הילדים הרגילים של רמת גן. וזה, אם להמשיך בכיוון הזה, אני אומר לכם, יש היום בעולם אנשים שעשו פיתוחים למחלות לב, נערים, נערים, ישבו בבית,

פשוט העזו, עבדו, הבינה המלאכותית ממנפת אותך למיליון דברים, למיליון דברים. תמשיכי, סליחה שקטעתי אותך.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני רק אגיד לימור, שבאמת היא התעקשה איתי שזה לא יהיה לכיתה אחת או 5 כיתות, אין, היא אמרה – כל ילד, זו המדיניות של ראש העיר, כל ילד רמת גני יחווה את זה. וזה עלה לעיר הרבה מאד כסף, אבל עוד פעם, אני מאמינה שבאמת הדברים האלה-

מר כרמל שאמה הכהן: אני שמח סוף סוף שהמערכת מסונכרנת לנושא של הבינה המלאכותית.

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן. כן.

מר כרמל שאמה הכהן: היה לא קל עם הגזברות לפני 4 שנים וגם לא עם אגף החינוך. הפעם היחידה אני לקחתי נייר וחתמתי לבן אדם על התחייבות של העירייה, לפרופ' קורלנד, כי הוא הרים ידיים כבר. הוא אמר לי – בואי, ראש העיר, אני מבין שאתה רוצה, אני מאד רוצה, אבל העירייה לא רוצה. הוא אומר, אני לא יודע איך להסביר את זה שראש העיר רוצה, אני רוצה ועושה את זה בהתנדבות והעירייה לא מוכנה, ומגלגלים אותי-

גב' לימור מרקנזון סגל: וניצנים של בינה האגף לא רצה, אתה הכנסת את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, ניצנים. רגע, אז לקחתי נייר כזה לבן מהשולחן ולקול מחאת כל היועצים והסטטוטוריים והאגפים וחתמתי לו, אמרתי לו – אני אחראי. הנה, מה שאתה תמלא וזה ההסכם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אמרתי לו – איך אתה חותם?

מר כרמל שאמה הכהן: היא אמרה לי – איך אתה חותם? מה, אתה משוגע? אמרתי לה, אם לא אז לא יהיה. אם לא – לא יהיה. מה זה אומר?

נפגשנו ב-1 בספטמבר בבית ספר ניצנים, או ב-2 בספטמבר זה היה, זה היה יום לפני הניתוח שלי. ובאתי ובא פרופ' קורלנד לכבד את פתיחת מעבדת הבינה המלאכותית. הוא נאם ואמר תודה על הכול ואמר שזה יצא יותר יפה ממה שהבטחנו, אבל הוא אמר משפט, הוא מצולם, אני אשלח לכם אותו, וזה כאילו אדם שמתעסק בבינה מלאכותית ברמה הגבוהה בעולם, לא בישראל, הוא אמר – כשאני מספר לקולגות שלי מה הבת שלי מקבלת במערכת חינוך ציבורית בישראל בעיר שלי ברמת גן בנושא בינה מלאכותית, הם לא מאמינים שקיים דבר כזה. הם נשארים פעורי פה. כך הוא אמר. וזה אומר שעשינו צעד בכיוון הנכון. בעוד 5 שנים, 6, 7, 8, 9 שנים, הצעדים הראשונים שאנחנו עושים במערכת החינוך לפני כל מערכת חינוך אחרת, כמו שהבינה רצה באופן אקספוננציאלי, גם הפער הזה ירוץ באופן אקספוננציאלי. היום בבוקר התחילו רובוטים, זה גם קרן בר ואיתי צחר וגלית הגזברית ומוטי-

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> איזה גלית? היא כבר כתבה לנו להוריד תקציבים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> שניה רגע, לא, אל תדאגי, היא בסוף, אני אסביר. היום התחיל לנקות את הפארק רובוט מבוסס בינה מלאכותית. הוא מנקה בהספק אדיר לעומת המכונה עם אדם. החיסכון של כל מכונה 40,000 שקלים בחודש. אז היא רוצה כסף. היום התחיל לנקות את המסדרונות של אוהל שם רובוט מבוסס בינה מלאכותית. מחר הוא מתחיל בבליך. זה רכש של מיליונים, או קיי? זה רכש של מיליונים. אז אנשים יכולים לצקצק, שאנשי המקצוע ונבחרי הציבור נוסעים פה לתערוכות של בינה מלאכותית, אבל זה מתחיל שם, בללמוד מהעולם, בלקחת השראה. הרובוטים של הפגת הבדידות והאמפטיה, חיזוק האמפטיה, הם דברים מהפכניים. ואנחנו רק בראשית הדרך. זה רק 2025. 2026 הקצב הוא גידול של הכפלה כל חצי שנה של הכוח של הבינה המלאכותית. כרגע מה שעלול לחסום, ואני מקווה שהעולם יידע לטפל בזה, זה מחסור באנרגיה. הבינה המלאכותית צורכת אנרגיה בצורה מטורפת. ולכן עכשיו יש מרוץ בין סין וארצות הברית מי תבנה את תחנות הכוח הכי גדולות בעולם. ותראו את הסכומים-

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא הבנתי למה.

מר כרמל שאמה הכהן: כי כל פעולה שאתה עושה, פעם אמרו שחיפוש בגוגל זה כמו הרתחה של קומקום. זה מיליארדים של פעולות-

מר דני גולדשטיין: לא ידעתי. לא חשבתי על זה אפילו.

מר כרמל שאמה הכהן: הולכים לבנות מגה תחנות כוח, מגה, מגה. שטחים בגודל מדינת ישראל הולכים להיות תחנות כוח כדי לייצר את זה.

גב' עדנה וידל: ... למשוך אוטובוס ולא מכונית או קורקינט.

מר כרמל שאמה הכהן: אז אני מבקש ממך, כל פתיחה נעשה, אני חושב שכולם יאהבו את זה. תביאו את הילדים שהציגו, את המצגת שאני ראיתי-

מר דני גולדשטיין: לאיזה גיל אנחנו מנגישים היום את הבינה?

גב' לימור מרקנזון סגל: מהגנים.

מר כרמל שאמה הכהן: מהגנים.

גב' לימור מרקנזון סגל: זה מה שיפה.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי, אז אני אומר, תביאו, זה יהיה יפה, כדי שאנשים יבינו מה ראשית ההשקעה שלנו נותנת. ילד שיראה בבית הספר שלו את הרובוט מנקה ואחרי זה רובוט אחר נותן שירות במרכז השירות, אחרי זה רובוט אחר, גם זה הולך להגיע, אני לא יודע מתי, קוצץ את הדשא בפארקים שלנו, הוא מבין שהעולם הולך לשם. זה ראשית הדברים. אני אומר לכם, אני בא מהעולם הזה. כשאני ראיתי את המונית לפני חודש בלוס-אנג'לס נוסעת לבד, אוספת אנשים ומורידה אנשים, כמה שהייתי מוכן לזה-

עו"ד דוד מנחם: סמכת עליה?

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. אני מרוב הלם לא עליתי עליה. אני מצטער, אמרתי – איך לא נסעתי עליה? עמדתי, התסכלתי, התעסקתי בלצלם, אמרתי, איך לא הזמנתי? כל היום הרי הזמנתי מוניות, לא הזמנתי את המונית הזאת, לראות את החוויה מבפנים. כשאני הגעתי לרובוט, שהראינו לכם אותו בכנס אמקה, הרובוט הזה שעשה ריאיון בתוכנית 60 דקות באוסטרליה, בווגאס הם הביאו אותה. היא עומדת שם ואתה מגיע, אני אשלח לכם את הסרטונים, אני אומר לה – אני ראש עיריית רמת גן, ואז אתם שומעים מה היא אומרת על העיר רמת גן ועל החברה הרמת גנית ואיך היא מדברת-

גב' לימור מרקנזון סגל: צריך להביא להם.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אני אביא, יש לי סרטון. העולם טס, טס לדבר היחידי באמת שיכול להציל את העולם מהרבה אתגרים – גם מאתגר של מחסור במזון וגם מאתגר של מחסור בכוח אדם וגם אתגר של שינוי האקלים והמון המון דברים. אנחנו רוצים להיות שם בקדמה, אז בבקשה, תמשיכי.

גב' לימור מרקנזון סגל: רק להגיד, אפרופו רובוטיקה, שממש לפני שעה הקמנו את קבוצת הרובוטיקה הראשונה, לא את המגמה, מגמות יש פה מגמות רובוטיקה, את קבוצת הרובוטיקה הראשונה בבית ספר בגין, אנחנו הולכים להקים קבוצות רובוטיקה בכל התיכונים שממש יבנו רובוטים. זה חלק מתחרות FRC (First Robotics Competition). ורק להגיד שהאוריינות, הדבר הכי חשובה כשמלמדים ילדים לחשוב ולהבין איך המכונה עובדת, זה גם להבין את הסכנות שיש בבינה. וכשהם יבינו את הסכנות, אז יש לנו סיכוי יותר טוב שהבינה תהיה באמת הדבר הכי טוב ולא ישתלט עלינו לכיוונים לא טובים. יש פה את הנושא של פיתוח, למידת מכונה. פרחים של בינה זה כבר פיתוח של בינה מלאכותית בבר אילן. יש פה כמובן את הסיפור של סייבר באמצעות בינה מלאכותית. יש שימוש בכלי בינה מלאכותית. אנחנו העיר היחידה שכל המורים והמורות, כולם, הקימו, בעצם אנחנו הקמנו להם קהילות למידה בפסגה וכולם לומדים כלים של בינה מלאכותית, גם כדי ללמד וגם כדי להעריך. מי שלא מכיר,

לא יודע איך זה עובד, לא מבין מה זה, זה לא עכשיו מלמדים אותם להשתמש באיזו שהיא אפליקציה זו או אפליקציה אחרת, אלא הם ממש הולכים כל מורֶה ומורַה לדעת לעבוד אחר כך בכיתות, לשדרג גם את ההוראה שלהם, גם שיהיה להם עוזר הוראה, גם הערכה. הבאנו כאן תוכנית של סיסמא לכל תלמיד, זו תוכנית שעובדת, הרי משרד החינוך מאשר בינה רק מכיתה ז', אבל בעיקר מ-ח'. ב-ז' זה דברים מאד מאד מסוימים. הבאנו פה תוכנית לתלמידי ד'-ה', הילדים עפים על זה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> גם ההורים, אני שומע פיד-בקים טובים.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> ממש, ממש, ממש, והם לומדים, על זה התווכחנו הרבה, תוכנית מעולה. אני אראה לה על כל תוכנית שהיא אמרה לי לא, אבל בסוף היא תמיד אמרה כן. יש לנו עכשיו אפילו, החלטנו להכניס את הבינה, אפרת היתה היום וראתה, יחד איתה, מכניסים את הבינה למקצועות ההומניסטיקה. אנחנו הולכים לעשות פה פרויקט מטורף של בינה בתוך כל עולמות הרוח, וזה נורא נורא חשוב, כי בינה זה לא רק מתמטיקה ומחשבים. ויש לנו כאן כמובן את הסיפור של פלטפורמות, נכנסנו לתוכנית 720 של משרד החינוך לפיילוט שלהם שבו תלמידים לומדים באמצעות בינה מלאכותית מתמטיקה, מסך מיקרוסופט, עוד הרבה מאד תוכניות, Ytek. יש פה 15 בתי ספר שלומדים מתמטיקה באמצעות רובוטים. אני מורה למתמטיקה, לימדתי שנים 5 יחידות, ללמוד מתמטיקה עם רובוטים זה מטורף, תחשבו על זה. 15 בתי ספר, זה באמת, אותי זה ממש ממש מרגש. עכשיו, אני לא אעשה הכול, אבל תראו תוכניות העשרה, אנחנו הולכים, מרכז ONE, שזה מרכז שאנחנו נקים בתוך מרכז המצוינות, הוא יעבוד על סייבר, על סטארט-אפים, הכול עם בינה מלאכותית. הולך להיות פה מרכז 'ואואו', שמי שיפעיל אותו הוא המנכ"ל של קוד גורו שהגיע אלינו וכבר עושה לנו פה באז בהרבה מאד דברים בתוך העיר. ביכורי היצירה, מה שאתם רואים בצהוב זה חדש, זה נכנס או בשנה שעברה או השנה. אתם יכולים לראות – מרכז גן מדע – אנחנו הולכים להקים פה קולג' רמת גני, אני מקווה שיהיה לזה אישורים, עוד לא קיבלנו אישורים אז אני נזהרת, אבל יהיה. עינב רוצה – עינב מביאה את זה, עינב רוצה – עינב תעשה, זה יקרה, אני בטוחה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אנגלית מדוברת זה מאד חשוב והדיבייט.

גב' לימור מרקנזון סגל: אנגלית מדוברת, דיבייט.

מר כרמל שאמה הכהן: וחינוך פיננסי. אני אומר לך איפה הדגשים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: חינוך פיננסי גם הרחיבה מאד מאד השנה, חינוך פיננסי.

גב' לימור מרקנזון סגל: נכון. ולא רק החינוך הפיננסי, אתם רואים שם שכתוב מכינה לחיים בוקר טוב כולם? כל תלמידי כיתות י"ב ילמדו כאן שיעורים שהם הרבה מעבר לסיפור של חינוך פיננסי. אנחנו ניכנס פה ונדבר איתם על עולם ההשקעות. היום אתם יודעים שילדים מאד מאד אוהבים את ההשקעות, הם לא מבינים בזה, צריך ללמד אותם, את הסיפור של השקעות. ללמד אום מה זה פנסיה, מה זה ביטוח לאומי. הם יוצאים לעולם הם לא מבינים כלום. ודרך אגב, אנחנו עושים את זה עם תלמידים. אנחנו הולכים לבנות את התוכנית, השנה היא תהיה בבניה, אנחנו נבנה אותה עם תלמידים. אז בוקר טוב עולם זה כי באמת אנחנו רוצים שהם יבינו, הם יוצאים לאזרחות. מצוינות, תסתכלו, היום היתה פגישה, חתמנו שם שאנחנו בפברואר פותחים את התואר הראשון ברמת גן עם מכללת HIT ועם שיבא. באמת, היה שם המנכ"ל של HIT, היה שם פרופ' גדי (שכחתי את השם) משיבא, ישבנו וזה הולך לקרות השנה, אנחנו עוד נדבר על זה, צריכה להיות לנו פגישה. הקמנו מכינות למחוננים כדי להגדיל את מספרי המחוננים בעיר. יש פה תוכניות של גלילאו, קנגורו, באמת, באמת, המון המון. הכנסנו פה את כל התוכניות, כל זה הולך להיות בחינוך המיוחד ואני יודעת כמה גם לעינב וגם לך ראש העיר זה חשוב. יהיו להם פה תוכניות, הם יהיו, באמת אני רוצה שהם יגיעו לבית הספר והכיתות הרגילות יגידו – אנחנו רוצים להיות שם, כי תראו מה יש להם ומה הם מקבלים. זה מאד מאד מאד חשוב.

הסיפור של ערכים ואקלים חינוכי – אז כל הסיפור של שלומות, יש לנו פה תוכנית אלרגיות. ב-28 בחודש, תרשמו לכם, 28.10 – יום שיא של האלרגיות בכל הגנים, בכל בתי הספר, תוכנית של מחוברים, שבוע שלם. עינב, תוכנית שאת מאד ביקשת, באת ואמרת – סיפור החרמות הוא סיפור שיושב כאן, הוא קשה מאד בכל מערכת החינוך, והובלת את המהלך הזה והוא קורה בכל הגנים, בכל בתי הספר. מהפכת הקשב – אז בואו, אנחנו לא הולכים להוציא פלאפונים לתלמידי ט' עד י"ב כמו שנעשה בתל אביב,

זאת הזיה מוחלטת בעיני, לא מבינה את הדבר הזה, לא מבינה מה נכון בו. צריך ללמד ילדים איך משתמשים בפלאפונים ולא להגיד להם לא להשתמש בפלאפונים. אני רק אספר לכם, כי אני לא יכולה שלא, מה הם עושים? הם מביאים שני מכשירים – אחד הם נותנים ואחד הם יוצאים איתו להפסקה. או שהם הורידו את הווטס-אפ לאייפד שלהם. אז באמת, צריך להיות חכמים ולא לעשות דברים בכותרות שאין להן אחר כך שום היגיון ושום היתכנות. יש לנו תוכנית של מיניות בריאה שהכנסנו לפה. תוכנית של רכיבה בטוחה לכל שכבת ט'. אני מצטערת, אבל אני לא יכולה לא להגיד את הדברים האלה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> דיברנו על פלאפון כשר, שפותר את כל הבעיות. פלאפון כשר פותר את כל הבעיות. לא צריך להיכנס לבעיה ולמצוא פתרון. לא להיכנס לבעיה. פלאפון כשר וזהו. זה הבינה המלאכותית לא יכולה להגיד.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> עינב, אנחנו נגשים לך את החלומות. כמה חלומות יש לאישה הזו. יהיה פה מרכז הורות שיעבוד גם במרכז העירוני וגם בבתי הספר. אנחנו הולכים לעשות השנה משהו יפה בשכבה ח' - במקום שנביא להם הופעות, הם יעשו את זה לעצמם. כל שכבה ח', ההורים, התלמידים, הצוותים, אנחנו נעשה להם את הכוכב הבא. כל בית ספר יביא את הצוות שלו ותהיה פה חגיגה שלמה. גלית, תתכוננו, עוד לא ביקשתי על זה כסף, אבל את רואה, למה אני שמה את זה עכשיו? שאת תתני, לא תהיה לך ברירה. נושא של משפחות מגוונות – אנחנו ממשיכים איתו. תוכנית את המחר – אני ממש גאה על התוכנית הזו. כל בנות ט' משתתפות בתוכנית הזו. תוכנית שנתית שבה אנחנו חושפים אותן, גם נותנים להן העצמה ומובילים אותן למצוינות, אבל גם לכל מקצועות ה-STEM. מאד חשוב לנו להביא לשוויון מגדרי, גיוס משמעותי לבנות, חינוך בר קיימא-

<u>גב' עדנה וידל:</u> ... שוויון, אבל עוד צריך לשדרג אותם ולהכניס אותם ...

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> נכון. נכון. בסופו של דבר השוויון לא יהיה רק בטיק-טוק, הוא צריך להיות באמת גם במובילות, בסטארט-אפים,

בחברות, מנהיגות. חינוך בר קיימא – אנחנו עושים פה 2 תוכניות. עינב הובילה בשנה שעברה את התוכנית של רמתגנקי, שזו התוכנית של ניקיון. אנחנו גדלים, זה רמתגנקי 1.0, אנחנו עולים לרמתגנקי 2.0. זו תוכנית שגם תעסוק בקיימות. אנחנו עובדים באמת עם אגף איכות הסביבה ועובדים איתם בשיתוף. אנחנו מלמדים אותם גם להשתמש עכשיו בכל הסיפור של הגגות הסולריים ונעשה עם זה תוכנית חינוכית, כמו עם הרובוטים. באמת שיהיו תוכניות, כל דבר שאנחנו מכניסים שהם יבינו גם את ה-למה שעומד מאחוריו. אתם רואים את הירוק הזה של השייכות וחיבור לעיר? זה לא כי זה לא היה פה קודם, זה כי עכשיו כל תלמיד, עכשיו תשמעו טוב, מכיתה א', מבחינתי מהגנים, אבל מ-א' עד י"ב, הוא יבקר לפחות במקום אחד. כשהוא ייצא פה מ-י"ב הוא פגש את כל המקומות בעיר. הוא הכיר כל מקום בעיר הזו. וזה תוכניות, המנהלים כבר יודעים, הם כבר סגרו את זה עם המקומות השונים, אז כמובן שכל דבר נבנה באיזו שהיא הדרגתיות, אבל זה מאד מאד-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> רק חיריה זה לא בעיר עדיין.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> לא, אבל חיריה יש לנו, נכון, אבל יש לנו חלק חשוב בזה וזה שייך לקיימות אז לקחנו את זה. שימו לב לימים המכוננים והסמינרים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> זה חשוב הימים המכוננים, שימו לב.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> אני רוצה שתראו משהו. ימים מכוננים וסמינרים – שימו לב, אנחנו הולכים להחזיר את המסעות הישראליים. כמובן יהיה פה גם יום האישה ויש פה גם את יום את המחר. מעשים טובים זה לא רק יום אחד, יש לי פה הרבה הרבה דברים פה למטה, יש פה הפתעות. רק שתדעו, פריסה שנתית של המעשה הטוב שלי. אתם יודעים למה?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני יכול לקבל את זה מתנה?

גב' לימור מרקנזון סגל: אתה יכול לקבל מה שאתה רוצה. חכה, אתה לא יודע מה יש פה. רגע אני אסביר למה, כי אני לא יכולה לסבול שעושים ימי שיא בלי שיש להם תהליך.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון.

גב' לימור מרקנזון סגל: אז מה זה יום המעשים הטובים? מה זה הדבר הזה? אז לנו יש מעשים טובים כל השנה עם המון המון דברים, עם המון תוכניות. כל מי שירצה מוזמן לבוא ולראות ולבדוק אותנו. גם מי שירצה, יש פה לוח שנה שלנו, שתשנו עם זה בלילה.

מר כרמל שאמה הכהן: גם לוח שנה הפקתם?

גב' לימור מרקנזון סגל: הפקנו לוח שנה. כל התוכניות עם כל ההסברים, יש פה לוח חבל על הזמן.

מר כרמל שאמה הכהן: גלית, את מקבלת גם אגף חינוך, גם אגף אירועים, גם אגף דוברות, הכול באגף אחד.

מר ליר לוי: אני אומר לסגור את הדוברות.

גב' לימור מרקנזון סגל: חלילה. אל תגיד את זה. אני בלי נועה, תקשיב, אני בלי נועה לא יכולה לזוז צעד. נועה היא השותפה הכי טובה שיכולה להיות. אין דבר שאני עושה בלעדיה.

מר כרמל שאמה הכהן: הלאה.

גב' לימור מרקנזון סגל: יהיה פה יום הדמוקרטיה, ויהיה פה יום זכויות אדם. ותהיה פה אולימפיאדה של בינה מלאכותית, אל תשאל אותי איך, אני מתה מזה, אני עוד לא פיצחתי את הרעיון, אני בדרך, אבל קשה, קשה. זו בקשה של ראש העיר, הוא אמר והוא יקבל, אין מה לעשות. יהיה

פה שבוע ישראלי, שבוע שלם שאנחנו נעשה פה תוכניות ישראליות, נדבר על שייכות ישראליות וגם בתוך זה שייכות לעיר. יהיה פה שבוע של מחוברים, כל הנושא של חרמות. יש כאן את ברייני-

מר כרמל שאמה הכהן: ברייני זה חשוב.

גב' לימור מרקנזון סגל: אנחנו הפקה. אנחנו הולכים לשווק את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: ברייני זה פיתוח של השירות הפסיכולוגי שלנו.

גב' לימור מרקנזון סגל: תוכנית שהתחילה לא השנה, אבל השנה הם הוסיפו תוכנית של חוסן במלחמה, בובה, קלפים, חוברות, אתם לא מבינים מה הולך פה. המאייר שלו זה בעלה של רונית פדלון, מנהלת מחלקת החינוך היסודי.

מר כרמל שאמה הכהן: כבוד מנהלת האגף, מה עם עידוד לגיוס משמעותי?

גב' לימור מרקנזון סגל: אז זה היה בשקף-

מר כרמל שאמה הכהן: היה?

גב' לימור מרקנזון סגל: בטח, בטח. הסיפור של גיוס משמעותי, חלק מהסיפור של חיבור, בשכבה י"ב הערך השכבתי, יש לנו ערך לכל שכבה, הערך השכבתי הולך להיות אחריות אזרחית ושם מדברים הרבה מאד על הסיפור של הגיוס. אין לנו ארץ אחרת, אין לנו אלא לדאוג לזה. אז יש לנו פה יום הספר ו-רמתגנקי וכל מה שתרצו. הנה, החינוך לערכים הומניסטיים, גלית, תשמעי טוב, למה הסיפור של ערכים זה בנפשי, גם ראש העיר אמר לי-

מר כרמל שאמה הכהן: נכון.

גב' לימור מרקנזון סגל: בינה וערכים, אל תדברי איתי על שום דבר אחר. איך שאני מתחילה משהו אחר, הוא אומר לי – אל תקשקשי, זה לא.

מר כרמל שאמה הכהן: אמת.

גב' לימור מרקנזון סגל: אז ערכים ובינה.

מר כרמל שאמה הכהן: בינה וערכים, זה מה שאני מבקש ממנה.

גב' לימור מרקנזון סגל: ערכים, אנחנו הולכים ככה, כל התלמידים, בחרנו, עם המנהלים ערך לכל שכבה, ערך לכל שכבה. זה יכול להיות חברות, סובלנות, אחריות, דמוקרטיה, פלורליזם, בחרנו אותם, הם ילמדו אותם. השנה זה יהיה בתוכניות החברתיות. אנחנו כותבים, אנחנו, האגף, מפתחים שיעורי חינוך, ממש ככה, כל התוכניות, הכול, אנחנו בעצמנו יושבים וכותבים הכול.

מר כרמל שאמה הכהן: פיתוח פדגוגי.

גב' לימור מרקנזון סגל: הפיתוח הפדגוגי פה, שהוספתם לנו כוח אדם, זה הסיפור. אני יודעת שגם ב-מב"ע עושים את זה, עושים את זה גם אצלנו. יש כאן תוכניות, אני אומרת לכם, אתם צריכים לראות, זו התרגשות שלמה, תסתכלו מה הולך פה. רק שתבינו, אנחנו מפתחים את זה בעצמנו, בעצמנו. אתם חייבים להבין את הדבר הזה.

מר כרמל שאמה הכהן: אמיר יוותר כבר נראה לי. אתה הבאת כל כך הרבה עזרים?

גב' לימור מרקנזון סגל: אין לו כלום.

מר כרמל שאמה הכהן: כלום?

גב' לימור מרקנזון סגל: אני לא מכירה דבר כזה.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, היא הביאה עוד משהו, רגע.

גב' לימור מרקנזון סגל: אפילו למעון יש תיק. המעון, המעונות, תיקים במעונות. חבר'ה, עם כל הדברים וההסברים ו-

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, אתם לא מבינים את המשמעות של מה שאתם רואים.

גב' לימור מרקנזון סגל: אנחנו 24/7. הסיפור של החינוך לערכים יהיה, אנחנו כותבים את מערכי השיעור. בשנה הבאה זה ייכנס לתחומי הדת, לא ילמדו פה ספרות, תנ"ך, היסטוריה רק כמקצוע אלא תחת הערכים. ילמדו תנ"ך, בוודאי, חלילה שלא יובן פה אחרת, ילמדו תנ"ך, ילמדו היסטוריה, ילמדו ספרות, תחת נושאים גדולים. אנחנו נכניס תוכנית שנקראת יהודית דמוקרטית, אנחנו נכניס אותה, אנחנו גם נדאג שיהיו לנו שעות ממשרד החינוך לדבר הזה. אל תצחקי.

עו"ד דוד מנחם: השאלה איך מעבירים את המושג יהודית, איך יהודית. מה התשתית שעל פיה את תקבעי מה זה יהודית?

גב' לימור מרקנזון סגל: לאנשים אמוניים יהדות היא דת. ויש אנשים שעבורם, הם לא מסתכלים על זה כדת אלא כתפיסת עולם, כתרבות, כמסורת. בסדר, אתה יודע, אנחנו-

עו"ד דוד מנחם: אבל שני הדברים האלה לא נכונים. יהודי זה יהודי לאמא יהודיה, זה היהודי.

גב' לימור מרקנזון סגל: נכון. אבל-

עו"ד דוד מנחם: מה ההשלכות-

מר כרמל שאמה הכהן: הנה למה צריך לחנך את זה.

עו"ד דוד מנחם: יהודי זה בן לאמא יהודיה. מה עושים עם זה, זה משהו אחר.

גב' לימור מרקנזון סגל: מנחם, אתה יודע מה אני רוצה? שילד יהיה גא בזהות היהודית שלו.

עו"ד דוד מנחם: הלוואי.

גב' לימור מרקנזון סגל: שהוא ירגיש בה בן בית.

עו"ד דוד מנחם: נכון מאד.

גב' לימור מרקנזון סגל: שהוא ירגיש בה שהוא, כשיהיה חג חנוכה, הוא לא ידבר על קריסמס, מה עושים שם עם ה-

עו"ד דוד מנחם: צודקת, הלוואי.

גב' לימור מרקנזון סגל: אלא הוא ישים את הנרות של חנוכה וייהנה מהסביבונים.

עו"ד דוד מנחם: יפה מאד.

גב' לימור מרקנזון סגל: בסדר, אבל את זה צריך, אתה יודע, בפסח, ביצי פסחא יותר טעימות מהמצות, אבל צריך להסביר את זה לתלמידים ולתת להם להיות גאים בזהות הזו. אם אנחנו לא נעבוד בזה זה לא יקרה.

עו"ד דוד מנחם: כל הכבוד. הלוואי. הלוואי שתצליחי.

גב' לימור מרקנזון סגל: הנה, סליחה, זה לא היה, אתה צודק, הגיוס עכשיו.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי.

גב' לימור מרקנזון סגל: הסיפור של גיוס משמעותי, הסיפור של מכינות. אם אני אראה לכם, היום תמיר שמנהל את מחלקת הגיוס, התקשר אלי ואמר לי – תקשיבי, יש את יהודה שהוא המנכ"ל של קוד גורו שעוזר לנו פה הרבה מאד בכל הכנסת הבינה, אנחנו הולכים לפתוח פה מכינה לתלמידים שרוצים אחר כך להתקבל ל-8200. הם ילמדו כאן, הם יעשו כאן מכינה שנה שלמה ויוכלו אחר כך, הצבא ייקח אותם לשירותיו, גם אם הם לא עסקו בזה בתוך בתי הספר התיכוניים.

עו"ד דוד מנחם: כלומר, כיתה י"ג הכוונה?

עו"ד עינב בר כהן: בזמן בית ספר.

גב' לימור מרקנזון סגל: לא, בזמן י"ב. או י"ב או אחרי י"ב.

עו"ד דוד מנחם: אז מה זה עוד שנה? זה דבר מעולה.

עו"ד עינב בר כהן: עם הכנה לקרבי, ... 8200 אקו סיסטם-

גב' לימור מרקנזון סגל: אני אגיד ככה, הנושא השלישי הוא התמדה ונשירה.

מר כרמל שאמה הכהן: כמה שקפים עוד יש לנו, כבוד המנהלת?

גב' לימור מרקנזון סגל: אני אעשה מהר.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל הנושא חשוב, זה העניין.

גב' עדנה וידל: ... את הכול ואנחנו-

גב' לימור מרקנזון סגל: אתם חייבים אבל פעם אחת ולתמיד.

מר כרמל שאמה הכהן: פעם אחת להבין.

גב' לימור מרקנזון סגל: צריך להבין מה קורה פה פעם אחת, באמת.

מר משה רווח: עדנה, את רואה מה זה מורה?

גב' עדנה וידל: כן, אני רואה וגם שומעת.

גב' לימור מרקנזון סגל: אתם לא מבינים כמה זה חשוב.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אשמח לשמוע את דעתך עדנה, מה הבנת מזה.

גב' עדנה וידל: מה אני הבנתי או את דעתי?

מר כרמל שאמה הכהן: דעתך, מה הבנת. תסיימי, בסדר.

גב' לימור מרקנזון סגל: לצד זה, אנחנו גם צריכים לדאוג לסיפור ההתמדה. מבחינתי, ילד שהוא מתחיל בית ספר צריך לסיים את בית הספר. כן, לפעמים יכול להיות שהמסגרת פחות מתאימה לו, אבל אנחנו צריכים לדעת שעשינו הכול. אנחנו הכנסנו מיפוי רמזור 3 פעמים בשנה,

מיפוי רמזור זה מיפוי צהוב-ירוק-אדום, על פיו אנחנו בונים תוכנית. אנחנו עשינו מיפוי, ראש העיר, לכל התלמידים והתלמידות בעיר – גנים, יסודיים ותיכונים. המיפוי הזה יוצג לך, אתה תראה בדיוק. המיפוי הזה הולך על פי גם מצב סוציו-אקונומי, גם בעיות רגשיות, גם בעיות חברתיות, גם בעיות לימודיות. בהתאם למיפוי הזה אנחנו בונים תוכנית אישית לכל אחד מהתלמידים בתוך בתי הספר. תאמינו לי, המנהלים פה עובדים מאד מאד מאד קשה, כי אנחנו ממש בבקרה על הדבר הזה עם הוועדות המלוות. אז הסיפור הזה של מיפוי רמזור זה נראה אולי נורא מובן, אבל כשיש לך בית ספר כמו בית ספר בליך, שלומדים בו 2,000 תלמידים, לעשות מיפוי רמזור זה נשמע לא אמיתי ולא הגיוני. אז כן, זה קורה 3 פעמים בשנה. (מגיבה להערה שלא ניתן לשמוע) לא, כל שנה. ומה תעשי ב-י"א? אני רוצה לתת להם חיזוק לבגרויות ואני רוצה לתת להם תגבורים. תגבור ותמיכה, יש הרבה דברים שקורים. אני רוצה להגיד פה דבר אחד – הסיפור הראשון שלי עם העיר מתחיל במפגש הראשון שלי שנכנסתי לפגישה עם, ישבו שם גלית וראש העיר והמנכ"ל, זה עוד לא נגמר, מוטי, אתה רואה? אבל זה חשוב, זה חשוב, אי אפשר, אני לא יכולה.

<u>מר מוטי כהן:</u> לא, לא, זה בסדר.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> בפעם הבאה אל תתנו לי לדבר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> חברים, לא חוסמים שור בדישו. תמשיכי.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> נכנסתי לפגישה, אני מספרת להם בגאווה, אני בתיכון בתל אביב, תיכון מאד גדול, תיכון חדש בתל אביב, מקבלת 120 שעות מהרשות כל שנה. ואיזה גאווה, כי העיר תל אביב משקיעה ועושה באמת הרבה דברים יפים בחינוך. אני לא אדבר בגנותה. אני מתגאה בזה ואני אומרת, אתם לא יודעים מה יכולתי לעשות. מסתכלת עלי גלית ואומרת לי – אנחנו נותנים 700. אני מסתכלת עליה, לא היה לי נעים כי זה בסוף-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, אני רוצה שתבינו רק את הסיטואציה. אני אחדד. זה ראיון העבודה הראשון שלה אצלנו והיא מעזה להתחצף ולהגיד

לגזברית ולראש העיר שאנחנו לא יודעים את הנתונים. היא סיפרה על ה-120 שעות, כל שעה זה 10,000-11,000 שקלים, שהרשות נותנת מקופת העיר, לא מהמדינה, כי היא רוצה לתגבר את החינוך – קבוצות קטנות, כל מיני תוכניות ייחודיות. ואז היא מתגאה ב-120 שעות שתל-אביב, שזו מדינה בפני עצמה, נותנת לתיכון חדש שזה אחד מספינות הדגל, זה כאילו בליד, אוהל שם, המקבילה. ואז גלית אומרת לה – אנחנו נותנים 700 לבליד.

מר דני גולדשטיין: היא אמרה שהיא לא מבינה בכלל.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, שאנחנו לא מבינים. היא חזרה הביתה והיא אמרה לבעלה – הייתי אצל ראש עיר הזוי וגזברית הזויים, שאומרים שנותנים לבית ספר אחד 700 שעות, והם לא מבינים. כי תראו את הפרופורציה, זה פי 6, זה 600% יותר השקעה שרמת גן משקיעה בתלמיד בתיכון ביחס לתל אביב. היא התעקשה והסברנו לה שאנחנו בטוחים במספר, כי כל הזמן יש ויכוחים אצלנו על המספר הזה – להעלות, להוריד.

גב' לימור מרקנזון סגל: בדקתי את זה בציציות.

מר כרמל שאמה הכהן: ומי צדק?

גב' לימור מרקנזון סגל: אתם.

מר כרמל שאמה הכהן: אז זה האירוע.

גב' לימור מרקנזון סגל: אני פשוט לא האמנתי. וכן, זה צמצום מספרי הילדים בכיתות, זה יותר שעות לתחומי דעת, זה כיתות הזנק שהן כיתות קטנות. יש לזה משמעויות. והדבר הזה בסוף לא רק מחזק את הילדים, בגלל זה הכנסתי את זה פה לנושא של תגבור ותמיכה, אלא הדבר הזה גם משאיר את הצוותים. כי אם המורה אצלי נכנס לכיתה עם 40 ופה הוא נכנס לכיתה עם 32, זה הבדל. ואם במתמטיקה אצלי היו לו 6 שעות ופה יש לו 9 שעות, אז זה הבדל. זה הבדל משמעותי. ובגלל זה אנשים, מורים ומורות,

רוצים לבוא וללמד פה. זה לא אומר שאין בעיה ואין בעיית כוח אדם, אבל היא הרבה הרבה פחות כאן.

הנושא של שימור פיתוח וגיוס צוות חינוכי – אז באמת, יש פה את כל הנושא של הפיתוח המקצועי, ההשתלמויות שהכנסנו, על החינוך בונה חברה, כלי בינה, שילוב והכלה, והנושא של תומכות חינוך, השתלמויות לתומכות החינוך, הנושא של רווחה והטבות והנחות שאנחנו נותנים פה למורים, וערב מצטיינים ומצטיינות כשמוקירים את צוותי החינוך. יש לנו את התואר האקדמאי לתומכות חינוך, שאנחנו גם נותנים 13,000 שקלים מענק עירוני, שזה לא מובן מאליו, אנחנו 50% משתתפים בשכר הלימוד, יש הנחה בשכירות של דירות חדשות לעובדי הוראה. באמת אנחנו עושים פה הרבה מאד דברים. ועוד דבר שאני ממש מקווה שנצליח לעשות השנה, זה יום גיוס סטודנטים. אנחנו הולכים לעבוד על זה עם שיבא ועם בר אילן, סטודנטים ורופאים שישדרגו פה את החינוך בעיר. זה מאד מאד חשוב לנו.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> תוכנית פר"ח? משהו בסגנון?

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> לא, לא, הם ממש ייכנסו ויתנו שיעורים וילמדו. אני עשיתי את זה-

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא פרטני, כאילו פרונטלי מול התלמידים.

<u>גב' לימור מרקנזון סגל:</u> הם ייכנסו וילמדו. אני הבאתי, בתיכון חדש אני הכנסתי 12 מורים מההייטק ומבית חולים איכילוב שלימדו מדעים. תחשבו מה זה ילד שמי שמלמד אותו זה רופא. תחשבו רגע מה קורה לו פתאום בתוך השיעורים. הכנסתי אנשי הייטק לתוך בית הספר. צריך לעבוד בזה. אנחנו נעשה שיתוף פעולה. דיברתי גם עם המארג, ויש לנו רצון לקחת את כל החברות שיכולות, כל האקו-סיסטם ולגייס אותו לטובת הדבר הזה. עכשיו תראו, אני רק אראה את זה, אני לא אדבר על זה, יש לנו פה 12 מהלכים מובילים, אני לא אכנס לזה, דיברתי עליהם. שישי פלוס, הסיפור של אלרגיות, דיברתי על זה. הסיפור של רכיבה, דיברנו על זה. הסיפור של הכלה והשתלבות. אלה המהלכים הגדולים הגדולים ברמת כל הרצף החינוכי. רמת גן כבינה, מה שדיברנו עליו. את זה אני רוצה שתראו, מהתערוכה שלנו ב-BET-

מר כרמל שאמה הכהן: יש פה חלק ש-BET זה בשבילם הימור בספורט. BET זו התערוכה העולמית לחינוך השנתית.

גב' לימור מרקנזון סגל: אתם חייבים לראות את זה. זה בבגין-

מר כרמל שאמה הכהן: בבגין, נכון, במגמה לביולוגיה.

גב' לימור מרקנזון סגל: ראינו את זה, התעלפנו שם. ראש העיר היה שם-

מר כרמל שאמה הכהן: אני נצמדתי למסך ואמרתי לה – את זה אני רוצה לתלמידים שלנו.

גב' לימור מרקנזון סגל: 3 ימים, מהבוקר עד הערב, חרשנו שם. אני כבר באמת באיזה שהוא שלב רציתי לשתות קפה. זה היה מטורף. הבאנו משם לא מעט דברים. המערכת הזאת בבגין, אתם ממש יכולים, פשוט נתנו קצת הדמיה-

מר כרמל שאמה הכהן: זה לא ממחיש. את צריכה פעם להביא את זה על מסך מלא.

גב' לימור מרקנזון סגל: בסדר, אבל רציתי שיראו. תסתכלו על החול, על המערכת האינטראקטיבית של החול הקינטי. תלחצו על הטאבלט השולחני, תלחצו על זה גם, לדעתי זה גם צריך לעבוד.

הקרנת סרטון

מר כרמל שאמה הכהן: לימור, אנחנו קרובים לסיכום?

גב' לימור מרקנזון סגל: רגע, נתכונן לסיכום. רק להגיד לכם, בנינו פה במחוברים, עינב, בזכותך, באמת, והמעורבות שלך, וכל ההשקעה שיש לך

בתוך התוכנית הזאת, בנינו פה מעגל, משרד החינוך הולך לאמץ את זה. אני הולכת לדרוש כסף על הדבר הזה. בנינו פה מעגל שלם שכולו זה שיעורי חינוך שהילדים יעברו בנושא של חרמות. אני ממש ממש גאה בזה. מי שירצה לקרוא את זה. הדבר האחרון שאני רוצה להראות לכם-

מר כרמל שאמה הכהן: נזמין אותך גם לישיבה הבאה.

גב' לימור מרקנזון סגל: טוב, לא רואים את זה פה מרוב שהאינטרנט פה-

מר כרמל שאמה הכהן: תראו כמה דברים.

גב' לימור מרקנזון סגל: לא, מלא, אבל למה זה עולה עם המסך? זה מלא מלא מלא כל הימים.

מר כרמל שאמה הכהן: זהו, חזרת להתחלה, מרכז המצוינות.

גב' לימור מרקנזון סגל: מרכז מצוינות, מרכז הורות, מרכזי אפ עוד נדבר. זה חלומות. זה חלומות.

עו"ד עינב בר כהן: זה לא חלום. זה יקרה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני חושב שמגיע כפיים לאגף החינוך וללימור. מרשים מאד.

גב' לימור מרקנזון סגל: אתם לא מבינים איזה, אם הדברים האלה נצליח לעשות אותם עד הסוף ונצליח, אין כזה מצב שלא נצליח, רמת גן באמת, זה לא רק שאנחנו נגיד שיש פה חינוך מצוין וההישגים יראו את זה, אלא באמת אנחנו נוציא מפה אזרחים משובחים, תושבים משובחים והעיר הזאת תהיה-

מר כרמל שאמה הכהן: העשייה שלכם מרגשת ומעוררת תקווה. אני אומר לך את זה. אמיר, אתה מבין שהיא לא השאירה לך הרבה, תשתדל-

עו"ד עינב בר כהן: תשתמש במה שיש.

גב' עדנה וידל: אני בכל זאת חייבת תשובה, ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, עדנה וידל.

גב' עדנה וידל: אני חייבת להגיד, שבי בבקשה לימור, אז שאלת אותי מה אני אומרת על זה-

מר כרמל שאמה הכהן: בתור אשת חינוך ותיקה, עם ניסיון.

גב' עדנה וידל: קודם כל, אני כבר אמרתי לה את זה, שאלתי אותה מתי היא ישנה קודם כל. זה ברור. כל מי שמבין קצת בחינוך, כל מה שהיא הציגה, כאילו קודם כל אני מצדיעה לה. אני רק רוצה להיזהר מדבר אחד – תפסת מרובה לא תפסת. מה שהיא הציגה כאן, ותאמין לי, אחת שזכתה שבנט יבוא לראות מה היא עושה איך שהוא נבחר, וזכיתי כן בהצטיינות, אני רק רוצה להגיד, היא תקרוס, מה שאני רוצה להגיד זה, אי אפשר לעשות הכול והצוותים יקרסו. אנחנו לא רוצים את זה. יש פה המון עבודה-

מר כרמל שאמה הכהן: את טוענת שיש יותר מדי חינוך.

גב' עדנה וידל: לא, לא, זה לא פייר מה שאמרת עכשיו. תדע לך שאם לא ישמרו עליהם-

מר כרמל שאמה הכהן: ברור.

גב' עדנה וידל: לעבד את זה-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל את רואה את המוטיבציה ואת האנרגיות.

גב' עדנה וידל: אבל בסדר, אתה יודע-

גב' לימור מרקנזון סגל: אני הייתי מנהלת.

גב' עדנה וידל: אני לא רוצה שנגיד שהניצוח הצליח והחולה מת. זהו. ותאמין לי שאני יודעת מה שאני אומרת. זה לא המון עבודה, זה 'ימבה' עבודה, זו תוכנית חומש. היא לא תוכל, אני לא יודעת איך היא תתחיל הכול השנה. זו תוכנית חומש.

גב' לימור מרקנזון סגל: תסמכי עלי.

גב' עדנה וידל: אני סומכת מאד. אני רק מזהירה ואני רוצה לשמור עלייך, אני לא רוצה שתקרסי.

גב' לימור מרקנזון סגל: אל תדאגי. הדברים האלה חלקם-

גב' עדנה וידל: והצוותים גם שלא יקרסו.

גב' לימור מרקנזון סגל: רגע, רגע, שניה, אבל צריך לענות לזה ולהסביר את זה. רוב הדברים, אם לא הייתי מכירה ויודעת שהדברים האלה יכולים לקרות והם קרו אצלי בתוך בית הספר, אז לא הייתי מעזה להביא אותם ואת כולם ככה די מהר. בסוף יש פה דברים שנעשים בזכות ההשקעות על ידי חברות חיצוניות. יש כאן דברים שאנחנו מכינים על מוכן לצוותים החינוכיים. יש כאן דברים שקורים בבתי ספר יסודיים, יש כאן דברים שקורים בתיכונים. זאת אומרת, אתם רואים פה את כל התמונה והתמונה היא מטורפת. אנחנו לא מכריחים אף אחד לקחת. המנהלים יכולים לבחור. ויש דברים מסוימים שאותם אנחנו כן אומרים – זה חשוב

לנו מאד. אבל בסופו של דבר יש כאן למנהלים ולמנהלות בחירה. ועובדתית, אם תגיעי עכשיו לוועדות המלוות, את תראי באיזה passion הם ניגשים ובונים תוכניות עם זה.

גב' עדנה וידל: ... passion. אי אפשר לעשות את זה, אי אפשר, נקודה.

מר כרמל שאמה הכהן: מירב ביקשה שאלה ללימור, בבקשה מירב גרומר, חברת המועצה.

גב' מירב גבע גרומר: קודם כל, תודה על מה שאת עושה.

מר כרמל שאמה הכהן: יש לה ילדים אצלך במערכת החינוך.

גב' מירב גבע גרומר: כן. והילדים שלי גם ילדי מילואימניק ורציתי לשאול בהקשר שדיברת על הרמזור ועל הטיפול הרגשי ועל המעקב, אם באמת יש, כי אני נתקלת, ואני אומרת שאבא שלהם במילואים וכמובן שתמיד, תודה לאל, כל הגננות והמורות הן באמת קשובות וזה, אבל השאלה אם צוותי החינוך מקבלים איזה שהם כלים באמת להתמודד עם זה, כי זה נושא שהוא כבר שנתיים ובאמת זו התמודדות מאד מאד קשה. והשאלה אם באמת יש להם את הכלים. כי אני בטוחה שהרצון מאד טוב, ואת יודעת, עושים בבית הספר עכשיו לילדי מילואימניקים, מביאים להם חלה. זה נורא נחמד, אבל-

גב' לימור מרקנזון סגל: מה מביאים?

גב' מירב גבע גרומר: סתם, חלה או מביאים דברים. זה נורא נחמד, אבל באמת יש פה אירוע.

גב' לימור מרקנזון סגל: אני חושבת שבסוף, כדי להתמודד עם תלמידים ותלמידות שההורים שלהם נמצאים במילואים או בכל סיטואציה

אחרת, זה לא עניין עכשיו שנביא את המורים לקבל הרצאה או לקבל כלים, זה צריך להיות במודעות שלהם. זה צריך כל הזמן להיות מול העיניים, כל הזמן להיות בחשיבה שלהם, כך שכשהם יזהו את הילד, או לא יזהו, יידעו על הילד הזה, הם יידעו לתת לו את המענה הנכון. בסוף זה רגישות וזה מה שאנחנו לומדים כשאנחנו לומדים חינוך ואנחנו לומדים הוראה. אתה לומד כל הזמן איך להיות רגיש לצרכים של השטח. אז אם תגידי לי ואת מכירה משהו שאנחנו יכולים להשמיע לצוותי החינוך, משהו שאנחנו יכולים להביא להם, אני אשמח. אני כן חושבת שמה שאת אומרת, תראי, בעיר הזו אי אפשר לפספס את הסיפור של מילואים, הוא נוכח כל הזמן, לא בגלל המלחמה, אלא בגלל שזה משהו שיושב בראש סדר היום של ראש העיר. וברגע שזה יושב אצלו, זה לא יכול לא לשבת אצלנו. וברגע שזה יושב אצלנו, זה יושב אצל המנהלים. ולכן אני אומרת, אני חושבת שמנהל בית ספר שהמורים שלו לא יגלו רגישות, הוא לא צריך בשביל זה תוכניות והסברים והרצאות, זה חלק ממה שהוא צריך לעשות. זאת אומרת, זה נשמע לי לא הגיוני ולא סביר ואני אשמח לדעת מכל מקרה כזה ולטפל בזה, וממש לתת את כל המענים שצריך.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> נושא חשוב. עינב ואז אנחנו עוברים לאמיר. עינב ביקשה לומר משהו.

<u>עו"ד עינב בר כהן:</u> כן, אני רק ביקשתי להגיד ללימור שאני רואה אותך עובדת כבר שנה, והתשוקה שלך פה, באמת, כל מילה שאת אומרת היא גם בעשייה היום יומית שלך ובגמישות המחשבתית וביכולת לייצר באמת תוכניות, אנחנו עבדנו על כמה ביחד, מהגן ועד בית ספר תיכון, בהתאמות מדויקות ונכונות, עם אנשי המקצוע, ברגישות, בחוכמה. ואני חושבת שהרבה פעמים לא רואים את זה, אז זו היתה הזדמנות גם לראות את כל הכותרות האלה, להבין רגע את העומק של העבודה מאחוריהן. ואני באמת רוצה להגיד לך תודה על זה. אני חושבת, אמרת הרבה פעמים – זה מרגש אותי, זה גם מרגש לראות אותך.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תודה רבה. משה רווח רוצה גם להעלות נושא בפנייך או לשאול שאלה. בבקשה, משה רווח.

מר משה רווח: אני רוצה רגע לרדת מהמחמאות ההדיות וכל החיבוקים ההדדיים ומגדל השן, אני רוצה לגעת בנקודות שאני מקבל יום יום פניות של אנשים, של ציבור ולא בדיוק הן מטופלות. אז קודם כל נתחיל, אגב, לפני אני גם אתן לך מחמאה, שזה יהיה יותר, אני בעד ההכנסה של כלים של ה-AI, זה נכון, זה צריך, זה נדרש, אבל באמת צריך לוודא שזה נעשה בצורה נכונה ויש הרבה פעמים שלא.

מר כרמל שאמה הכהן: זה חשוב לי לדעת. רגע, רגע, רגע-

מר משה רווח: רגע, שניה, שניה, שניה-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, זו נקודה חשובה, זה קריטי. איפה זה נעשה לא טוב?

מר משה רווח: כרמל, כרמל, כרמל-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, רגע, אבל-

מר משה רווח: כרמל, אל תפסיק אותי.

מר כרמל שאמה הכהן: סליחה רגע, נתתי לך, רגע, רווח-

מר משה רווח: כרמל-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל רגע, אני יושב ראש הישיבה, סליחה. ביקשת רשות דיבור – נתתי לך.

מר משה רווח: כרמל, אל תפסיק אותי.

מר כרמל שאמה הכהן: אני נתתי לך זכות דיבור.

מר משה רווח: לא, אתה תתן לי לסיים-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אני לא יכול לדלג על זה.

מר משה רווח: אתה תתן לי לסיים.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא יכול שמישהו אומר שמשהו לא נעשה נכון ב-AI בעיר.

מר משה רווח: אבל אתה תתן לי לסיים ותבין.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לדעת למה אתה מתכוון.

מר משה רווח: אם אתה תעצור אותי, אם אתה תעצור-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל לא, אתה דילגת על זה, זרקת את זה כהערת אגב. מה לא נעשה טוב בעיר?

מר משה רווח: כרמל, אם אתה לא תתן לי לסיים, אתה לא תבין.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אני לא מבין.

מר משה רווח: אתה לא יכול להבין אם אתה לא נותן לי לסיים. זה פשוט מאד.

מר כרמל שאמה הכהן: מה לא נעשה טוב?

מר משה רווח: זה פשוט מאד, זה אפס או אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: אז תסביר לי.

מר משה רווח: פשוט מאד.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, אני רוצה לדעת.

מר משה רווח: תן לי להסביר לך.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרת שמשהו לא נעשה טוב בנושא ה-AI.

מר משה רווח: תן לי להסביר לך מה קורה באמת בחינוך.

מר כרמל שאמה הכהן: לא בחינוך, ב-AI, אחרי זה תמשיך לחינוך.

מר משה רווח: תן לי להסביר לך. תן לי להסביר לך מה קורה בחינוך.

מר כרמל שאמה הכהן: אז אתה חוזר בך מהטענה שמשהו לא בסדר ב-AI.

מר משה רווח: לא, אני לא חוזר משום טענה.

מר כרמל שאמה הכהן: אז מה? אז מה לא בסדר?

מר משה רווח: אל תפריע לי ותן לי לסיים.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מפריע, אני שואל שאלה.

מר משה רווח: אל תעצור לי את הרצף.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, איזה רצף?

מר משה רווח: אני מכיר, כרמל, אתה יודע, אני מכיר אותך כל כך טוב, את השיטות שלך ואת כל התרגילים שלך, אני מכיר אותך. אלה פה, להקת המעודדים שלך, לא מכירים אותך. אני מכיר אותך. אז תן לי לסיים ואחרי זה תחשוב אולי, ואללה, יש היגיון בדברים שלו.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אני מנסה להבין מה אמרת.

מר משה רווח: וגם אם לא, וגם אם לא-

מר כרמל שאמה הכהן: לא חייבים להסכים. לא חייבים להסכים בכל דבר .

מר משה רווח: בסדר.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אמרת שיש תקלה ב-AI, אני רוצה מה גילית ב-AI לא בסדר.

מר משה רווח: אז קודם כל, קודם כל אני רוצה לדבר על צמצום ההסעות.

מר כרמל שאמה הכהן: זה קשור ל-AI ?

מר משה רווח: עוד דקה גם אני אסביר לך מה קרה באגף החינוך כשאני הגעתי. אבל שניה, לפני כן. אני רוצה לדבר על צמצום ההסעות.

מר כרמל שאמה הכהן: שוב סיסמאות.

מר משה רווח: למה? למה?

מר כרמל שאמה הכהן: כי אמרת משהו לא בסדר ב-AI .

מר משה רווח: בעבר היו מסבסדים הסעות?

מר כרמל שאמה הכהן: אני מדבר על ה-AI .

מר משה רווח: לא, לא, שניה, שניה, אל תברח לאיפה שנוח לך.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא בורח, אתה בורח. אמרת אמירה, אני שואל אותך.

מר משה רווח: כרגע אנחנו מדברים, אני גם אגיע לזה, כרגע אנחנו מדברים על צמצום ההסעות.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה טוען. אתה טוען לצמצום הסעות.

מר משה רווח: היה הסעות, אני יכול לשלוח לך את ההורים שמתקשרים אלי שלא נותנים להם הסעות. החלתם עליהם כספים שהם צריכים לשלם. בעבר לא היו משלמים. לא מספיק קשה להם, הוספתם להם. זה אחד. אני חושב שהייתם מורידים מכמה טיסות או כמה זה, אז היה לכם יותר כסף. אבל נעבור לדבר הבא. מצוקת סייעות – אני יודע

באופן אישי שהמצוקה כל כך גדולה שאפילו כמה פקידות הפכו אותן לסייעות כדי שלא יהיו חורים. זה מה שאני שמעתי מהורים. אז רק, גם את זה. שמעתי על מקרים, זה גם חלק מהחינוך המשלים, שאוכל לא הגיע, אוכל פשוט לא מגיע. ואם הוא מגיע, אז הוא מגיע באיחור. אז גם את זה אתם צריכים לטפל לנגד עיניכם. תיקחו את זה כהערה-

מר כרמל שאמה הכהן: אגף החינוך לא מספק אוכל.

מר משה רווח: קחו את זה כהערה.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא לא עוסק באוכל.

מר משה רווח: אני לא מדבר על בתי ספר מוזנחים, עובש בכיתות, בתי ספר לא משופצים שהבטיחו להם, אני לא מדבר.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה רוצה לשאול אותה שאלה או אתה רוצה-

מר משה רווח: שניה, לא, לא, אני רוצה להגיד את מה שאני מקבל.

מר כרמל שאמה הכהן: פרופגנדה בגרוש.

מר משה רווח: די, די, כרמל-

מר כרמל שאמה הכהן: עובש בקירות.

מר משה רווח: כרמל, עשית קריירה מזה.

מר כרמל שאמה הכהן: יש תמונות-

מר משה רווח: כרמל, עשית קריירה, קריירה עשית מפרופגנדה, די.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי, מיצית, מיצית. מזל שיש תמונות איזה מבנים ירשנו ממך ואיך המבנים נראים היום.

מר משה רווח: אין מורים, אין מורים, אני חושב שתחשבו על תוכנית, תחשבו על תוכנית-

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, נסכם, רווח, רווח-

מר משה רווח: לשימור המורים. יש פה בעיה.

מר כרמל שאמה הכהן: רווח, לסכם.

מר משה רווח: כל אחד הורה פה, כל אחד, כמה כסף, חשבתם כמה כסף אנחנו מוציאים על שיעורים פרטיים? כמה כסף אנחנו צריכים? אם אין שיעורים פרטיים, הילד לא מסיים, לא מגיע למבחנים, לא יכול לסיים בגרויות. לא חשבת על זה? כרמל, לא חשבת איך לפתור את זה? איך לעזור באמת לאימהות, להורים שאין להם-

מר כרמל שאמה הכהן: זה בוגר מערכת החינוך ברמת גן.

מר משה רווח: אז אני מבקש גם בזה לטפל. אז לפני כל המצגות, באמת, של ה-AI , אמרתי שוב, אני בעד ה-AI , אבל AI גם במקום, זה לא שהילדים לתת להם מסך מחשב וישחקו משחקים, זה לא AI.

גב' לימור מרקנזון סגל: מר רווח, אתה פשוט איחרת.

מר משה רווח: זה לא AI. שניה, אני הייתי מציע, אני גם הייתי מציע-

גב' לימור מרקנזון סגל: אבל חבל שאני לא יכולה לענות לך.

מר משה רווח: שניה, אל תפריעי לי, לא הפרעתי לך, בבקשה, וגם עוד דקה אני אגע בך.

מר כרמל שאמה הכהן: רווח, תסכם, משפט אחרון.

מר משה רווח: שניה, אני רוצה להגיד משהו, החרמות והאלימות בבתי הספר הם לא-

כיבוי המיקרופון של משה רווח

אלימות וחרמות בבתי הספר-

מר כרמל שאמה הכהן: דיברה על זה, לא הקשבת. לא הקשבת. כרגיל לא הקשבת.

מר משה רווח: לא תוכניות, מה קורה בפועל.

מר כרמל שאמה הכהן: הכתיבו לך רשימה ובאת ושפכת בלי להבין על מה אתה מדבר.

מר משה רווח: מה קורה בפועל, מה קורה בפועל.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר. אפרופו-

מר משה רווח: אבל למה אתה מנתק לי את המיקרופון?

מר כרמל שאמה הכהן: כי זו סמכות שלי. עכשיו בוא נדבר ככה, אפרופו הפופוליזם שלך והניסיון שלך לעקוץ את אגף החינוך ואחרים כאן ולהגיד נסיעות לחו"ל, אני עדיין מחכה לסיכום נסיעה שלך לניו יורק. עכשיו, אני אומר פה, אם אתה אומר לי עכשיו בפסקה באנגלית מה אתה עשית בכנס בניו יורק, אני קם ומגיש התפטרות עכשיו ליועצת המשפטית. אם תגיד לי עכשיו, נסעת לניו יורק לכנס באנגלית, תגיד לי מה עשית שם. נו, באמת.

מר משה רווח: כשאני הגעתי לאגף החינוך עם אבא לילד עם צרכים מיוחדים ואמרו לי – תשמע, לא יכולים לקבל אותך כי אתה חבר מועצה, ודקה אחרי זה בא חבר מועצה אחר, אז תסביר לי איך זה קורה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא הבנתי. תסביר לי. תסביר לי. אתה באת עם אבא, למה אתה צריך לבוא עם האבא? מה, אתה מאכער של חינוך? האבא יבוא, יטפלו בו.

מר משה רווח: מאכער? אתה לא מתבייש?

מר כרמל שאמה הכהן: האבא יבוא, יטפלו בו. לא אתה ולא אף אחד אחר צריך להיכנס. רק מחזיק התיק. רק מחזיק התיק. אין פה לעשות פוליטיקה על ההורים. אין פוליטיקה על ההורים. אין מאכער. אנחנו לא צריכים מאכערים. לא צריכים מאכערים. טוב, או קיי, סיימת כבוד מנהלת האגף?

גב' לימור מרקנזון סגל: אני רוצה לענות.

מר כרמל שאמה הכהן: לענות? בבקשה.

גב' לימור מרקנזון סגל: אני לא פוליטיקאית. הפרצוף הזה קצת לא נעים לי שאתה- רגע, מר רווח-

מר משה רווח: הגעתי, אומרת לי – אני אותך לא מקבלת. אתה חבר מועצה .

מר כרמל שאמה הכהן: דבר למיקרופון שהדברים שלך יירשמו, רווח, זה דברים חשובים.

מר משה רווח: זה מה שהיה.

גב' לימור מרקנזון סגל: לא יודעת, מקווה שאנחנו לא עוסקים בנקמה. אני רוצה אבל להשיב לך. אותי זה מצער שזה מה שבחרת להגיד. אחד, כי לא היית בפתיחת הדברים שלי וכל החלק הראשון שלי דיבר על הסעות ודיבר על סייעות ודיבר על המצוקה ודיבר על הקשיים ודיבר על מה שנעשה טוב ודיבר על בעיות. אנחנו בני אדם ואנחנו-

מר משה רווח: תטפלי בבעיות והם יטופלו, אני אבוא אגיד לך כל הכבוד. אבל כרגע-

גב' לימור מרקנזון סגל: אני לא חושבת שאתה אי פעם תגיד לי כל הכבוד, כי גם כשרצית, רגע, אני רוצה לענות, גם כשרצית, רגע, אבל מר רווח, גם כשרצית לתת לי מחמאה, אמרת בינה מלאכותית אבל לא טוב. אז אני לא הבנתי איפה המחמאה.

מר כרמל שאמה הכהן: שאלתי כמה פעמים, הוא לא יודע לגיד איפה לא טוב.

גב' לימור מרקנזון סגל: אבל אני רוצה להגיד לך שבסוף אני בטוחה, בטוחה, בטוחה שאתה יושב פה ויש לך מטרה אחת כמו לכולנו, שלילדים ולילדות האלה יהיה החינוך הכי טוב שאנחנו יכולים לעשות. וזה מה שאני עושה פה וזה מה שאנחנו עושים פה. יש פה אגף שעובד מאד מאד קשה, וגם אם יש דברים שהם פחות טובים, שקרו ונעשו פחות טוב, מבטיחה לך שכל הורה שיפנה אלינו, אלי באופן אישי, אני גם נתתי את הפלאפון שלי,

יקבל את התשובה הכי טובה ואת המענה הכי טוב שיכול להיות. אני יכולה להבטיח לך באופן אישי.

מר משה רווח: תרשי לי לבדוק את זה?

גב' לימור מרקנזון סגל: בהחלט, ברור, מה זאת אומרת? חובתך לבדוק את זה. חובתך.

מר כרמל שאמה הכהן: איפה לירי? ליר חבר שלך, לא? איפה לירי?

גב' לימור מרקנזון סגל: ורק שתדע שחלק מאד מרכזי בתוכנית שלי, שדיברתי עליה, היה ערכים והיה חרמות. זה שני הנושאים, שלושה נושאים הכי מרכזיים בעיר הם בינה מלאכותית, הם חרמות והם ערכים. בשביל זה אני פה.

מר כרמל שאמה הכהן: זהו. אני חושב שאתה יכול לסמוך על מנהלת אגף חינוך, העיר רמת גן זכתה וגם אתה כהורה וכנבחר ציבור בעיר. היא לא יריבה שלך, היא באה לעבוד כל בוקר-

מר משה רווח: אל תהפוך את זה ליריבות.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אני אומר, תקפת אותה.

מר משה רווח: ... ביקורת, זה לא יריבות, זה לא יריבות. אל תהפוך את זה ליריבות.

מר כרמל שאמה הכהן: אני חושב שלא צריך לזהם את ה-

מר משה רווח: תגיד לי – תשמע, רווח, אני מטפל – ואללה, אני אעריך את זה יותר מאשר תנסה עם כל ה-

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, בוא, יש לך עכשיו את אמיר, אחרי זה תיכנס גם פה. אמיר, בבקשה.

מר משה רווח: אני לא נכנס באף אחד.

מר אמיר חכימיאן: קודם כל, אני לא מורה, אז ככה אני אדבר פחות. כבר נקודת פתיחה טובה יותר בשביל כולכם, תהיו רגועים, אני יכול להרגיע אתכם. אבל יש דברים חשובים, בטח לאור פתיחת השנה החשובה הזאת. אז נתחיל קודם כל עם נקודת הפתיחה של בית עמנואל. מה זה בית עמנואל מבחינתנו? קודם כל, זה אמון ושקיפות. זו לא מילה גסה. ונכון שיש את מה שמכירים ויש את מה שאנחנו רוצים לעשות. מה שאנחנו רוצים לעשות זה לעשות פה תרבות ארגונית בריאה, נכונה, אנחנו עובדים על זה קשה, שותפות אמיתית. יש פה משולש – צוות של בית עמנואל, ההורים והילדים. כשאני אומר צוות, זה מתחיל במטה עם אנשים מצוינים, ממשיך בצוותים שלנו בשטח. בסופו של דבר, כדי שיהיה פה אמון ושקיפות, זו גם הנגישות שלנו. מי שמכיר אותי גם כן יודע שבשנה האחרונה נפגשתי עם מאות הורים, בשבועיים האחרונים מאות שעות שיחה עם הורים, כדי לשמוע אותם מקרוב וגם להגיד להם את הדברים בצורה אמיתית וכנה. הדבר הזה שנקרא שקיפות ואמון, זה הבסיס של המערכת של בית עמנואל. ואני גאה לעמוד מול הורים ולומר להם את הדברים האמיתיים שלנו בצורה כנה. לפעמים היא גם כואבת. לא תמיד אנחנו מסכימים, אבל בצורה מאד מאד מכבדת, כי זה מה שמגיע להורים ומגיע לילד בקצה.

ערכים ותוכניות פדגוגיות – זו לא מילה גסה להגיד בצהרונים תוכנית פדגוגית. זה נשמע דמיוני במדינת ישראל, אבל לא בעיר רמת גן. יש פדגוגיה בבית עמנואל, יש פדגוגיה בחברה עירונית של חינוך משלים. זה משהו נדיר, ייחודי בנוף הישראלי, אבל קיים אצלנו ברמת גן. וערכים שמדברים על סובלנות, שונות, קבלת האחר, מניעת חרמות – לא סתם כתבנו את זה, זה צוין פה, אז גם אנחנו בבית עמנואל, בעבודה משותפת יחד עם אגף החינוך, אנחנו משלימים אחד את השני ובודקים אגב שאין פה בזבוז כספי ציבור, שאנחנו לא חוזרים על תוכניות, ואנחנו באמת משלימים אחד את השני. גם בתוכנית מניעת חרמות, אני יכול להגיד שבאופן אישי זה פוגש אותי בסיפור האישי שלי וזה משהו שהיה מאד מאד חשוב לי להכניס אותו גם בעולם של החינוך המשלים, אז זה עוד משהו שאנחנו עושים.

רצף חינוכי – פה ראש העיר, אני חושב שזה אחד הדברים החשובים ביותר שאמרת לי כשאני נכנסת לתפקיד, זה הרצף החינוכי. זה לבוא ולדאוג שנראה את הילד, הילד זה אותו ילד, בבוקר ובצהרון, נכון שהתנאים הם לא אותם תנאים, נכון שהסייעות הצמודות לא קיימות בצהרון, אבל אם נצליח לשמור על המורה בבוקר שהיא תהיה בצהרון של הילד בבית הספר, אם נצליח לשמור על הגננת שתהיה בצהרון, יהיה לנו פה רצף חינוכי איכותי יותר. אגב, זה עדיין מאתגר. כולם צריכים להבין שלהיות בצהרון אחרי יום שלם, עם פחות צוות, בלי סייעות צמודות, גם למורה של הבוקר זה מאד מאתגר, סופר מאתגר. אבל האמירה של ראש העיר שאנחנו גם עושים את זה ויראו את זה גם בתקציבים שלנו, בסופו של דבר עלויות השכר עולות כי אנחנו מביאים יותר מצוותי הבוקר. וזה חשוב לנו, זה לא דבר קל. בסופו של יום, הם בחרו במקצוע הזה גם כי יש משמעות לאחר הצהריים שלהם ויש ערך כלכלי גם פנאי שלהם אחר הצהריים, אז זה לא פשוט, אבל אנחנו עושים את זה, אנחנו משכנעים, אנחנו מגיעים אחד אחד. אגף החינוך עוזר לנו להגיע לאותן מורות ולאותן גננות. מנהלי בתי הספר היום שנמצאים איתנו, רק לחשוב על הבילויים איך הם באים ואומרים, איך בת שבע באה ואומרת – אני רוצה עוד ועוד מצוותי הבוקר שלי בצהרון. אנחנו עובדים על זה כל הקיץ, כל השנה, ואנחנו רואים את זה גם במספרים בסוף שזה עולה לנו יותר, אבל בסוף זה פוגש את הילד בקצה. אז נכון, זה לא מספיק, שלומי, אתה צודק, אנחנו רוצים עוד, עוד יותר ועוד יותר, וגם אתה יכול לעזור לנו, אנחנו רוצים יותר מצוותי הבוקר וזו אמירה של ראש העיר, ואנחנו לוקחים את זה איתנו אגב ברצף החינוכי, זה לא נגמר בצהרון, זה ממשיך לקהילה, לתיאטראות, לבריכות. בסופו של דבר יש פה ערכים חינוכיים, גם בחוגים, גם במופעי התרבות, בפנאי שלנו, זה הרצף החינוכי, באמת מהבוקר עד הלילה.

עוגן בתקופה מורכבת – צריך להבין ואני שומע את ההורים שמבקשים עכשיו בבית ספר, גם אם יש רק כיתה של 10 או 11 ילדים – תפתחו לנו, תפתחו לנו, תנו לנו, אנחנו צריכים את זה. בסוף יש פה ציבור יצרני, עובד, חשוב לעיר רמת גן ולמדינת ישראל. ואם אנחנו רוצים לתת להם את המקום הזה, אז זה להילחם על כל צהרון שיהיה פתוח, גם אם המחירים הם שאנחנו נהיה בשטח או שהמנכ"ל יהיה בשטח, כן, וזו דוגמא אישית, וזו אמירה ואני גאה בזה. אז זה שהפקידים לפעמים או הפקידות, ציינתי מקודם מר רווח, שיכול להיות, גם אצלנו זה קורה. אני אומר את האמת, קורה, שיכול להיות שמהאגף מהמטה מגיעים לשטח להחליף בצהרון. ויכול להיות שמישהי שיש לה ניסיון של מורה או של מנהלת תהיה בסוף בצהרון ואפילו אני. למה? כי זו הדוגמא האישית שלנו, זו המחויבות האישית שלנו

לעיר ולילדים בקצה ולהורים. בסוף להיות העוגן הזה שמאפשר לך להמשיך ביום העבודה.

נמשיך הלאה – לכל ילד וילדה יש מקום. זה העולם הזה של השונות וקבלת האחר, אנחנו משקיעים בזה המון. תפגשו את זה גם בחוגים שלנו השנה, תפגשו את זה שהשנה יהיה לנו רכז שילוב ייעודי בבית עמנואל שיפגוש בסופו של דבר גם את ההורים שצריכים את השירות הזה, יפגוש את הילדים. אנחנו בונים תוכניות כבר עכשיו, גם בקייטנות ראינו את השילוב, גם עכשיו בחוגים שלאחר החגים לא מעט מהחוגים שלנו יאפשרו שילוב לילדים. זו אמירה מאד מאד חשובה עבורנו, אמירה של סובלנות, של קבלת האחר. בסופו של יום, אם נדע לעשות את זה כמו שצריך, אנחנו נעשה פה עיר טובה יותר ועולם טוב יותר. וזה חשוב לנו מאד, אנחנו משקיעים בזה וזה חלק מהערכים שלנו.

כמובן שאי אפשר בלי AI. זה שיש את זה במהלך היום זה נכון, במסגרת החינוך הפורמלי, אבל דווקא בעולמות הלא פורמליים יש לך אפילו מקום להימתח קצת יותר, אפילו להעז יותר, בטח ובטח בקיץ. אני חושב על הילד שלי שחיפשתי לו בירושלים איזה משהו ב-AI , קייטנת AI – אין, אתה לא מוצא. מחביאים את הקייטנות האלה. 10 ילדים יכולים להירשם מכל העיר. פה ראש העיר אומר – עוד ועוד ועוד תקציבים כדי שיהיה לנו יותר קייטנות AI ושיהיה לנו יותר חוגים מהעולמות האלו. ובסופו של דבר, כשאתה פוגש אותם, כשמגיע מדריך לקייטנה שבסופו של דבר הוא מספר להם על החץ 3 שהוא פיתח, זה דבר מדהים. זה אנשים, פיגורות בעולמות האלה, שבאים ופוגשים את הילדים שלנו-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> פגשתי אותו. אדם מאד מרשים, אדם שבראש פיתוח החץ, יושב בקיץ ומלמד את הילדות והילדים שלנו בינה מלאכותית. עושה את זה מתוך ציונות. אומר, באתי לפה מתוך ציונות. הוא לא עכשיו בן 70-80 בפנסיה ומשועמם, מה שנקרא בשיא שנותיו, בא בחום בקיץ ללמד, כי הוא אומר, זה ציונות, ללמד אותם בינה מלאכותית.

<u>מר אמיר חכימיאן:</u> בית לחלומות וכישרונות – מעבר ל-AI יש עוד הרבה דברים חשובים. ואתם צודקים, זה יכול להיות תכשיטנות כמו שיש עכשיו בסוכות, וזה יכול להיות עולמות התיאטרון ויכול להיות באתלטיקה. אז אנחנו הבית של החלומות והכישרונות וגם השאיפה למצוינות. אין שאיפה למצוינות לילד בקצה אם אין שאיפה למצוינות

בבית עמנואל. יש אתגרים, לא קל לנו, אבל אנחנו שואפים להיות הטובים ביותר ואנחנו נהיה הטובים ביותר. כי יש אנשים טובים, כי אנחנו מגייסים את הטובים ביותר, כי אנחנו משקיעים יום ולילה לטובת המצוינות הזאת, קודם כל אצלנו, קודם כל הדוגמא האישית שלנו וגם בקצה. כשאנחנו אומרים מצוינות, זה אומר שאנחנו מקדשים את הנבחרות התחרותיות ומשקיעים יותר בתחרויות ועוזרים להם לנסוע לתחרויות ולהתחרות שם, כי זה משאבים, ועוזרים לתחרויות להתקיים בעיר רמת גן כי זו אמירה שזה קורה בעיר רמת גן תחרויות ארציות. וכולל לתת את כל המשאבים גם לנבחרות האתלטיקה, קאראטה וכיוצא בזה.

השקף הזה מבחינתי זה הסיפור שלנו, זה הסיפור – באמצע בגרעין ה-core שלנו זה הילד. אבל הילד לא עומד לבדו, יש סביבו את המעטפת של המשפחה הרמת גנית ומסביב יש את המעטפת של הקהילה. אנחנו רוצים את הילדים שלנו, לראות אותם, אבל כדי לראות אותם צריך גם לראות את ההורים שלהם. כי בסופו של יום, אם אין את ה-well being להורה, אם אין לו את הפניות לילד שלו, לילד פחות טוב. ואם אני לא אדאג גם ל- well being של ההורה שלו, אני לא אדאג לילד בקצה. אז כן, אנחנו פוגשים את הילדים ואנחנו פוגשים אותם מהמעונות, דרך הצהרונים והחוגים והתיאטראות והבריכות. אנחנו עכשיו עובדים הרבה מאד גם על ההורים. כשאנחנו אומרים קהילה של 35+ זה כדי לתת להם את הזמן הזה, את הנשימה. גם אני אבא ל-4 ילדים מגיל עוד מעט שנה עד גיל 11 שנים, שיהיו בריאים ארבעתם, אני מבין מה זה ה-well being שלי. אז אני מחכה לסופשבוע, כי זה המחירים שלי פה ברמת גן, אבל זה כל כך חשוב שיש לך את הנשימה הזאת, כדי בסופו של דבר לתת את הנשמה לילד. אז אנחנו לא מתעסקים רק בילד, אנחנו מתעסקים במעטפת כולה, וזו התפיסה שלנו. משפחה רמת גנית, אתה לא יכול להיות לבד, אתה לא יכול, אתה חייב את הקהילה שלך. אתה חייב בסופו של יום את העוגן הזה שיש לך סביבה תומכת, בטח ובטח כשאנחנו נמצאים ב-5 שנים של חירום. אם זה הקורונה שהבנו כמה הקהילה חשובה, ואם זה עכשיו במלחמה שראינו כמה הקהילה חשובה. אז ילד, משפחה, קהילה – זה הסיפור שלנו.

קצת נתונים, כי אי אפשר לבי נתונים – אז מעונות יום, אתם רואים, 350 ילדים במעונות היום. אתם יודעים מה, אני אתעכב רגע על המעונות. צריך להגיד בכנות, שנה שעברה היתה שנה מאתגרת במעונות. אחד המעונות היה קשה מאד, נאלצנו להיפרד מהמנהלת של המעון, היה קושי חודש ינואר למצוא צוותים, אף אחד מאיתנו לא רוצה שבית עמנואל יגייס צוות שהרגע עזב את ויצ"ו או נעמת, כי מה זה אומר, מחר בבוקר מה הוא יעשה לנו.

והיינו צריכים להתמודד עם מחסור עצום, כי יש משבר בכוח אדם. ואין סמינר ואין אוניברסיטה ואין ראש חוג שלא דיברתי איתו כדי למצוא צוותים, ואין מענה. כולל להגיע למנכ"לית רשות התעסוקה בירושלים, לשבת איתה ולנסות לגייס, ולא הצלחנו, ונלחמנו, וישבנו, ושיפרנו, והשקענו זמן רב, השקענו משאבים. כסף זה לא הכול, אבל הכסף הוא גם מרכיב. אז כן, גם שיפרנו את מודל השכר, בטח למנהלות מעון, כדי להביא מנהלת טובה יותר. אז העלינו, השכר למנהלת מעון גבוה בהרכבה ממה שהוא היה לפני שנה. היום פתחנו את השנה במעונות, באותו מעון ספציפי שאומרים – מאיפה הבאתם אותה, את המנהלת הזאת? איזה תענוג, איזה שינוי דרמטי. למה אני אומר את זה? כי יש פה בקצה, יש כמה גנים אדומים גם השנה, יש, יש אתגרים. אבל עם עבודה נכונה, מהיסודות, מהשורש, לא מהלכים פופוליסטיים. אני לא יכול לרצות את ההורים בקלות, אבל בסוף יש פה עבודה על השורשים שלנו. וכשאתה עושה את זה, אתה יכול לפתוח שנה טוב יותר. אגב, לא לעולם חוסן, אני לא אומר שיהיה לי קל כל השנה במעונות. התחלנו טוב, אנחנו צריכים להיות ערניים, כי מהר מאד זה יכול להשתנות, כי משבר כוח האם הוא עצום והוא לא תלוי בנו. זה גורם חיצוני שאנחנו צריכים לדעת להתמודד איתו.

צהרוני גני ילדים – נתון סך הכול משמעותי, יפה מאד. וגם בצהרוני בתי הספר. אבל אם נתעכב רגע על צהרוני בתי הספר, 2,800, תחשבו שבסיום מועד ההרשמה לצהרונים היו לנו 650 ילדים פחות. זאת אומרת, שמרגע שסיימנו את מועד ההרשמה נרשמו עוד 600, רצו להירשם, ביקשו להירשם-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> עוד כמעט שליש.

<u>מר אמיר חכימיאן:</u> עוד 650 הורים. 550 מתוכם בצהרוני בתי הספר. עכשיו אני רגע רוצה שתדמיינו מה קרה לנו בבית ספר. רשומים 19 ילדים, האוכל מוזמן, עוד 10%, נו, בסדר, עוד 2-3 מנות. פתאום טלפונים של הורים כועסים, ובצדק, איך אתם פותחים צהרון עם 37 ילדים בכיתה? איזה 37? יש לנו 19. מה מסתבר? שולחים ילדים בלי רישום. מאות בימים הראשונים ללא רישום. ערב ערב צוות בית עמנואל מתקשר הורה הורה ומבקש לא לשלוח עד אשר נמצא ונתייצב. הסיפור הוא לא כסף, הסיפור הוא כוח אדם. עזבו את הביטוח רגע. אוכל אני יכול להזמין מהיום למחר, אני יכול, אבל צוותים לא. ואם היינו לוקחים רק כל מי שיש לו דופק כמו שאוהבים להגיד פה בפופוליזם, אז לא היה לי חוסר בצוותים. כי כל מי שיש לו דופק בוא, ברחוב יש מלא אנשים, לא חסר. לא, אנחנו מראיינים

אותם ואנחנו בודקים אותם ואנחנו רוצים להביא את הטובים ביותר שאפשר, וזה מורכב וזה לא פשוט. אז כל יום התמודדנו עם עשרות ילדים בכל בית ספר, צריך להגיד את זה, גם אם זה לא נוח לשמוע את זה, שהם לא נרשמו. אז את האוכל העלינו כבר מהיום השני והיה לנו יותר פשוט עם המזון. אבל, עם הצוותים היה לנו קשה. כי 37 ילדים זה אומר לפצל כיתות, לפצל כיתות זה אומר שהשמיכה קצרה. וראש העיר, בסופו של יום אנחנו כן רוצים לתת לאותם הורים שמתקשרים – אין לי מה לעשות עם הילד, מה אתה רוצה שאני אבוא לאסוף אותו? אני בעבודה. עכשיו, הוא לא רשום. עזבו את הכסף, לא מעניין אותנו שהוא לא שילם, תבוא תאסוף אותו, אין לי כוח אדם מספיק כדי לתת את השירות מהרגע להרגע. איפה האחריות שלכם? בסופו של דבר התמודדנו עם זה ופתחנו את המסגרות האלה. וכן, היו לנו חוסרים בצוותים, היינו צריכים למשוך מפה ומשם, זה המזל של האקסטרות שאנחנו מגייסים אגב, גם בגנים וגם בבתי הספר. אז זה נתון שחשוב להגיד אותו.

והחוגים – נכון לעכשיו יש לנו עליה רק בחוגים. נכון למועד הזה, היום הזה בתאריך הקלנדרי, ביחס לשנה שעברה, יש לנו 1,200 ילדים יותר בחוגים. מה זה אם לא הבעת אמון בבית עמנואל? בסופו של יום, בחוגים, נכון להיום, 1,200 ילדים יותר רשומים. זה נתון סופר משמעותי, ואגב, בלי תקלות, נפתח והכול קורה כמו שצריך. ומבקשים, אגב, מבקשים יותר. ביקשו מאיתנו, נכון שבסוכות יש רק יום אחד, יש רק יום אחד בין יום כיפור לסוכות בגשר, עדיין תעשו תכנים. אז בנינו תכנים ליום אחד. אגב, זו יוזמה שלנו. בדרך כלל קייטנות, סדנאות 3 עד 5 ימים. בנינו מוצר ליום אחד וכבר אני יכול להגיד ש-4 מהמוצרים האלה נפתחים. וזה אגב חלק מהסיפור והחיבור לקהילה שאנחנו מחוברים לשטח. מעבר למספרים, אנחנו מדברים פה על פריסה גיאוגרפית רחבה בשנה האחרונה. הגענו לכל שכונה וזה חשוב מאד. כשאתה מדבר קהילה, אתה צריך לראות אותם בקהילה שלהם. אתה לא יכול לשלוח אותם למקומות אחרים ואנחנו שואפים להגיע לשם. AI בכל בית בעיר, ואני ארחיב על זה עוד רגע. 28% יותר ברישום לקייטנות מקצועיות. זו הבעת אמון, ראש העיר. חוגים חדשים: AI, חדשנות, רובוטיקה, סיף, טאקוואנדו, כדורגל בנות, מיינדפולנס. יש פה עוד חוגים, אני זוכר גם שתל אביב פנתה ואמרה – יש לנו עוד בקשה לעוד חוג של צרכים מיוחדים, בואו תפתחו. אז אנחנו באים ועובדים, גם אם זה לא בהכרח כלכלי, כי זה הזרעים לשינוי. וזה להגיד, חשוב לנו להיות שם גם בשביל הילד הזה בקצה או הילדה הזאת בקצה. למה המגוון הזה חשוב גם של החוגים? כי אנחנו מבינים שאנחנו כל הזמן צריכים לחפש מה אין אצלנו. אגב, גם ללמוד מאחרים לא בושה. יש דברים

שקורים בערים אחרות וצריך לקחת ולהביא לפה לרמת גן. כמו שאגב, המון לומדים מאיתנו, המון.

AI – אי אפשר בלי בירת ה-AI – אז קודם כל אנחנו מדברים, תסתכלו על הנתון המטורף הזה, 2024 – 584 משתתפים בקייטנות הקיץ של ה-AI . ב-2025 – 1,424. גלית, בשבילך, מ-150,000 שקלים הקצבה עירונית, כמעט מיליון שקלים הקצבה עירונית. זו אמירה עירונית ברורה. אנחנו רוצים יותר, אם בערים אחרות מחביאים את ה-AI כדי שלא יבואו לאיזו סדנא אם היא מסובסדת, פה אנחנו אומרים – תבואו ותבואו ליותר. מה זה תבואו ליותר? איך אנחנו מאותתים שאנחנו רוצים? אנחנו שמים בכל שכונה, כל שכונה קיבלה AI, כל בית ספר הצענו. בכל בית ספר הצענו AI, חד משמעית. זה לא רק ה-AI שהיה לנו בפסח, אמרו לנו – הרבה מהילדים שלנו היו בפסח, תנו לנו עוד מוצרים. אז הוספנו רחפנים והוספנו את ה-FashionAi שזה היה הצלחה באמת גדולה. FashionAi שתפס גם בנים, גם בנות. ואם אמרת שאתה רוצה לראות שוויון מגדרי, אז צריך לדעת איך גם להגיע. וה-FashionAi באמת הצליח להביא את הבנות למקום הזה של ה-AI בצורה חכמה, נכונה. אז יש לנו פה עליה דרמטית.

זוכרים את הגרעין שהראיתי את הילד ואחרי זה את המשפחה ואז את הקהילה? כשאנחנו מדברים AI אי אפשר לגעת רק בילד. אם לא ניגע בהורים, נוצר פער בין דורי. בסוף ההורים לא יודעים לדבר את מה שהילד שלהם יודע לדבר. ואני פוגש את זה אגב בבית שלי. אצלנו זה הפוך, כי אין לנו בעיר את ה-AI, אני אומר לו – בוא לרמת גן. מה שעשינו אגב בקיץ לקייטנות. אנחנו בסופו של יום נותנים הדרכות להורים כדי לחבר בין ההורה לילד. כי בסופו של דבר, אגב, זה אחד מהדברים החשובים ביותר, שיהיה את הקשר הזה בין ההורה לילד, בטח בעולם שאנחנו עובדים מאד מאד קשה וההורים בקושי פוגשים את הילדים שלהם. אם הם לא ייידעו לדבר על אותם תחומים, יהיה פה פער עצום. אנחנו גם את זה רואים וחייבים לראות. אז זה המפגש שלנו גם עם ההורים ובקהילה.

אגף פדגוגיה – כמו שאמרתי מקודם, אין במדינת ישראל חברה עירונית עם אגף פדגוגיה. אני גאה בזה, כי זו אחת מהיוזמות שיחד עם עינב החלטנו שזו האבן המרכזית שלנו שאנחנו שמים, זו אמירה. צהרון זה לא בייביסיטר. ונכון שזה מה שאומרים על כל הצהרונים בכל מדינת ישראל, בכל מדינת ישראל – בתל אביב, בגבעתיים, בכל מקום. אנחנו באים ואומרים, אנחנו מבינים שזו התפיסה ואנחנו מבינים שאנחנו מאתגרים את עצמנו עם אגף פדגוגיה. אבל אם לא נבוא ונסתכל למעלה, אם לא נכוון

למעלה ואם לא נסתכל על הקומה השניה, השלישית והרביעית לא נגיע לשם. האם זה קל? האם זה פשוט? האם זה קורה בכל בית ספר ובכל מקום? לא. אבל כשהיינו באירוע השנתי של בית עמנואל ועשינו את התערוכה לנשות הצוות של כל הפדגוגיה בשנה האחרונה, כולה היה אגף של 8 חודשים, הסתכלנו, אני הסתכלתי ואמרתי, ואואו, מטורף כמה הספקנו לעשות ב-8 חודשים עם אגף חדש. אגב, לבוא ולהטמיע תהליך כזה הוא ארוך טווח. חבר'ה, שינוי של פדגוגיה, אני מצטער, כאילו רועי פה, אבל אני אומר, לקחת שתיל עכשיו, אתה אומר, רוצים לבוא ולשים פה שתילים בעיר, אתה מביא כסף, מחר בבוקר אתה עושה את העיר הכי יפה כמו שאתה עושה את זה עכשיו. בפדגוגיה הכסף לא יספיק, יש פה תהליך ארוך טווח. בסוף אני תלוי גם על הצוותים בקצה. אני צריך לדעת להטמיע את התהליך הפדגוגי, אני צריך לקחת אותם איתי למסע. שינוי של תרבות ארגונית זה דבר ארוך, הוא דבר קשה. אז אומרים, איפה רואים את הדבר הזה? אגב, רוב ההורים פוגשים את זה, רואים את זה גם בתוצרים שמגיעים הביתה. אבל יש מקומות שבהם לא וזה מקומות שבהם התהליך ארוך יותר ופה זה אומר שאנחנו צריכים להגביר את הבקרות שלנו בשטח, את הפיקוח שלנו על הפדגוגיה, איך אנחנו מייצרים את השינוי הזה, ואיך אנחנו יודעים גם לקחת את המסכים שנמצאים ולהשתמש בהם בצורה חכמה ולא לעוד איזה דרדסים או משהו כזה. ויש גם את התופעות האלו. ואם נגיד שאין את זה, אז אנחנו לא נדע לתקן את זה. יש תופעות שאנחנו רוצים שלא יהיו בתוך המערכת שלנו, וזה חלק מהדבר הזה. איך אנחנו בונים תוכניות פדגוגיות? גם אם מסך שקיים שם, אם הוא קיים אתה לא יכול להתעלם ממנו. ועוד פעם אני מדבר, הילד, ההורה, אתם זוכרים, אז השנה אנחנו מתכננים גם לעשות הרצאות להורים. למה? כדי שתהיה פה שפה אחידה במסגרות. יש פה אחריות משותפת. אני לא יכול לבד, אין לי יכולת לייצר את השינוי הזה ללא ההורים. אם אני אעבוד בלי ההורים, בסוף כשהאקלים רעיל אגב, זה משפיע עלינו. כשהורים בסופו של יום באים ויש ביקורת, אגב, ביקורת חייבת להישמע. ואני מזמין את כל ההורים אלי למשרד לשבת איתי אחד אחד. במשרד שלי תקרעו אותי לגזרים אני אומר להם, תהרגו אותי, תתלו אותי בבן גוריון 38, אבל עזבו את הצוותים בקצה. כי אתם שופכים את התינוק עם המים. בסוף אנחנו רוצים את הצוותים בקצה חזקים. אז באמת, השיתוף של ההורים והרצאות להורים כדי באמת לקדם שפה אחידה ושהם יבינו לאן אנחנו הולכים. אגב, ברגע שאנחנו עושים את הדבר הזה השנה, למה אנחנו עושים את זה? כי בסוף כלי הבקרה, אתה לא יכול להיות בכל צהרון בכל רגע נתון ראש העיר, אבל כשההורים מבינים מה אתה עושה, הם יידעו גם לבקר מה לא קורה בצהרונים. אין לי בעיה, כשאמרתי שקיפות, שההורה יידע מה

התוכנית שלי. שיידע מה לא קורה ויידע להגיד לי – אמיר, זה לא קורה בצהרון הזה והזה. בגן הזה והזה זה לא קורה, אני מצפה שזה יקרה. ואז תהיה לנו עבודה קשה. השקיפות להורים היא חשובה, כי אני הופך אותם להיות שותפים שלי. ובאמת, הביקורת הזאת, כי אני לא יכול להיות בכל צהרון בכל דקה. חברי״ה, אל תדאגו, זה לא כזה ארוך, אני ארוץ.

גב' לימור מרקנזון סגל: אמרת שאתה מדבר קצר.

מר אמיר חכימיאן: יחסית הכול. אתם יכולים רק להסתכל ולהתרשם מהדברים האלה. אני מת על התוכנית של נשים פורצות דרך אגב, זו אמירה. מי יכול לחלום, המנכ״ל, האם אתה, תשאל את הילדים שלך, גם איפה שיש נכדים וכאלה, נשים פורצות דרך, באיזו עיר מלמדים בצהרון את הדבר הזה? באיזה צהרון לומדים על אליס מילר? רק ברמת גן.

מר כרמל שאמה הכהן: את הילדים מלמדים על-

מר אמיר חכימיאן: את הילדים, על נשים פורצות דרך. זו תוכנית שלנו פדגוגית. כשאתה כותב תוכנית פדגוגית של רמת גן, אנחנו יושבים יחד עם אגף החינוך ואנחנו רואים איפה הם נמצאים ואיפה אנחנו צריכים להשלים על ניקיון. והניקיון מתחיל גם בניקיון האישי של ילד, של שטיפת ידיים והסיפור האישי שלו בתוך הדבר הזה. במודעות לאלרגיות. ואם זה לקנות לכל גן את הספר 'ילד שמש' של אחת אגב מהאמהות, אמא רמת גנית שיש לה ילד עם אלרגיות בעיר, ואנחנו בסופו של יום מקריאים את הסיפור הזה ומדברים על הסיפור של האלרגיות. וכל הסיפור של הדרה חברתית, שכאן אנחנו גם בהתקשרות עם גוף חיצוני, כי צריך להגיד שעדיין אגף פדגוגיה הוא אגף מאד מצומצם, אז אנחנו גם צריכים בנוסף לכתיבה העצמית שלנו להשתמש בגופים חיצוניים. אגב, אין חברה פרטית שתעשה את זה. אין חברה פרטית שתקים אגף פדגוגיה. אין חברה פרטית שתשלם כסף בתוכניות על הדרה חברתית. אין חברה פרטית שתעשה את זה. אז כל אותם אנשים שרוצים חברות פרטיות – זה נהדר, אבל את הדברים האלה רק עיריית רמת גן יכולה לתת. לבוא ולהשקיע בסופו של דבר באגף פדגוגיה ולהכניס תכנים, זה דבר חדש. והדבר הזה שקיים אגב, באמת, כחוט השני זה פוגש אותנו, ממעונות היום, דרך הצהרונים שלנו, ויפגוש אותנו גם בקהילה, זה דבר משמעותי מאד שהולך ומתפתח. וגם

השנה, בשנת התקציב הבאה בבית עמנואל, מי שבדירקטוריון יראה עוד השקעה באגף פדגוגיה, כי זו אמירה. כי אנחנו מבינים אגב גם שזה אתגר עצום כמו שאמרתי. אגב, אתם יודעים, בשנה הזאת אחת התוכניות במעונות שהיה חשוב מאד זה גן מוגן. גן מוגן זו תוכנית חיצונית שהכנסנו למעונות תוך כדי האתגר שהיה לנו באותו מעון. צריך להגיד לגבי המעונות שזו טרגדיה של המדינה. כל הסיפור של המצלמות, אתה ראית פעם מצלמה שפותרת מקרי אלימות? היא רק מראה לך מה קרה בדיעבד, אבל היא לא פתרה שום מקרה אלימות. כל המקרים הקשים ביותר שאנחנו שומעים בחדשות, ולא עלינו זה יכול גם לקרות אצלנו, צריך להגיד את זה, זה מפחיד, אבל זה יכול לקרות גם בעיר רמת גן, זו האמת. מצלמה לא פותרת אלימות, היא פשוט מראה לך בדיעבד מה קרה. אנחנו צריכים לדאוג לחזק את הצוותים שלנו. אנחנו צריכים לדאוג ללמד אותם לדבר נכון, איך לגעת וגם לגשת לילד נכון. והסיפור של גן מוגן בדיוק פוגש אותנו שם. ואנחנו רוצים לעשות את התוכנית הזאת כדי לחזק את הצוותים שלנו. למה? כי קשה לנו גם לגייס, כי קשה להם להיות באקלים הנוכחי שיש. כל עובד במעונות בבית עמנואל יודע את האמירה הבאה: אתם מוקלטים, תכירו. כן, ההורים מודיעים לצוותים שהם מוקלטים בתחילת השנה. תחשבו לאיזו אווירה נכנס העובד. אני לא שופט את ההורים. כשאתה רואה את כל מה שקורה בחדשות, אני לא שופט, אני מבין אותם למה. עכשיו אבל תחשבו על הצוותים, כשהצוות מבין שהוא מוקלט מהרגע הראשון. איך אמרה לי מישהי שעזבה? היא אמרה לי – תשמע, החלטתי שאני לא רוצה להיות בעולם הזה. אמרתי לה, למה? היא אומרת – יש לי הפסקת צהריים, הילדים ישנים, אנחנו רגע מדברות ביניינו. לך יש הפסקה, אתה מדבר עם הקולגה בעבודה. אני רוצה לספר לה רגע על הילד, על הבעל, קרה משהו, הילד שלי בעזה, אני רוצה לדבר על זה – אני לא יכולה לדבר, מקליטים אותי על כל דבר. אני לא רוצה לחיות באווירה כזאת. זה משפיע על הצוות בקצה. אני לא מאשים, אני מבין את ההורים כשהם מקליטים, בטח באקלים הציבורי שנוצר, אבל צריך להבין איך זה פוגש את הצוותים ולמה עוד יותר קשה היום לגייס צוותים. ונכנס חוק המצלמות, שאימצנו אותו דרך אגב כמובן, זה גם משפיע על גיוס הצוותים. זה גם גרם לנו, היה לנו אתגר מאד מאד גדול. עדיין הצלחנו. למה? כי אנחנו משקיעים בתוכניות האלה. אז התוכנית הזאת של גן מוגן היתה בשנה שעברה והשנה אנחנו משקיעים בתוכנית עוד יותר משמעותית. יש לנו תוכנית שפוגשת במשך כל חודש, כל צוותי המעונות נפגשים עם מומחית בתחום, מהטובות ביותר. אגב, לא לקחנו את התוכנית הזולה ביותר, אלא האיכותית ביותר, עם הכי הרבה המלצות, כי חשוב לנו לייצר פה שינוי אמיתי וזה תהליך ארוך מאד. אז גם השנה אנחנו ממשיכים במעונות היום. אגב, גם ברמה האישית, אני

גם מעולמות המדיניות הציבורית, גיל לידה עד 3 זה הגיל המשמעותי ביותר לייצר שינוי אצל הילדים שלנו. תכירו גם אתם כהורים. מה שלא עשינו בלידה עד 3 כנראה יהיה קשה לעשות אחר כך. זה הרגע שבו המוח מתפתח הכי הרבה ולכן אנחנו משקיעים את זה שם ומנסים גם לגייס את הצוותים הטובים ביותר וזה מתחיל במנהלות הטובות ביותר, ולכן אנחנו משקיעים יותר כסף בשכר גם של אותן מנהלות מעון.

יש פה עוד תוכניות, אפשר להתרשם מהן באמת בגני הילדים. אני לא רוצה להתעכב כי אני רואה באמת שמאבדים סבלנות. אבל גם בגני הילדים, גם בבתי הספר-

מהנדס שלומי בן ששון: אמיר, מתי פרסמתם את התוכניות הפדגוגיות של גני הילדים?

מר אמיר חכימיאן: כרגע כשאתה בתחילת שנה, הזמן של הפרסום הוא אחרי החגים, לכם, להורים. הצוותים יעברו השתלמות. אני אגיד יותר מזה, השנה החלטנו, כי למדנו משהו משנה שעברה, שהשתלמות רק בתחילת שנה או לתת להם איזו חוברת, כי יש חוברות כאלה עבות, יש לי גם – לא הבאתי הפעם, בפעם הבאה אני אביא, אבל זה לא מספיק לנו, אנחנו רוצים לפגוש אותם לאורך השנה. ולכן פירקנו את זה להשתלמויות של פעם בחודשיים, כדי לפגוש את הצוותים. כשאתה פוגש אותם, אתה גם שומע אל האתגרים. כי בסוף יש אתגרים שאתה לא יכול לראות בכל יום ויום.

מהנדס שלומי בן ששון: אז אנחנו נשמע על זה אחרי החגים? אחרי סוכות?

מר אמיר חכימיאן: לא, ההורים אגב, מי שמגיע לפגישה שומע גם תוך כדי. אנחנו לא מחכים לאחרי החגים.

מהנדס שלומי בן ששון: יש לנו את קבוצות הווטס-אפ, לא קיבלנו דברים כאלה. לא שמעתי על תוכניות פדגוגית.

מר אמיר חכימיאן: שניה רגע, הניוזלטר היה קיים גם שנה שעברה, בכל חודש בניוזלטר יש עדכון של התוכנית הפדגוגית מה עשו גם.

עו"ד עינב בר כהן: תסתכל בקבוצת הווטס-אפ של הצהרון. בסוף החודש יוצא.

מהנדס שלומי בן ששון: איזה חודש?

עו"ד עינב בר כהן: בסוף כל חודש הם מוציאים ניוזלטר.

מהנדס שלומי בן ששון: לא יצא.

מר אמיר חכימיאן: ייצא ניוזלטר. לא סיימנו את החודש הראשון, רגע, אתה כבר ב-1 באוקטובר?

מהנדס שלומי בן ששון: טוב, בוא נחכה.

עו"ד עינב בר כהן: בסוף החודש. אבל עדיין, צריך להבין שזה לא מיידי.

עו"ד אביבית נמרודי: אבל השאלה אם התוכנית מיושמת.

מר אמיר חכימיאן: רגע, אבל התעלמתם ממה שאמרתי. אי אפשר להתעלם מזה שפתיחת שנה היא מאתגרת לכולם, גם למערכת החינוך הרגילה בכל הערים ובטח ובטח לצהרונים. ואם אני צריך לשים את הז'טונים שלי עכשיו, זה קודם כל בייצוב המערכת. ויש דברים שחשוב לגעת בהם עכשיו. וכן, זו הקומה השניה, אבל אני תמיד אחזיק את השיח של הקומה השניה. גם אם תגידו שזה לא קורה בכל מקום, אמרתי את זה בעצמי לפני כמה דקות, אמרתי, לא כל האצבעות שוות, לא כל הילדים שלי אותו דבר. ברור לי שזה לא קורה בכל הגנים, ברור לי שזה לא קורה בכל בתי הספר, ולכן גם אמרתי שהשקיפות להורים ולציבור את זה כדי שיראו

בניוזלטר. אגב, היה הורה אחד, אחד שפנה אלי, שהוא ראה בניוזלטר בשנה שעברה וזה לא קרה בגן של הילד שלו. אחד, בסדר? אז אני מקווה שהשנה יהיו עוד כמה כאלה שיגידו לנו, כי זה קול מאד מאד חשוב. הניוזלטר שיוצא מעדכן על הכול. אגב, בדרך כלל הילדים חוזרים עם דברים, מספרים עליהם. בבתי הספר בטח שיודעים לבוא ולשקף את זה יותר.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> אמיר, אתה מדבר על שקיפות, אנחנו אפילו לא פגשנו את הצוות של הצהרון, אפילו לא מכירים אותם. הבסיס של הבסיס.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תנו לו להתקדם ורק בסוף. שלומי, תרשמו לכם את הדברים ובסוף, כמו עם לימור, תוכלו לשאול שאלות. אחרת זה יימשך שעות.

<u>מר אמיר חכימיאן:</u> כשאנחנו מדברים על התוכנית הזאת, היא גם באה לידי ביטוי – חשיפת ילדים לביטויים נפוצים בשפה העברית. אלה דברים שקורים בצהרונים ויקרו השנה בצהרונים. ובנוסף כמובן לחבר את ההורים לזה כמו שאמרתי. אני ארוץ קדימה.

הסיפור של הקהילה הוא חשוב בפתיחת שנה, גם כי הסיפור של החוגים, יש שם המון ערכים של מצוינות, של התמדה, ובטח ובטח ערכים משלימים. קח את עולם השחמט, זה כלים מדהימים גם כן עם ערכים חינוכיים מצוינים. אפילו בעולמות הכדורגל והכדורסל אנחנו יודעים לתת את זה בצורה יוצאת דופן. אז אנחנו משקיעים בקהילה והקהילה זה עוגן מאד מאד חשוב עבורנו. וכשאנחנו אומרים קהילה, זה אומר לפגוש אותם באמת גם בקהילות הקטנות ביותר, בבתי הספר, לעבוד עם הנהגות ההורים שזה משהו יחסית חדש. פעם, ראש העיר, בלי לבקר את ההיסטוריה, אבל צריך להגיד את העובדות, היו מתנ"סים עם חוגים, מבנים שבהם יש חוגים. היום אנחנו מדברים על מרכזים קהילתיים. מקומות שבהם אנחנו מייצרים גם ערך לקהילה. יש שותפות, יש יוזמות קהילתיות, קח במרום נווה, יוזמה שבאה מהתושבים, אנחנו באים ונותנים לה את הרוח הגבית שלנו. אנחנו רוצים לייצר את זירות המפגש האלה. בסופו של יום כשאנחנו קשובים לקהילה, אפשר לעשות פה שינויים משמעותיים. ואגב, שם כל תושב מרגיש את המהפכה הקהילתית בבית עמנואל ואני גאה בזה. זה

אומר שיש לנו הרבה יותר אירועים קטנים, אגב, כדי לפגוש בקצה כל אחד ואחד לפי האופי שלו. זה יכול להיות גם אופי של דתיים לאומיים לצורך העניין, אני רואה בדיוק את זוהר מולי, וגם אופי שכונתי כזה או אחר. בסופו של יום, אנחנו רוצים לחזק את תחושת האחריות, את השותפות הזאת, את היכולת להשפיע, לייצר שינוי. ולכן, לגעת בקהילה ולייצר פה מרחבים בריאים יותר ברמה הקהילתית, אנחנו עובדים בזה יום יום עם הצוותים שלנו. חלק מזה זה לעשות עכשיו תוכנית יחד עם חברת קומינה, חברה חיצונית שבאמת יודעת לייצר את דבר הזה. אנחנו רוצים להפוך באמת משכונה קיימת לשכונה מקיימת. אנחנו מקימים קבוצות מנהיגות, עובדים על היכולת שלהם לבוא ולייצר את השינוי, שלא יהיו תלויים ברשות. עכשיו לכאורה, באינטרס של הרשות, אתה רוצה לכאורה לשלוט, שרק אני אגיד. לא, לא, אנחנו רוצים את ה-bottom up, אנחנו רוצים את הכול מלמטה. יש לנו מספיק אומץ לבוא ולשמוע אותם ולתת ביטוי למה שהם צריכים ולתת ביטוי למנהיגות ולעשות פה מנהיגות קהילתית שכונתית חדשה. ויש פה דברים מדהימים והתוכנית הזאת מתחילה בחודש הבא אם אני לא טועה, כדי לייצר את אותה מנהיגות בכל השכונות. וזו גם דוגמא אישית, עוד פעם, כשילד רואה את ההורים שלו שהולכים ומעורבים בשכונה ואת המנהיגות הזאת, זה שיעור לפעמים הרבה יותר טוב מכל שיעור במערכת החינוך המשלים או הלא משלים. בסוף לבית יש משמעות. וכשאנחנו לוקחים את ההורה למסע הזה, זו גם דוגמא אישית לילד. אגב, אפרופו תרבות ישראל והדברים האלה, בניינים מדליקים, לקחת את חנוכה ולחגוג אותו, גם מהמקום של הפולקלור, בכל בניין. תחשבו על זה, פעם אתה היית רואה את השכנים שלך, היום בישראל משהו השתנה, אתה לא פוגש אותם. כולם עולים במעלית, אולי אתה פוגש איזה שכן פעם בחודש. כשאתה עושה את הדבר הזה של בניינים מדליקים, נוצרים קשרים, נוצרים חיבורים, נוצרת קהילה. זה ממשיך עכשיו, לא רק עשינו את זה בחנוכה-

עו"ד דוד מנחם: נכון מאד.

מר אמיר חכימיאן: זה המשיך גם בפורים כשעשינו את משלוחי המנות הקהילתיים האלה, וזה ממשיך עכשיו בראש השנה שעשינו את הרמות הכוסית, ופתאום אומרים שנה טובה, ופתאום אומרים מילה טובה לשכן. גם אם הוא שונה ממך, תגיד לו מילה טובה, תגיד לו את השנה טובה ואת מה שהוא נותן לך. זה פוגש אותנו בזיכרון בסלון ובכל מקום אחר. אז זה חלק מהחינוך ולכן נגעתי בקהילה.

השקעה קדימה – כשאתה מדבר על מנהלים קהילתיים שהם לא רק מרכז חוגים כזה, מתנ"ס של פעם, אז לא אכפת לך שיש מפלים בבית הצנחן של מים בחורף. אז יהיה מפלים. אז יעברו לחוג, יעברו את החוג שעה ויילכו. אבל אם אני רוצה שהאמא תגיע עם הילדים שלה והאבא יגיע עם הילדים שלו והם ייכנסו ביחד לפעלתון, אני צריך לשדרג אותו, אני צריך לשפץ אותו ואני צריך לעשות איטום בהשקעה מטורפת. ופה ההזדמנות לפרגן באמת לך ראש העיר, לעינב, לגלית, על התקציב המשמעותי מאד, רק לאיטום של בית הצנחן. כי בסופו של יום זה פוגש אותנו בקצה, שאנחנו יודעים לבוא ולגרום לשהות במרחב. אתה רוצה שהם יגיעו לחוג ויוכלו להיכנס לפעלתון הזה. האבא יהיה עם הילד שלו בזמן שילד אחר בחוג והם ייהנו. ברגע שיש אבא שהוא גם רגוע יותר, שיש לו מקום לשהות בו, שהוא נעים, שהוא מכבד אותו, הוא פחות עצבני. זה פוגש גם את הילד בקצה. אני אומר את זה אגב כאבא, לא כמנכ"ל בית עמנואל. אז אנחנו משדרגים מרחבים פיזיים. אנחנו ממשיכים, עכשיו עושים את זה גם בחיבת ציון, בשדרוג שלו, כמובן במרום נווה שהיה שם גם סיפור של רטיבות, ובית הצנחן שעובר שינוי משמעותי ביותר, בטח עם החלל הרב תכליתי שכבר שופץ שם. הרמה של מרחבי פעילות חדשים – לקחת את אשכול אופק, לדעת להשתמש, אין לנו במזרח, אין לנו מנהל קהילתי, לוקחים את אשכול אופק ושם אנחנו עושים אחר צהריים רגוע. זה גם ניצול משאבים, הגזברית, איך לבוא ולא להגיד או קיי, אין לי מבנה, בוא נבנה מבנה. יש לנו מבנה, בוא נשתמש באשכול הזה של הגנים והמעונות שלנו אחר הצהריים ונעשה את הפעילות של אחר הצהריים רגוע. זה הופך את המקום החינוכי הזה גם למקום מפגש נעים יותר, רך יותר, טוב יותר בעיני. כמובן לקחת איזה מחסן בנבון ולהפוך אותו לסטודיו, שמארח שם עכשיו נבחרות אתלטיקה וסטודיו למחול, זה דבר מטורף מבחינתנו. לתת פה עוד ערך במזרח. מקומות שבהם יש לנו משבר של חללים, אנחנו יודעים לייצר שם את השינוי הזה.

השקעה בהון אנושי – אנחנו גייסנו תקנים ייעודיים למנהלי מרחב קהילה. אתה צריך אנשים שבאים עם התפיסה הקהילתית .חברי"ה, זה לא עוד ממה שקיים בבית עמנואל. לא תמיד זה רק מה שיש אצלי, צריך להביא גם שחקני חיזוק מבחוץ, אנשים שבאים מעולם הקהילה ויודעים לעשות פעילות קהילתית בעיר, אז גם זה השקענו השנה. כבודו יצא, אבל הוא דיבר על איזה משבר הזנה ואני לא רוצה כי הוא ייחס את זה ללימור. לא, זה לא קרה, זה קרה בצהרונים. הוא נשאר בחוץ, חבל שייכנס לשמוע, לא נחכה לו? תעדכנו אותו? אני רוצה לכבד אותו.

אז אני אגיד ככה, מבחינת ההזנה צריך להגיד, אנחנו עובדים עם 3 ספקים מהטובים ביותר שיש. כן, מהטובים ביותר. וגם לטובים ביותר יש תקלות. ונכון שביום השלישי, שהוא עדיין ימי הסתגלות לרוב ההורים ולילדים, היתה תקלה חמורה מאד. התקלה תוחקרה באותו יום על ידי כמנכ"ל החברה. נשארנו עד שעת לילה מאוחרת. למחרת כבר בצהריים היינו בתהליך שימוע אצל יו"ר החברה, יחד עם נציגי החברה, שהם הביאו את התחקיר שלהם לעומת התחקיר שלנו ועשינו שם את ההצלבות שלנו, להבין בדיוק מה קרה אצלם. הם לקחו אחריות מלאה וגם ידענו לטפל בהם ברמה המשמעתית כמו שצריך. הם לקחו אתה אחריות ואנחנו גם רואים את זה בפועל בשינויים שלהם, כולל שינויים שהם צריכים לעשות בהשקעה של מוניטורים אחר הרכבים שלהם, איפה הם נמצאים בכל רגע נתון. אז הסקנו את המסקנות, אבל צריך להגיד שבאותו יום, חברים, 97% מהילדים בעיר רמת גן קיבלו מזון. זה האירוע. 3%? כל צעקות ה'גוועלד', אני לא יכול להתעלם מהן, 3% חשובים מאד, גם הילדים של יו"ר החברה. הילדים של עינב לא קיבלו את האוכל באותו יום, הנה, אי אפשר להאשים אותי שרציתי לעשות לה דווקא, בסדר?

<u>עו"ד עינב בר כהן:</u> יכול להיות.

<u>מר אמיר חכימיאן:</u> היא אמרה מקודם שראש העיר עושה לה כאילו דפיקות לב חזקות. אז עינב, זה התקף לב. אז 97% קיבלו את המזון בזמן. כל הזמן, כל יום, בסדר? אני לא מזלזל ב-3% האלה, הפקנו את הלקחים, עשינו את התחקיר שלנו, אני לא יכול לזלזל בזה. צריך להגיד שהמזון הגיע גם באותו יום, ב-3.9, אבל בגלל שהיו אלה ימי הסתגלות, ההורים אספו את הילדים מוקדם. האוכל הגיע מאוחר, נכון, הוא הגיע מאוחר, אבל אם זה היה כמו היום, כנראה שהם היו אוכלים. ההורים אוספים ב-4:30, הילדים היו אוכלים כנראה יותר מאוחר מכרגיל, שזה גם תקלה וזו תקלה שאני מאמין שלא תחזור אחרי הפקת הלקחים שלנו. אבל בואו נסתכל על הצד החיובי למשל. כשראש העיר בשעה 6:30-7 בערב אחרי 'עם כלביא' הודיע שלמחרת יש לימודים, כל הרשויות בארץ שלחו את הילדים עם סנדוויצ'ים לצהרון – תביאו 2 סנדוויצ'ים, לבוקר ולצהריים, כי לא יהיה אוכל חם. בבית עמנואל היתה מנה חמה לכל הילדים. לא כל ההורים שלחו. ואמרו לי – אבל אתה תזרוק כסף וזה, אמרתי – זה לא משנה. כי אמרו, אולי לא יבואו ילדים. אנחנו נערכים ל-100% הגעה של הילדים. זה לא כסף, זה שירות, זה מחויבות. ואותן חברות שהיו איתנו

ממשיכות איתנו, וצריך לזכור הן גם את 'עם כלביא' ואת היציאה מ'עם כלביא' כי הם היו שם איתנו. אז כן, איפה שיש בני אדם יש טעויות חברים. אבל אי אפשר לבוא ולשפד אותם על השיפוד על כל טעות שהיתה, והיא טעות דרמטית מבחינתנו, לא באו ודפדפנו את האירוע הזה. באותו יום תחקיר, למחרת שימוע אצל יו"ר החברה. וזה לא היה בטונים נעימים, תאמינו לי, לא שלי ולא של היו"ר. לוקחים את זה ברצינות, מעריכים כל הורה, גם אותך עינב כהורה, אבל מצטער, תקלות קורות, העיקר שנדע ללמוד מהן. זו ההתייחסות שלי למה שמר רווח רצה וטען שקשור ללימור. אגב, שקיפות ואמון, סיורי טעימות אנחנו עושים, מזמינים את ההורים לטעימות לטעום את האוכל, כן. בהתחלה זה הפתיע אותי שהצוות שלי הציע את זה, ובאתי ואמרתי – הורים רוצים לטעום? וכן, מסתבר שהם רוצים לטעום. וזה חלק מבניית האמון. וכשאנחנו עושים סיורי טעימות במפעלים ומגיעים, אז ההורים מגיעים למפעל ורואים מה זה בטיחות מזון. וכשאני מהרשויות הבודדות בארץ שמחזיקות יועץ בטיחות מזון שעובר בגנים ומתייחס גם לטמפרטורה, אבל גם לאופן ההגשה וגם לאופן החיתוך, יש לזה משמעות, ומפיקים לקחים. והוא מגיע לביקורת חוזרת איפה שהדברים לא קורים כמו שצריך. איפה שקורה כמו שצריך, נהדר. אגב, הכול באתר החברה מפורסם, לא מסתירים שום דבר. אנחנו שולחים לבדיקות מעבדה מדגמיות את המנות המסופקות. והיו טענות לקלקול קיבה כזה או אחר, בסדר, סביב אותו סיפור של ה-3.9, אז עשינו בדיקות מעבדה. אגב, בדרך כלל כשיש קלקול קיבה זה לא ילד אחד פה ועוד ילד שם, זה רוחבי. אבל עדיין לקחנו את זה ברצינות, לא זלזלנו ועשינו את הדבר הזה. לא חוסכים בכלום. כסף הוא לא העניין פה. אנחנו לוקחים את זה ברצינות וזו ההוכחה. ושקיפות, שקיפות לאורך כל הדרך. גם אם יהיו דברים שלא נוחים לנו ויראו אותם במפעל. אגב, כנ"ל אצל הילדים האלרגים, צריך להגיד אגב, בעיר רמת גן, גם מעבר לאלרגיות, יש את העניין של דרישות מיוחדות. הילד שרוצה רק שניצל, רק שניצל כל יום, גם בזה אנחנו מטפלים. כולל בסוגיות אגב של מנות מהדרין שצריך בקצה לאותם אנשים שצריכים את זה ואנחנו מטפלים בזה ומבקשים לעבוד עם ועדי ההורים. זה הליך שהוא קורה בכל מקום וגם פה. זה עולה יותר. לא שמעת אותי אומר לך, או את גלית שאני אומר לה אני רוצה עוד תקציב לצהרונים בגלל הדבר הזה.

אני רוצה רגע שתעצרו כולכם ותסתכלו על הדבר הזה. תסתכלו על השקף הזה שניה. יש כמעט בשנה האחרונה, 10 חודשים, 700 מכתבי תודה לצוותים בקצה. אז אני אחרי שבועיים לא פשוטים. ראש העיר, אני לא יכול, אתה היית באמת בבית החולים, ורק בריאות אני מאחל לך קודם כל,

אבל חווינו שבועיים לא פשוטים, שהרגו את הצוותים בקצה. ואני אומר עוד פעם, אני, אני אחראי. יש תקלה – אני אחראי. לא בורח מאחריות. אני אשמור על העובדים שלי. 700 מכתבים זה הרוב, זה הסיפור של בית עמנואל. יש פה צוותים מסורים, יש פה אנשים, אמהות, סבתות, רמת גניות, שעובדות בצהרונים. כן, זה קהל היעד. נכון, יש גם חרדיות מבני ברק, כן, גם את זה יש, שבאות הסמינרים לחינוך.

עו"ד דוד מנחם: אומרים שהן המעולות ביותר, מה זה גם יש?

מר אמיר חכימיאן: מעולות. מעולות ביותר.

עו"ד דוד מנחם: מעולות ורוצים אותן כל השאר.

מר אמיר חכימיאן: ואנחנו באים ובסופו של דבר שימו לב, כל אותן ביקורות שיש, צריך למסגר את זה. 700 מכתבי תודה שולחים לבית עמנואל, זה אומר שיש שביעות רצון גדולה של אותם הורים. וזו רק דוגמא. זה דברים שהורים כתבו ויש לי את ה-700 האלה. כתוב. נשות הצוות נהדרות. האם זה אומר ראש העיר שכולן נהדרות? לא. ברור שיש בעיה. ברור שבתחילת שנה כשאני מושך צוותים, כי 650 ילדים הגיעו לא רשומים, ואפילו יותר, כי יש כאלה שעוד לא הספקנו, עד עכשיו מגלים הפתעות, אז מושכים צוותים. וכשיש מחסור בצוותים וכשיש פחות נשות צוות, זה משפיע על הצוות בקצה והוא אפילו יהיה קצת פחות טוב בתקופה הזאת. ונכון, אנחנו יודעים שגם אחרי החגים זה מתאזן, בכל עיר אגב, זה מתאזן אחרי החגים. אבל זה לא יתאזן סתם ככה, אנחנו עובדים קשה. אי אפשר לבוא ולהאשים את העובדים שבקצה, יש פה עובדות ועובדים נהדרים. ולא לקחת את היוצאים מן הכלל ולהפוך אותו לכלל. אז תתעכבו על השקף הזה, תזכרו את 4 הפתקים האלה ששמנו אותם, את מכתבי התודה, זו רק דוגמא, וזה חוזר על עצמו עוד ועוד ועוד ועוד, ואנחנו נמשיך לבוא ולספר את הסיפור הזה גם ברשתות החברתיות שלנו כי חשוב להדהד גם את הטוב. כי יש הרבה יותר אור מנקודות חושך. וכן, איפה שיש את נקודות החושך האלה, אנחנו לא נרתעים. אנחנו יודעים לבוא ולעשות הליכים גם של פיטורים אם צריך מצוותים. ואם יש מקרים חמורים, אנחנו נדע לטפל בהם. אבל חבר'ה, זה הקצוות. אל תשפכו את התינוק עם המים. אני אומר גם לכם כנציגי ציבור, אתם כל כך חשובים לנו, בסוף אתם הקול

של הציבור. אנחנו הפקידים. אני משרת ציבור, אני פקיד. אתם נבחרי הציבור, אתם הקול של אותם הורים. חשוב לדעת שהצוותים בקצה, אם אנחנו תוקפים אותם, אנחנו שופכים את התינוק עם המים. תבואו אלי עם ביקורת ענייינית, חשובה, נשבע לכם, אני אעשה הכול לשנות את זה. לא תמיד יהיה לי קל, לא תמיד תהיה לי התשובה שתרצה אתכם, ושלומי יודע, לא תמיד אני יכול להביא את הצוות מחר בבוקר, זה נכון, זה קשה מאד, בטח עכשיו בתקופת החגים, קשה להביא עוד צוותים. ואנחנו עובדים עם כל חברות כוח האדם. ועוד פעם דפקתי על הדלת של מנכ"לית שרות התעסוקה, ענבל משש, הגעתי אליה וביקשתי עזרה. אין להם איך לעזור. וחברות כוח אדם וחברות השמה, אנחנו פונים לכולם כדי לגייס. אבל מה לעשות, זה לא פשוט. וכן, נשות הצוות של בית עמנואל עומדות פיזית מחוץ לסמינרים של החינוך, כי יש סמינרים של חינוך מעולים בבני ברק, ומגייסות בחוץ, כי לא נותנים לנו להיכנס. עומדות בחום ומחכות שיסיימו את יום הלימודים כדי לבוא ולאתר אותן ולהביא אותן לראיונות אצלנו. תדמיינו, נשות צוות מהמטה, ראש העיר, יוצאות החוצה באמצע היום, מחכות להן ואומרות לבוא למשרדים לראיון, סמינרים של החינוך. זו רמת המחויבות. כי צריך למצוא אותן. וכן, סמינרים של החינוך זה בנות שיש להן יותר אוריינטציה לתחום הזה.

רווח, כבודו, חבר המועצה, מקודם התייחסתי לנושא של ההזנה. אם תרצה, אני אשמח אגב לעדכן אותך אחר כך.

כשמדברים על העובד במרכז, לא מספיק רק לדבר על זה ולהראות את המכתבים, צריך לעשות. ומה זה לעשות? קודם כל לשמוע אותם. כשיו"ר החברה ביקשה למסד את הקול הפתוח שנגיע ונפגוש את העובדים בקצה, זה חלק מהיכולת שלנו לייצר את השינוי. אנחנו באים, שומעים אותם, ככה אנחנו יודעים גם לייצר את השינוי שהן צריכות. כי בסופו של יום, הן בקצה והן יודעת אם זה נכון שאנחנו מזמינים להן את חומרי היצירה או שנכון שיהיה להן גם כרטיס שיוכלו להזמין, כי יש בסוף התאמה לכל גן וגן ולכל ילד וילד. לראות אותם זה להחזיר את האירוע השנתי. רק לראות את אותן נשות צוות באירוע השנתי שהיה בכפר המכביה, את התודות. לא הכרתי את רובן, אני צריך להגיד, אני לא מכיר את רובן, אבל התודות שקיבלנו, שמבחינתן זה אומר שאנחנו רואים אותן. ובטח אחרי כל העליהום של פתיחת שנה, שחלקו מוצדק ראש העיר, אני לא בורח מאחריות, חלקו מוצדק, אבל אנחנו בסופו של יום, אנחנו רוצים להגיד להם שאנחנו רואים אותם. והאירוע הזה היה אירוע מאד חשוב עבורנו.

התשורות בחגים, שי ביום הולדת, פתאום איזה SMS עם קפה ומאפה, שבט"ו בשבט פתאום יש פירות יבשים זה פוגש אותן, שהן לא היו מקבלות

– הדברים האלה מייצרים שינוי. כי בסופו של דבר, אגב, בתוך עולם התעסוקה אינטרינזיים ואקסטרינזיים. שכר הוא קצר טווח. עושה שינוי, בסוף מתרגלים לשכר, זה נגמר. נגמר מהר מאד. מענקים אנחנו רואים שזה לא הדבר המשמעותי ביותר. סביבת העבודה חשובה. סביבת העבודה, חלק מזה זו היכולת שלנו לתת להם את התשורות בחגים, זה לעשות את האירועים האלה, אירועי הוקרה, זה לבוא ולהגיד להם תודה, זה להתקשר אליהם פתאום ביום הולדת ולהפתיע אותם וזה לייצר סביבת עבודה בריאה יותר. וכן, אנחנו רוצים בבית עמנואל יותר אנשים מעולם הפדגוגיה. זה לא שאני מתחרה חלילה באגף החינוך, אבל גם אצלנו באגף הצהרונים אנחנו צריכים יותר אנשים מהעולם הזה, כי בסוף הם יידעו לדבר את השפה ונפגוש אותם ונייצר סביבת עבודה בריאה, שתצליח גם לקדם את השיח הפדגוגי. כשאומרים אגב פדגוגיה, זה לא רק לילד בקצה, זה גם נותן ערך לעובד. אתה רואה את העובד. העובד לא רוצה להיות בייביסיטר, העובדת רוצה משמעות. היא רוצה להגיע ליום העבודה שלה ולחזור הביתה ולהגיד שהיא שינתה את החיים של הילד. וזה רוב נשות הצוות. מי שבאה בגלל הנוחות, תאמינו לי, זה לא נוח להחליף לילדים שלא נגמלו עכשיו, להחליף כל היום את הצרכים שלהם, זה מאד מאד קשה, זה לא נוח. ובסוף אותן נשות צוות יעזבו. מי יישארו? הטובות. אלה שיידעו גם להטמיע את התוכניות הפדגוגיות, זה חלק מסביבת העבודה שלנו הבריאה שאנחנו רואים אותם. גם עברנו למודל העסקה שהוא מאפשר גם מודל העסקה שעתי שמשאיר יותר כסף בכיס של אשת הצוות ואנחנו במגמת עליה בדברים האלה. ובעיקר בעיקר, כשאנחנו מדברים על רצף חינוכי, זה לשים במרכז את הסיפור שאנחנו נותנים היום למובילה בגן או מובילה בצהרון של בית ספר, אם היא אשת צוות של הבוקר, מורה או גננת, 100 שקלים לשעה. זו אמירה שלנו שאנחנו רוצים את הרצף החינוכי הזה, אנחנו מאותתים. ואגב, הנתונים גם מראים עליה של מאות אחוזים ממה שהיה לפני כמה שנים לנשות הצוות האלו. אז אם מדברים אם בית עמנואל רוצה לחסוך בעלויות השכר, כן או לא, אנחנו רוצים להוציא יותר, אבל על מי אנחנו רוצים להוציא יותר? על נשות הצוות של לימור בבוקר, אותן אני רוצה לראות אצלי בצהרון. אני שואף קודם כל שהן יהיו. זה יעלה לנו הרבה יותר, אבל אנחנו נרוויח הרבה יותר עבור הילדים שלנו בקצה.

אני אסיים רגע עם תיאטרון ראסל.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אבל התיאטרון לא קשור לפתיחת שנת הלימודים. זו לא מצגת על מב"ע.

מר אמיר חכימיאן: לכאורה מה קשור ראש העיר, אני מקבל, אתה אומר לא קשור, אבל לא בדיוק לא קשור, כי בסוף הילד, התפיסה שלנו לראות אותו לאורך כל יום ולעשות את השינוי הזה, כי הפנאי שלו, החופש שלו, בטח עכשיו תיקח בחגים שיש לו מקום-

מר כרמל שאמה הכהן: תעשה לנו מצגת על תיאטראות.

מר אמיר חכימיאן: אנחנו נעשה את זה. בסופו של יום אני אגיד רק שתיאטרון, רק תיקח את תיאטרון ראסל, מה שקורה בחצי השנה האחרונה לא קרה ב-3 שנים, מבחינת יוזמות של הצגות.

אנחנו מבינים שיש גם עניין של להיות קשובים לציבור ולדעת לתת מענה, אז סיפור של חוויית לקוח פוגש אותנו, בטח בפניות הציבור, בטח סביב פתיחת שנה. אנחנו הרבה יותר מקוונים. היום יש ווטס-אפ, שאנחנו מדברים על למעלה מ-1,000 פניות בווטס-אפ שמקבלים מענה. אם זה הכול היה טלפוני, לא היינו מצליחים להגיע. ונכון שזה מאתגר עדיין, כי בפיק שהיה, לפעמים עדיין קשה יותר. וצריך להגיד שבכל האקלים, גם הצוותים שלנו חווים את הטירוף של מלחמה וילדים ונכדים בעזה. זה גם עובר עלינו.

ב-2026 נכניס CRM. ה-CRM הזה יאפשר לנו ניטור עבודה מבוססת נתונים. עבודה מבוססת נתונים, הדבר הזה מאד מאד חשוב כדי לתת שירות טוב יותר להורה בקצה שפונה אלינו על הצהרון או על המעון של הילד שלו. תודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לך. מגיע גם כפיים, עבודה קשה. אני רוצה לומר שהנושא של צהרונים וחינוך משלים הוא באמת משימה בלתי אפשרית. ולכן, עיקר הבחינה שלי, כשאני מסתכל על העשיה בנושא הזה בעיר, זה ביחס לערים אחרות וביחס לאיפה אנחנו היינו בשנה שעברה. אני יודע שאי אפשר לגעת בשלמות, קשה אפילו להתקרב אליה בתוך האתגרים האובייקטיביים שקיימים במדינה ובמיוחד בגוש דן, ולא אכנס לפרטים, ולכן ההסתכלות שלי איפה מב"ע והשירותים שניתנו היו לפני שנה ולפני 5 שנים ולפני עשור, ואיפה מב"ע ורמת גן היו ביחס לתל אביב, גבעתיים, קרית אונו, הרצליה, רעננה – זו ההסתכלות שלי כמי שעומד בראש המערכת וחייב בדין וחשבון לתושבים. אבל אני יודע שאתם עושים עבודה קשה, אני יודע כמה היא סיזיפית, אני יודע כמה היא לפעמים

מתסכלת, ואתם מחזיקים את זה באמת על קצות הציפורניים. על זה יישר כוח גדול ובאמת, הרוב הדומם מרוצה, הרעש הוא באמת, רעש שגם צריך להתייחס אליו, לא הייתי מגדיר את זה כרעשי רקע אלא באמת זה הורים שדואגים מאד, זה הילדים שלהם, לא כל הורה יודע להכיל כל אירוע, יש הורים, אני זוכר, יש כאלה ששמים את הילד במעון והולכים. ויש כאלה שיישארו ימים ליד המעון, כי הם חרדים לילד שלהם. אבל כשזה פוגש איזו שהיא תקלה או פער, או אפילו משהו שמתגלגל בקבוצות, מהר מאד אנחנו מגיעים לאירוע שמתלבה ומלובה. ביקשו ממני, אני פשוט הייתי בחופשת החלמה, נציגות הורים לפגוש אותי, אני אפגוש אותם בימים הקרובים וכמובן אנחנו נעשה גם ישיבת הכנה על זה, יש גם מסמכים שהוחלפו, אני מחכה גם למסמך תגובה שלכם על הטענות של נציגות ההורים. אבל אני סומך, אני סומך על לימור במאת האחוזים, אני סומך עליך במאת האחוזים, ואני לא אומר את זה סתם, אני יודע שגם זה שיש לכם כוונות טובות ב-100% ואני סומך ב-100%, אנחנו נגיע במקסימום ל-99% ביצוע, במקסימום. ואחוז, האחוז שהוא לא טוב זה 100%. כי גם ילד אחד שלא מקבל אוכל, או ילד אחד שיוצא מהצהרון בלי השגחה או לא לידיים הנכונות, זה אירוע של 100%. ואנחנו נעשה את זה כל פעם יותר טוב מיום ליום, מחודש לחודש, משנה לשנה, ונשמור באמת על הפער האיכותי של המערכות שלנו. זוכר שהזמינו אותי להתראיין בגל"צ על המשבר במערכת החינוך ערב תחילת השנה, והתקשרתי אליה לשמוע על פערים, כמה מורים חסרים לנו. כי אני יודע שחסר לכולם, בכל מפגש ראשי ערים כולם בוכים על זה. ואז אומרת לי מנהלת אגף החינוך – ראש העיר, אצלנו ברמת גן לא חסר. אני אומר לה, לא יכול להיות. שיחה הפוכה למה שהיתה לנו על התקציב. היא אומרת לי – לא, לא חסר. בזכות המשאבים, בזכות היחס שאנחנו נותנים לצוותים המקצועיים, יש לנו יתרון ביכולת גיוס ובשימור ובסתימת כל החורים, ואנחנו פותחים. זה לא שזה מושלם, זה לא מושלם, אבל עובדה, זו אמירה. עליתי גאה בבוקר לגלי צה"ל, הם העלו אותי בתור, באמת, ככה גם אמרתי להם על התחקיר, כי אמרתי להם – אני אתייחס לבעיות, אני לא בורח מזה. כי ראשי ערים אחרות לא רצו לעלות, רוצים לעלות רק כשיש, אתה יודע, חיוכים וכפיים. אני חושב שהציבור צריך לשמוע אותנו גם ברגעים הפחות טובים. עליתי ושמחתי, שהזמינו מה שנקרא לתת 'כאפה' ויצא שקיבלנו מה שנקרא טפיחה על השכם. אז תמשיכו לעשות את העבודה ותעבירו את המסר הזה ממועצת העיר לכל הצוותים שלכם במטה ובשטח, אנחנו מאד מאד מעריכים את העשייה הזאת.

מר אמיר חכימיאן: תודה. לגבי 1% ו-100%, אני רק רוצה להגיד משהו אחד קטן, שזה כל כך חשוב לנו וכל כך נכון שמהר מאד גם דאגנו, ואני לא יודע אם אתה עודכנת, לגייס פרויקטורית ייעודית לנושא לעיצוב הצוותים שלנו בפתיחת השנה. היא היתה מנהלת בית ספר המנחיל 25 שנה, דמות חינוכית ברמה הגבוהה ביותר.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר. תודה רבה. ואני אסכם את עדכוני ראש העיר ונעבור לסדר היום, ויש לנו שאילתות והצעות לסדר. אני חייב לציבור דיווח על מה שעבר עלי בחודש האחרון, אני חושב שזו הבמה הכי נכונה ומכובדת לעשות זאת וחיכיתי שהכול כבר, שהאירוע יהיה סגור. ואני בטח לא בעד, הרבה אמרו לי פרטיות, אני לא. אני חושב שהמצב הבריאותי של ראש העיר, כי ראש עיר זה תפקיד מאד דומיננטי בעיר, המצב הבריאותי שלו זו זכות באמת הציבור לדעת מהמעלה הראשונה. ואין לי בעיה לדבר על הדבר בשיא השקיפות ובשיא הפתיחות ולומר כך:

לפני חודש ויומיים נקבעה לי בדיקה, אפילו לא הייתי אומרת שגרתית, אני קורא לה בדיקה מיותרת. אבל המסר הראשון שאני רוצה להגיד, בגלל זה גם אני מפרסם את הדברים, אני אומר לציבור – אל תוותרו על שום בדיקה. תיזמו בדיקות, תיבדקו, בטח בגילאים מתקדמים. לא צריך לחכות לגיל 60 ולא ל-70, אלה בדיקות מצילות חיים. ולכן גם ביקשתי מהגזברית להיפגש עם שיבא ולקדם תוכנית שרמת גן לא רק תהיה עיר חינוך אלא גם עיר בריאות. כמו שיש רמת גן פלוס, שאנחנו נותנים לילדים לצרוך, מעודדים אותם לצורך יותר תרבות, חינוך וספורט, לצרוך את סקר המנהלים, את הבדיקות התקופתיות. וכל תושב ותושבת שיגיעו לגיל 50 ברמת גן משנת 2026, יקבלו שובר דרך רמת גן פלוס, שובר משמעותי כספית, להיכנס לעולם הזה של הבדיקות התקופתיות. השגנו גם מחיר טוב משיבא וגם הקופה תשתתף במאות שקלים, ולא מדובר לא במאה ולא במאתיים ולא שלוש מאות ולא ארבע מאות. אז כשייסגרו כל הפרטים אנחנו נדווח את זה, כי אני אומר לכם, רק מהמעגל הקרוב אלי, רק מהמעגל הקרוב אלי, אנשים שהלכו ונבדקו, זה לא עכשיו מאות ולא עשרות, כבר לאחד מצאו. וצחוק, מצאו באותו מקום. הלכתי לבדיקה השגרתית ואחרי שעה קיבלתי טלפון, זה מישהו שגם כולכם מכירים דרך אגב, אני לא אומר מי, אני שומר על הפרטיות שלו, מישהו שכולנו מכירים. ואני מאחל לו כמובן בריאות ושהכול יתברר לטובה. אבל אני אומר, אז המסר הראשון שלי זה לכו ותיבדקו, ואנחנו נעזור בזה גם כעירייה.

הדבר השני, מאותו רגע שקיבלתי את הבשורה הראשונית שהיתה שחורה משחור, שחורה משחור, הקדשתי את כל כולי לעניין הזה. באופן טבעי ביטלתי את כל סדר היום שלי, זה לא צחוק, זה לא שפעת, זה לא קורונה, כשאומרים לך – יש לך, באולטרה-סאונד, שזאת אמנם לא בדיקה מדויקת ולא סופית, אבל הרופא המומחה אומר לך – זה נראה ממש לא טוב, זה גידול גדול מאד ביחס למיקום, בכליה, אני נכנס ממש ל-48 שעות של למצות כל בדיקה אפשרית ולהבין מה עושים. זה קורה ביום שהיה אמור להיות אחד הימים המאושרים והשמחים בחיי, זה היום של הצגת בית אדם להורים. זה היה היום הראשון שבעצם פתחנו אותו וחנכנו אותו. אמנם לא עם הילדים, אבל עם ההורים. והיום הזה הפך להיות יום מאד מורכב. אבל אתם יודעים, כראש עיר זה גם מחייב אותי להמשיך בתפקיד שלי, המשכתי את זה, פתחנו את שנת הלימודים והבנו מהר מאד שאני חייב ניתוח דחוף. הניתוח, ופה אפרופו חידושים, טכנולוגיה ובינה מלאכותית, הציל אותי שהגיע רובוט מאד משוכלל, חדש, דה-וינצ'י 2 לשיבא, רובוט שהציל לי את הכליה ואפשר להוציא את הגידול במלואו. אחרי החלמה קצרה הגיעו גם התשובות של הפתולוגיה, אז לצערי הגידול לא שפיר אלא גידול סרטני, אבל מדובר בגידול שבסיכויים של מעל 90% כבר לא אשמע ממנו יותר, רק צריך לעקוב. אני לא נדרש לשום טיפול, לא להקרנות ולא לכימותרפיה ברוך השם. ואני רוצה לומר לכם, שמעבר למזל הגדול שהיה לי, מעבר למזל הגדול שהיה לי, כי מי שמכיר אותי יודע שזה שהלכתי לבדיקה זה נס משמים. סדר היום שלי, אני נשאב אליו יום יום, דחיתי את הבדיקה הזאת במשך 7-8 חודשים. מהרגע שורד אשתי, שהיא צדיקה גדולה, ישבה לי על הצוואר, זה 8 חודשים בערך נדחה. אז פעם אחת טסתי ליפן וזה נדחה, ואחרי זה חזרתי ועוד פעם לארצות הברית, וכל פעם היתה לי סיבה אחרת, ולא חסר לי מה לעשות כל היום ואני דוחה את זה והזנחתי. והלכתי, וגם באותו בוקר כמעט חתכתי מהבדיקה והמשכתי לסדר היום. אז אני אומר לכם, אל תאפשרו לא לעצמכם ולא לקרובים לכם ולא לחברים שלכם, לא לדחות בדיקות ולא לוותר על בדיקות.

הדבר השני, מי שמכיר אותי יודע שאני פוחד פחד מוות מנושאים רפואיים. נכנסתי לניתוח קשה מאד, ארוך, שעות ארוכות, ידעתי למה אני נכנס, ונכנסתי אליו עם שלווה נפשית אין סופית. ומה שאני יודע, מעבר לזה שהיה לי מזל והיתה לי השגחה פרטית, אנשים מאמינים יגידו שהשם שמר עלי ונתן לי להיות רגוע. כי אין הסבר, לא לקחתי לא כדור הרגעה ואף אחד לא עשה לי שיחות ואפילו לא עשיתי שיחות לעצמי. זה פשוט היה טבעי. אז מה אני אומר לכם? מעשים טובים שומרים עליך וחוזרים. בין אם זה עולה לשמים וחוזר בחזרה ובין אם זה אתה, הנפש שלך יודעת שעשית בעולם

הזה רק טוב והרבה טוב, אין סיבה שיקרה לך משהו רע. אחרת אין הסבר. אני אומר לכם, אני יושב במסעדה, אם אני מזמין סטייק יש לי יותר חרדה ממה שהרגשתי כשנכנסתי לניתוח. ויצאתי, מי שראה אותי והיו שם גם המשפחה והיו תושבים שבאו ודאגו, יצאתי עם קטטר וקשה לזוז, אבל בידיים רקדתי, ואני לא רקדן. היתה לי תחושה של התעלות. אז אני אומר לכם, תתמקדו בטוב, תתמקדו בלעשות טוב. כי ניסיתי להבין מאיפה זה בא. תגידו לי עכשיו ללכת לעשות זריקה, תגידו לי לעשות בדיקת דם, אני מגיע לאותו חדר בחרדה וברעידות.

אז לכן אני אומר לכם, ואני רוצה להגיד תודה רבה, וזה חשוב לי מאד, קודם כל ובראש ובראשונה לשיבא. יש לנו בעיר בית חולים שזה נכס בל יסולא בפז. אני אומר לכם, נכון שאני VIP, ברור לי שלא כל אחד מקבל חדר לבד, אבל אני לא פראייר, הסתכלתי על כל איש צוות שנכנס אלי, הוא לא למד באותו רגע להיות טוב אלי, להיות מקצועי, להיות רגיש. במסדרונות שיצאתי, זה לא רק המסדרון שלי, ראיתי את הניקיון, את הסדר. אנשים שפגשתי – שיא המקצועיות, אני גם רואה את התוצאות. ליווי מדהים. זה נכס לכל תושב ותושבת אצלנו. אז אני רוצה להגיד תודה ובראש ובראשונה לפרופ' זוהר דותן ולאבי ברוך, שהוא גם מתנדב אצלנו בעיר בהרבה דברים ציבוריים.

אני רוצה להגיד תודה לעובדות ועובדי העירייה, רבים מהם שלחו לי חיזוקים, כולל אנשים שיושבים כאן, כמעט כולם ללא יוצא מן הכלל, גם מהאופוזיציה, גם מהקואליציה. עובדים ועובדות שאני לא מכיר. יש לנו אלפי עובדים ועובדות. תושבים ותושבות. הדליקו נרות וזה מחזק, כך זה גם חיזק את המשפחה שלי. כל דבר כזה שלחתי בקבוצה המשפחתית, שלא ירגישו שהם לבד באירוע הזה. כי התגובה הראשונית במשפחה היתה – כל זה בא לך מהמאמץ ומהעבודה האין סופית ושאתה לוקח ללב וכל מיני דברים כאלה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> מוסר כליות.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> יכול להיות. לא יודע, תסבירי לי אחרי זה.

<u>גב' עדנה וידל:</u> ברור. אנשים שיש להם ערכים, הם לוקחים ללב דברים, זה נקרא מוסר כליות.

מר כרמל שאמה הכהן: אז עכשיו אני אגיד את השורה התחתונה – היום אני בריא לגמרי, תפקוד מלא, חוזר לעבוד באופן מלא מיד אחרי כיפור. כולם יודעים שלא עזבתי את העבודה לרגע. איך אשתי אומרת לי? איך שהוציאו אותך מהמיטה, כולך עם הראש בגודל כזה מנופח, כל רגל שלך היתה ככה כף רגל, ואתה עושה לי ככה עם היד – תביאי, תביאי את הטלפון הנייד, אני רוצה לראות איזה פניות ציבור יש לי. זה היא אמרה, מתוך טשטוש אמרתי את זה. היא אומרת לי, אז הבנתי שהמקרה אבוד ואין מה לדבר איתך על להוריד לו"ז, והיא אומרת לי, זה התנועה שעשית לי ככה, איך שיצאת – תביאי את הנייד שלי רגע, אני רוצה לראות מי חיפש אותי. אז אני אומר לכם תודה רבה באמת לכולם, לתושבות, לתושבים, לעובדות ולעובדים ולשיבא. זה אירוע מטלטל בחיים, אבל גם שם הכול בפרופורציות. שם הכול בפרופורציות ולא סתם זה קורה לאדם. וכן, אחרי שהכול, אני אומר, בעצם למה זה קרה לי? אז אחד – בזכותי אני מאמין שאנשים יגלו הרבה מחלות, כי כשזה קורה לאדם מוכר זה מטלטל אנשים. אז אני פה מה שנקרא הכלי והאמצעי להעביר את המסר הזה. וכשאני אשמע, ואמרתי לגזברית, שלא אוהבת הוצאות, אבל כשהסברתי לה מה זה עושה, היא התאהבה ברעיון והיא הפכה להיות זו שמקדמת את הפרויקט שהוא הוצאתי. ואין שום עירייה שמקדמת בדיקות רפואיות. ואנחנו נעשה את זה ולאט לאט נכניס לזה גם את קופות החולים יותר ואת שיבא יותר ותורמים, כי זה באמת ערך עליון להציל חיים.

גב' עדנה וידל: אני חושבת שבעניין הזה חברי קופת חולים של ההסתדרות לא יכולים להגיע לתל השומר.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו ניישר את הכול. אנחנו עם שיבא יודעים להסתדר על כל דבר. אז עבדתי כל החודש הזה מרחוק, זו הפעם הראשונה בעצם שאני מגיע למבנה העירייה היום לישיבת המועצה, אבל השתתפתי בדברים שאי אפשר היה בלעדיי, שראש הממשלה רצה לשמוע על הפערים של 'עם כלביא' אז נסעתי לירושלים שבוע אחרי הניתוח, עוד הייתי יחסית חלש, אבל ידעתי שאת המסר להעביר ולסגור זה לשבת מולו, גם לא רצו לקבל אלא רק ראש עיר ולכן הלכתי לזה. לחתימה על מעבדות הביוטק בקרית הביוטק של שיבא ובר אילן והחתימה שלנו הסופית על המרכז האוניברסיטאי, הלכתי לבר אילן ולכל דבר בוועדה המחוזית שצריך וכל דבר. ודברים שגם בערו בעיר, לא התנתקתי לרגע והמשכתי.

מר דני גולדשטיין: מצטיינים.

מר כרמל שאמה הכהן: נכון. נכון. וכמובן המשפחות השכולות. זו הרמת כוסית בעצם, זה ועובדי העירייה, היחידות שהגעתי, את כל השאר ביטלתי. ורשות הספורט שנאלצתי להבריז בפעם הקודמת בטעות. אז הייתי כבר ליד בפארק, כשנטעו עצים, ועצים זה מחזק את הנשמה, אז עצרתי גם שם. זהו. זה העדכון שלי. אז אני אומר, בריא לגמרי, עברתי איתור של מחלה קשה, היא טופלה באופן מלא, מתמודד בבחירות הבאות, לכל מי שיש חלומות ורצונות, ומאחל לכולכם בריאות בעזרת השם, מאחל לכולכם בריאות, למשפחות שלכם בריאות. מעריך מאד את כל ביקורי החולים של אנשים שבאו מזמנם וביקרו אותי. ומכאן שנשמע באמת רק בשורות טובות ועוד – לא לעולם לאחל דברים כאלה לאף אחד.

גב' עדנה וידל: חס ושלום.

מר כרמל שאמה הכהן: לפני שנתיים, במשתמע מישהו איחל לי את זה כאן בישיבה. אני לא אחזור מי זה היה ולמה זה היה, לא שזה קורה בגלל זה, אבל יכול לקרות שזה יקרה בלי קשר ואז זה ירדוף אותך כל החיים. אז זה עוד מסר בעניין הזה. ומפה שיהיו לנו באמת רק בשורות טובות. ועכשיו אנחנו להמשך סדר היום.

3) שאילתות:

א. שאילתא של פרופ' יזהר אופלטקה חבר מועצת העיר:

"בעיר רמת גן מוצבים תמרורים האוסרים חניה בשעות מסוימות במהלך היום (כמו למשל ליד בתי ספר). אבל, בשעות בהן מותרת החניה היא חופשית לכולם ולא רק לתושבי אזור החניה. בהינתן כי תושבי רמת גן חווים מצוקת חניה בעיקר בשעות אחר הצהריים והערב, האם העירייה יכולה להגביל את החניה בהתאם?"

שאילתה יהר אופלטקה

מירב שוורץ

מאת:
נשלח:
אל:
נושא:

יפית ידיד
יום חמישי 04 ספטמבר 2025 15:45
מירב שוורץ; יהר אופלטקה
שאילתה לישיבת מועצה ב29/9

צהרים טובים, מצורפת שאילתה לישיבת מועצה הקרובה בשמו של יזהר אופלטקה.

שאילתה:

בעיר רמת גן מוצבים תמרורים האוסרים חניה בשעות מסוימות במהלך היום (כמו למשל ליד בתי ספר). אבל, בשעות בהן מותרת החניה היא חופשית לכולם ולא רק לתושבי אזור החניה. בהינתן כי תושבי רמת גן חווים מצוקת חניה בעיקר בשעות אחר הצהריים והערב, האם העירייה יכולה להגביל את החניה בהתאם?

בכבוד רב

פרופ' יזהר אופלטקה

חבר מועצת העיר רמת גן

תודה והמשך יום טוב,

קבל Outlook עבור Android

עיריית רמת־גן
לשכת ראש העיר

ז' תשרי תשפ"ו
29 ספטמבר 2025

לכבוד
יזהר אופלטקה
חבר מועצת העיר

הנדון: מענה לשאילתה בנושא חניה - יזהר אופלטקה

חניה תחת תמרור כגון הורדת נוסעים, טעינה ופריקה המוגבלים בשעות אלו מיותרים לכולם ללא כל קשר לתו החנייה מאחר ולא ניתן לעשות כפל תמרור. בנוסף על פי חוק חניית הנכים, התא הראשון בכל עמדה הינה עבור נכים.

בנוגע לתושבי העיר קיימת חנייה מועדפת בצד אחד של הרחוב כל עוד הרחוב מסומן משני צדדיו בכחול לבן דבר אשר נאכף מידי יום.

ב ב ר כ ה ,
כרמל שאמה הכהן
ראש העיר

בניאליק 35 רמת־גן 5246103 | טל. 03-6753511 | פקס. 03-6753222
www.ramat-gan.muni.il לשרותך מוקד 106 בייסבנק עיריית רמת־גן

מר כרמל שאמה הכהן: שאילתא של פרופ' יזהר אופלטקה, הוא לא כאן, יש תשובה מונחת בפניכם.

מר ליעד אילני: צריך להכניס את התשובה לפרוטוקול.

מר כרמל שאמה הכהן: גם כשהוא לא נמצא?

מר ליעד אילני: כן.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב. תקראי לו את התשובה.

מר ליעד אילני: לא לי, לציבור.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לציבור, אמרתי.

עו"ד עינב בר כהן: חניה תחת תמרור כגון הורדת נוסעים, טעינה ופריקה המוגבלים בשעות האלה מותרים לכולם ללא קשר לתו חניה מאחר ולא ניתן לעשות כפל תמרור. בנוסף, על פי חוק, חניית הנכים, התא הראשון בכל עמדה הינו עבור נכים. בנוגע לתושבי העיר, קיימת חניה מועדפת בצד אחד של הרחוב, כל עוד הרחוב מסומן משני צידיו בכחול-לבן, דבר אשר נאכף מדי יום.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה.

4)	הצעות לסדר:
א.	הצעה לסדר של ליעד אילני, חבר מועצת העיר:
	"ביטול ההחלטה על גבייה חודשית של דמי חבר בסך 50 ₪ במועדוני הגמלאים בעיר".

מר כרמל שאמה הכהן: הצעה לסדר ראשונה של ליעד אילני – ביטול ההחלטה על גבייה חודשית של דמי חבר בסך 50 ₪ במועדוני הגמלאים בעיר. בבקשה.

מיכל יוסף

נושא: FW: הצעה לסדר יום

From: ליעד אילני <Liad-i@ramat-gan.muni.il>
Sent: Wednesday, September 3, 2025 1:59 PM
To: כרמל שאמה הכהן <carmel@ramat-gan.muni.il>; Mayor_Ramat Gan <mayor@ramat-gan.muni.il>
Cc: מוטי כהן <moti-co@ramat-gan.muni.il>; מירב שוורץ <merav-s@ramat-gan.muni.il>; יפית ידיד <yafit-y@ramat-gan.muni.il>
Subject: הצעה לסדר יום

שלום רב,

אבקש להעלות את הצעתי לסדר הבאה:

ביטול ההחלטה על גבייה חודשית של דמי חבר בסך 50 ₪ במועדוני הגמלאים בעיר.

את נימוקי ההצעה והמקור התקציבי למימונה, אציג במהלך הישיבה.

בברכה,

ליעד אילני
חבר מועצת העיר
לשכה: 03-6753783 נייד: 052-7067068

מר ליעד אילני: תודה רבה. ערב טוב. שנה טובה, גמר חתימה טובה. קודם כל, בריאות לך ראש העיר.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה.

מר ליעד אילני: אני לא יודע על מי דיברת מהקואליציה, אני אסביר. אנחנו, האנשים שמסביבנו ואנחנו רואים את עצמנו כספורטאים. אנחנו ננצח אותך במגרש, נחליף אותך במגרש, ביום הקלפי כמעט עשינו את זה בפעם האחרונה, אנחנו נעשה את זה בפעם הבאה. אנחנו מאד מקווים שתתמודד, ושוב, בריאות, רפואה שלמה ושנה טובה לך ולכל המשפחה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה.

מר ליעד אילני: לעצם העניין, אני אהיה מאד מאד קצר בהצעות שלי היום, לא כמו שאמרו קודמיי, אנחנו באמת, אני אתייחס לזה יותר בהצעה הבאה על החינוך, אבל אני חושב שמועדון החברים שמועצת העיר הזאת הפכה להיות, בסופו של דבר הוא בזבוז זמן עבורכם. במקום שתלכו ותנהלו, ויש הרבה מה לנהל, ויש הרבה מה לעשות, הרי אותנו אתם לא תשכנעו, אנחנו לא נשכנע אתכם, והתחרות ביניינו, ככל שמותר עדיין לקיים דמוקרטיה ברמת גן, היא אל מול הציבור. וכל אחד ידבר עם הציבור והציבור יכריע מה הוא רוצה. אז אני אהיה מאד מאד תכליתי. אנחנו בחודש האחרון, כולנו, גם חברי מועצה מהקואליציה שמדברים איתי ופנו אלי ואמרו לי – תשמע, התחננו גורמי המקצוע בפני הנהלת העיר, בפני ראש העיר, לא לעשות את המהלך הזה. אמרו שההשלכות של זה יהיו השלכות קשות כלפי האזרחיות והאזרחים הותיקים של רמת גן. יש אזרחיות ואזרחים ותיקים שמבחינתם הוצאה על מועדון גמלאים היא משהו שהוא, הם לא יכולים לעשות אותו מבלי שהם יצטרכו להוריד בדברים אחרים, שחלקם מאד מאד משמעותיים. עכשיו, אני מכיר, לפני שבאים ואומרים – אז שיפנו לאגף הרווחה, לא צריך להפוך כל אחד לאגף רווחה. אנחנו נתייחס לזה תיכף, בהצעה הבאה, אבל יש 50 מועדוני יום לגמלאים למיטב זיכרוני, שדרך אגב, לא קמו לפני שנה ולא לפני 7 שנים, קמו לפני עשרות שנים עוד על ידי צבי בר והמשיכו להיות מתוחזקים נפלא על ידי זינגר ונעשית עבודה בעניין הזה טובה גם בשנים האחרונות, אין מה

להגיד. אבל, אם יש דבר שהוא מקומם, זה העלבון שעושים פה לאינטליגנציה של הציבור. לא יכול להיות שלפני בחירות שולחים את חברי המועדונים לבתי מלון, בסכומים מסובסדים, יפה, מבורך, מודיעים שלא תהיה עלות של דמי חבר במועדונים, ואחרי בחירות, כמובן שגם לפני בחירות היינו במצב כלכלי מזהיר, אנחנו נדבר על זה בסעיף אחר על המצב הכלכלי, אבל אחרי בחירות פתאום מחזירים וגובים 50 שקלים לחודש. יש פה השוואה לערים אחרות, אז למיטב הבנתי, ואני אשמח לקבל מידע אחר, תל אביב גובה 50 שקלים בשנה דמי חבר לאדם. עכשיו, זה עניין של סדרי עדיפויות. אנחנו חושבים שלא חסר מאיפה לקחת את הכסף הזה ולא סתם קמה התקוממות מאד מאד גדולה של האזרחים הותיקים. ואז קראתי גם בפוסט שלך ראש העיר, שאמרת – הובא הדבר לידיעתי. כאילו זו פעם ראשונה שאמרו לך פתאום. גילית מהפוסט שלנו באופוזיציה או מ- אני קיבלתי לדעתי מאות פניות, אני מתאר לעצמי שגם חברי מועצה אחרים, מילדים של גימלאים בעיר, חלקם גרים ברמת גן, חלקם לא גרים ברמת גן, שהתקוממו על העניין הזה. אז הפליאה הזו כאילו לא ידעתי מזה, זה עלבון לאינטליגנציה. ככה אנחנו רואים את הדבר. אבל גם אמרת שהנושא הזה ייפתר. אז אם הוא ייפתר ואתה מתכוון לבטל את זה, אז כמובן שאני אמשוך את ההצעה שלי לסדר. אנחנו נברך על זה שאתה מחזיר את המצב לקדמותו. אבל אם העניין לא ייפתר, אז בהחלט אני יכול להציע מקורות תקציביים חלופיים ויש כמה כאלה. אני אגב חושב שזה מאד מבורך לנסוע לחו"ל, היה פה משהו מצחיק בישיבת המועצה הקודמת, שנסעתם לחו"ל וביפן מצאתם חברה שיושבת ברמת גן. נסעתם ליפן כדי לפגוש את החברה ברמת גן ולגלות שאפשר היה לרכוש ממנה יותר בזול ממה שרכשתם. זה כבר, לא יודע, רועי, אולי זה לבדיקתך כיו"ר ועדת המכרזים או לבדיקה שלנו, איך רק בנסיעה ליפן גילו שהמחיר יותר זול, בעוד שהחברה יושבת פה ברמת גן. אבל יש הרבה דברים אפרופו AI שאפשר ללמוד ב-AI ואפשר לראות מרחוק, אפשר לראות ב-online, בדיגיטל, לא צריך לנסוע לחו"ל כל שני וחמישי. אני מבין את הצורך נסיעה לחו"ל. איך אמרת מקודם, אתה לא רוצה להגיד מי אמר מה, אז גם אני לא רוצה להגיד מי אמר משהו, שהוא לא יכול בלי כל חודשיים להיות בחו"ל כי הוא חייב את זה לנפש שלו. אבל, אפשר לקמץ בדברים האלה. אפשר גם להזכיר למשל את הלשכה השניה במגדל ספיר. אני חושב שהלשכה שהתאימה לאברהם קריניצי ולישראל פלד ולאורי עמית ולצבי בר ולישראל זינגר, יכולה להספיק גם לך. להשכיר את זה וגם את הסכום שיתפנה מהלשכה הזו במגדל המשרדים הכי מפואר בישראל, להקצות גם כן לטובת סבסוד של דמי החבר

במועדונים. אפשר לקחת למשל, גם על זה אנחנו נדבר בנפרד, אפשר לקחת את הציר עוקף הזה, את כל ההתקשרויות שנעשות היום-

מר כרמל שאמה הכהן: דקה לסיום.

מר ליעד אילני: שעובדים מקבלים עשרות אלפי שקלים, חלקם מאות אלפי שקלים בחודש שכר, לא עובדי עירייה אלא דרך המעקף שנעשה עם BDO, לצמצם שם חלק מבזבוז הכספים המשווע הזה, זה לא מתאים הרי למגזר ציבורי, עם כל הכבוד, וגם את זה להקצות לטובת הגמלאים. ולכן, מה שאני מבקש זה אחד מהשניים – או לשמוע, בהתאם למה שכתבת בפוסט שלך בפייסבוק, שאתה דואג לעניין הזה ואתה מחזיר את המצב, לא שנה לפני הבחירות, זה אנחנו יודעים שיבוטלו דמי החבר שנה לפני הבחירות, אלא כבר עכשיו; ולחילופין, אם לא, אז להעלות את הצעתי לסדר, להצביע עליה, לקחת את המקורות התקציביים האלה, נתתי 3 מקורות אפשריים, אפשר להסתפק בשניים מהם, אפשר להסתפק באחד מהם כתחילה-

מר כרמל שאמה הכהן: 10 שניות.

מר ליעד אילני: ולסבסד את דמי החבר האלה שפוגעים ברווחתם ולצערי גם בנפשם של הרבה מאד מהגמלאים. תודה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. טוב, כהרגלך, או שלא כהרגלך, התחלת ענייני וכהרגלך מיד התדרדרת כמובן לאישי, לפופוליזם השטחי והצהוב, והחלל שפעור בין המעטפת לבין המציאות בגישה שלך לדברים פרץ שוב ואני אסביר למה אני אומר את הדברים.

אחד – אני נבחרתי להיות ראש עיר, היה דמי חבר במועדוני הגמלאים. זו לא המצאה שלי. באותה קדנציה, במשך שנתיים וחצי, ישב בלשכה עם הרבה עוזרים הדובר האחרון ליעד אילני, ולעולם לא דיבר איתי על לבטל את דמי החבר. נסע לחו"ל וחזר, גייס המון כוח אדם, חלקו רק גילינו כשפוטר ונשלח לאופוזיציה, ולכן זה הזלזול באינטליגנציה. יש פה מישהו שאומר – רגע, יש לי עכשיו פה קצת גמלאים, אולי נטשטש אותם. כשאתה היית על ההגה, הם שילמו דמי חבר. ואז, בזכות המהפכה הפיננסית

שעשינו כאן, אז פינקנו אותם בדברים נפלאים, כמו זה ש-4,000 גמלאים תושבי העיר יוצאים כמעט ל-48 שעות בירושלים, בחיפה, עם תכנים מדהימים, עם קהילתיות, עם חיבור, עם גאווה עירונית. היה אפשר. מאז המלחמה אי אפשר לעשות את זה, זה לא קשור לבחירות. מה נעשה שהמלחמה פרצה ערב הבחירות? זה יחזור ברגע שיהיה שקט, זה יחזור, הם ימשיכו להנות ואתם תמשיכו מה שנקרא לראות את זה ולהתפוצץ, כי אתם לא רוצים שיקרו דברים טובים בעיר. הרי אתה בא עושה עליהם סיבוב. אתה לא יכול לשנות שום החלטה בעירייה, אתה רק יכול לנסות לגנוב דעת. אבל אני אגיד את האמת כפי שהיא, את העובדות. אני זה שבאתי לאנשי המקצוע ואמרתי להם, כשהיה עודף בקופה – אני רוצה לבטל את דמי החבר האלה. אנשי המקצוע, בניגוד לניסיון ההטעיה שלך והשקרים שהפצת הרגע בדבריך, לא יודע אם זה במזיד או שוב, מבורות של העובדות. אנשי המקצוע התחננו אלי לא לבטל כבר אז את דמי החבר. אמרתי להם – אני רוצה לבטל את דמי החבר. ובוטלו דמי החבר. עברו מספר שנים ובאו אלי אותם אנשי מקצוע, דרך אגב, שהיום קיימתי איתם זום והם עומדים על דעתם, אמרו לי – ראש העיר, אז אתה ראש עיר ואתה החלטת בסוף, אנחנו רוצים להגיד לך שזה עשה כאוס במועדונים, כאוס במועדונים. אין פה עכשיו ויכוח על כסף, זה לא שעכשיו חסר כסף ומאיפה נביא את הכסף. הם דיברו על זה שמנהלות המועדונים, אותן נשים מקצועיות, שאתה החמאת להן שיודעות מה הן עושות, זועקות שנהייתה טיילת בין המועדונים, חוסר יכולת לתכנן ולנהל וכל היציבות שהיתה אבדה. ואז הם החזירו את דמי החבר, שאגב, בשונה ממך, לפני שאני דיברתי בעניין, ואני לא הבטחתי לבטל, אמרתי שאני אתעמק בנושא ואני אטפל בזה, וזה מה שאני עושה. ובשונה ממך, אני לא הוצאתי מילה לפני שראיתי טבלה – מה קורה בראשון לציון, תל אביב, גבעתיים, קרית אונו, ברמת דמי החבר. וכמה עולה חוג פיסול וכמה עולה התעמלות וכמה עולה הרצאות, וכל הדברים האלה. בסוף זה דבר אחד שלם. אז יש אולי שני מועדונים בתל אביב, יש בשכונת התקווה, כי, לא יודע, אמרו לי שהמדינה משתתפת, לא יודע מה ההסבר המדויק, לא משנה, נניח במועדון גמלאים בשכונת התקווה אין דמי חבר, או קיי? בגלל נסיבות ספציפיות של הסוציו אקונומי. אצלנו זה לא המצב. ולכן, גם היום בזום מקצועי שנעשה, בלי פוליטיקה, בלי עכשיו סיסמאות, אנשי המקצוע עומדים על דעתם ומבקשים ממני לא לגעת בהחלטתם. זו היתה החלטה שלהם, לא החלטה לא של הגזברות ולא שלי. הם באו, ואנחנו לא פופוליסטים, הרי ברור לי שהחלטה כזו לא תעשה טוב וזה לחם לאנשים שרוצים לעשות רע, אבל אנחנו באנו לעשות כאן מה שנכון. אז אני שובר את הראש, כי אני מבין שיש גם בנושא הזה פסיכולוגיה ואני לא אאפשר למישהו לגנוב את העיר

ולא לגנוב את הדעת. ולכן, אנחנו בודקים בפינצטה. היום עברתי מספר מספר באקסל שהוצג לי בגיליונות, לראות מה נכון, ושאלתי שאלות ועוד שאלות ועוד שאלות. ובסוף אנחנו נביא את הפתרון מה נכון. הביאו לי דרך אגב, המועדון של השכונה שלנו אילנות, חתימות של 80-90 אחוז מחברי המועדון שמבקשים להשאיר את דמי החבר, חתום על ידי החברות והחברים.

גב' עדנה וידל: לא מאמינה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אשלח לך את זה.

גב' עדנה וידל: תשלח לי את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: הנה, אני אשלח לך את זה.

גב' עדנה וידל: לא, כי כל הפונים-

מר כרמל שאמה הכהן: כי את שומעת את הפונים. גם אני, גם אלי פנו הרבה, כאילו יחסית הרבה. כי בהתחלה, אף אחד לא יגיד לך הידד על זה שהחזרת את דמי החבר.

גב' עדנה וידל: אני לא רוצה שיגידו לי.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, אני אומר, פונים אנשים, יש אנשים שכל שקל שתגידי להם שצריך לשלם, זה פוגע בהם והם מתנגדים ומביעים זעם ומחאה. ויש כאלה שמתסיסים אותם, יש אנשים שעובדים בזה, אבל אני אומר לך, אני התפלאתי, אני אשלח לך את המכתב הזה, עצומה שאומרת לי – תשאיר את זה. הוסבר לנו והבנו שזה יתרום לאיכות הפעילות במועדון וליציבות. לכן נתתי את זה רק בתור דוגמא. זה לא שבגלל שהם חתמו על העצומה זה יישאר-

גב' עדנה וידל: יש עוד דרכים.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. ולא בגלל שמישהו אחר. אני גם שאלתי לגבי דרכים נוספות, זה היה חלק מהזום, שאלתי, אמרתי – חברי'ה, אולי נעשה רישום-

גב' עדנה וידל: לא, חוקים ברורים.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיוק. כרטיס חבר, תאמיני לי, אני שואל את הכול ועושה את הכול.

גב' עדנה וידל: אין לי ספק.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל לא המצאנו את הגלגל. אבל אם יש דמי חבר בכל הערים בישראל ובתשעים ומשהו אחוז מהמועדונים, אז אנשי המקצוע שלנו לא מנותקים ולא הזויים. אם אנחנו רוצים להיטיב ויש זמנים ואפשרות להיטיב, זה סיפור אחר, אבל זו לא זכות מוקנית, זו לא זכות מוקנית. ואסור לנו היום ליצור תרבות של פופוליזם בעיר.

גב' עדנה וידל: אבל לילדים אנחנו גם ...

מר כרמל שאמה הכהן: בגלל זה אמרתי.

גב' עדנה וידל: זה לא פופוליזם.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל בגלל זה אמרתי, שמה שאנחנו מאמינים בו, מה שאנחנו מאמינים בו ואפשרי, כי אם היו אומרים לי – רמת גן פלוס שעשית גרמה לחורבן תשתית החוגים, לא משנה למה, אינפלציה, לא משנה מה, אין אפשרות לספק את הביקוש, לא משנה למה, אז הייתי אומר – רגע, הכוונה היתה טובה, אבל התוצאה פחות. אותו דבר גם בעניין הזה. אני אצטרך כמובן, ביקשתי מהם להכין מסמך נוסף היום, נבחן את הנושא

הזה. יש לי תקשורת מלאה עם הגמלאים והגמלאיות בעיר, שקיפות ואמון מלא, הם רובם פנו בצורה מכובדת, רובם המוחלט, זה לא פוליטיקה. הם רוצים להבין למה, חלקם כואבים. לא שלחו אף אחת לרווחה, את אף אחד מהגמלאים, אין גמלאי שאין לו אפשרות לשלם ולא יוכל להשתתף בפעילות. אז אני אומר, צריך לבדוק את זה בהקשר הזה, להתעלם מרעשים פוליטיים. אני אישית מטפל בנושא הזה. לא הייתי חלק מהיוזמה להחזיר, כמובן שידעתי עליה, זה לא שאמרתי שמעתי, שמעתי על הפניות, עשרות פניות. אני לא גוזמאי – מאות, מאות, נו, באמת. זה סיפורים. יש עשרות.

גב' עדנה וידל: זה עשרות.

מר כרמל שאמה הכהן: כולם מתועדים, את כולם הכנסתי לרשימה מסודרת. הלשכה שלי עובדת בצורה מסודרת. כולם קיבלו טלפון, שאלו אותם מה בדיוק מפריע להם. חלק קיבלו את ההסבר והבינו, חלק קיבלו את ההסבר ולא הבינו, ועדיין יש פערים. אנחנו נטפל בזה כמו שצריך. זה לא מטופל לא בהצעות לסדר ולא בפוסטים אלא בעבודה נכונה ביני אישית בנושא הזה לבין הדרג המקצועי. הדרג המקצועי שמטפל בזה זה סמנכ"ל המטה שלי והתאגידים יאיר דמארי, המנהלת הותיקה עוד מתקופת צבי בר לדעתי איריס של המועדונים, שעומדת על דעתה, שהיום בזום אמרה לי – ראש העיר, זו תהיה טעות לבטל. אנחנו לא עשינו משהו ששונה מערים אחרות. אז זה האירוע, זה הסיפור. מאמין שעד אחרי החגים, אני מאמין שבמהלך אוקטובר נגיד מה החלטתנו הסופית בעניין. שישתמע בצורה ברורה – לא הבטחתי מעולם לבטל את ההחלטה של הדרג המקצועי בעניין הזה עד שאגיע למסקנה מה נכון לעשות. ובסוף, כל האחריות בנושא הזה עלי. אני מחזיק תיק הגמלאים בעיר, זו האוכלוסיה שהכי תומכת בי בעיר באופן מובהק ולי יש הכי הרבה מה להפסיד שם. עשיתי תמיד מה שנכון לעשות בעיר וכך אני אמשיך לעשות. יכול להיות שההחלטה תהיה לבטל את זה, יכול להיות שיהיה פתרון יצירתי אחר, ויכול להיות שההחלטה תהיה להשאיר את הדברים על כנם, לא עוד הרבה זמן. במהלך אוקטובר, אני מבטיח בישיבה של אוקטובר לבוא ולדווח לכם מה היתה ההחלטה. כמובן עוד לפני זה אולי זה יעלה בישיבת הנהלה-

עו"ד דוד מנחם: או אם יש מישהו שיש לו בקשה ספציפית-

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אמרתי, כן.

עו"ד דוד מנחם: אם יש מקרים חריגים יכולים לפנות אליך.

מר כרמל שאמה הכהן: לא צריך אפילו לפנות אלי, פונים למנהלת המועדון, אפילו בלי ועדות. זה נורא קצר.

גב' עדנה וידל: במקרים חריגים זה לא בעיה, אבל אנחנו לא מדברים על החריגים.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרה לי מנהלת המועדונים, שאלתי את השאלה הזו, אמרה לי – ראש העיר, אין בכלל שאלה, אין גמלאי שלא ישתתף בפעילויות האלה. צריך לראות את הטבלה, צריך לראות את המחירים שאנחנו גובים לחוגים, שנמוכים מתל אביב ונמוכים מגבעתיים ונמוכים, באמת, הפעילות אצלנו היא מסובסדת. אז היה פה עשרות שנים את ה-30 שקלים, 30 שקלים היה גם, לפני 12-10 שנים היה פה 30 שקלים. רק אם ממדדים את זה, זה כבר 40 ומשהו שקלים. כלומר, סה"כ היתה פה סוג של הצמדה למדד. וכן, נתנו הטבה שאני חשבתי שהיא נכונה, גם בתקופה שהיה ממש אפשר, מאז קרה משהו במדינה, יש מלחמה. האנשים האלה מנותקים הרי מהמציאות. הרי אנחנו נתנו את המענקים הממשלתיים לתושבים, לאלפי המפונים, מענק של הממשלה, לא מענק שלנו. אתם יודעים שהגזברית עוד לא קיבלה את הכסף? מיליונים שאנחנו רודפים אחרי-

רו"ח גלית שניידר מימרן: 3,000,000.

מר כרמל שאמה הכהן: 3,000,000 שקלים. איפה הפערים בהכנסות מארנונה? שני מגדלי התאומים מושבתים, אתם יודעים כמה זה? זה שמגדל אקסצ'יינג', האכלוס שלו, בניין של 50,000 מטר לא מאוכלס, אתם יודעים מה המשמעות התזרימית? נדחה בחצי שנה. איפה כל הדירות שהפסיקו לשלם ארנונה? אני כבר לא מדבר על הוצאות אחרות של המלחמה. לכן, אנחנו מכירים את התמונה המלאה והאחריות המלאה היא עלינו, והשאר, אין מה לעשות, זו הדמוקרטיה, נשאר להם לנסות לעשות עלינו סיבובים. זה ניסיון לא רע לעשות סיבוב, אם הוא היה נעדר גם מהאלמנטים

האישיים הייתי אומר – סוף סוף אופוזיציה שיש בה עניין. היא משמיעה קול, משמיעה קול של זעקה. אבל מיד טיסות לחו"ל, לשכה, בוא, גם הגמלאים הם לא כיתה א', זה לא גן טובה, יש להם ניסיון בחיים. אחד כזה שבא לערבב אותם, הם רואים אותו מקילומטר. זהו, זה האירוע. אני מבקש להוריד את הנושא מסדר היום. מי בעד להוריד את הנושא מסדר היום? לספור בבקשה.

גב' ורד כהן: 12 בעד להוריד מסדר היום.

מר כרמל שאמה הכהן: מי בעד לדון בנושא?

גב' ורד כהן: 3 בעד לדון בנושא.

מר כרמל שאמה הכהן: מי נמנע?

גב' ורד כהן: אין נמנעים.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. הנושא ירד מסדר היום. וכמו שאמרתי, בפתיחת הישיבה הבאה ובדרך בהנהלה אעלה את הנושא עם הפרטים ונדון בנושא.

הצבעה:

הוחלט ברוב קולות, 12 – בעד, 3 – נגד, להסיר את ההצעה מסדר היום.

ב. הצעה לסדר של ליעד אילני, חבר מועצת העיר:

"התקנת מערכות אכיפה לזיהוי צפירות ורכבים מרעישים ברחבי העיר".

מר כרמל שאמה הכהן: ההצעה הבאה לסדר גם כן של חבר המועצה ליעד אילני – התקנת מערכות איפה לזיהוי צפירות ורכבים-

מר ליעד אילני: לא, יש אחת לפני זה.

הצעה לסדר - ליעד אילני

מירב שוורץ

מאת:
נשלח:
אל:
עותק:
נושא:

ליעד אילני
יום ראשון 21 ספטמבר 2025 17:30
Mayor_Ramat Gan; כרמל שאמה הכהן
מירב שוורץ
הצעה לסדר

שלום רב,

אבקש להעלות את ההצעה הבאה לסדר יומה של מועצת העיר:

התקנת מערכות אכיפה לזיהוי צפירות ורכבים מרעישים ברחבי העיר

בברכה,

ליעד אילני
חבר מועצת העיר
לשכה: 03-6753577 נייד: 052-7067068

עיריית רמת־גן

עו"ד דוד מנחם: אצלי מופיעים דברים אחרים, שתי הצעות לסדר ש-

מר כרמל שאמה הכהן: יש סדר יום מעודכן, הוא אצלי. אל תדאגו, שום דבר לא יישמט. התקנת מערכות אכיפה, בבקשה.

מר ליעד אילני: אני רק אגיד בפתח דברי, הצעה לסדר של חבר מועצה היא 10 דקות וזכות התגובה היא 5 דקות. אני למדתי, גם לכל המסבירים, ככל שאתה מסביר יותר ומציג יותר כנראה שיש בעיה במוצר. אחרת לא צריך לשווק כל כך הרבה, המוצר מדבר בעד עצמו, שביעות הרצון עולה מהשטח. אותו דבר גם לתגובות להצעות לסדר, התגובה בהחלט מעידה על לחץ. אני יכול להבין מאיזה מקום זה מגיע. אני רוצה לבוא ולומר, לדבר על כספי ציבור, על נסיעות לחו"ל, על לשכה שניה – זה לא אישי.

מר כרמל שאמה הכהן: אז למה אתה לא מדבר על נסיעות שראש העיר לא משתתף בהן? בוא, בוא, פופוליסט, למה אתה לא מדבר, יש הרי 90% מהמשלחות לחו"ל ראש העיר לא משתתף בהן.

מר ליעד אילני: אני מדבר רק על נבחרי ציבור.

מר כרמל שאמה הכהן: נבחרי ציבור, בבקשה, נסיעות ש-

מר ליעד אילני: רק על נבחרי ציבור. אבל אל תפריע לי בבקשה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא מפריע, אני יושב ראש הישיבה.

מר ליעד אילני: אבל אתה לא יכול להפריע.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, אני יושב ראש הישיבה. עד שאתה תנצח ספורטיבית, ספורטיבית, בלי כספים מזומנים ובלי רעל, עד שתנצח ספורטיבית, גם עם מזומנים וגם עם רעל לא הצלחת לנצח וגם כשהעלו מולך את קבוצת הנוער, את ההרכב של הנוער. אז עד שתתיימר, קצת צניעות לא תזיק לך, לנצח בקלפי, אתה לא קובע את סדר היום כאן. ומי שקובע מי מפריע או לא, זה יושב ראש הישיבה. מי שנותן זכות דיבור זה יושב ראש הישיבה. אז אנא ממך, אני מכבד את זכותך לדבר-

מר ליעד אילני: אתה לא.

מר כרמל שאמה הכהן: לא הפרעתי לך, דיברת וקשקשת את עצמך לדעת בהצעה לסדר הקודמת, 10 דקות-

מר ליעד אילני: אתה לא צנזור.

מר כרמל שאמה הכהן: 10 דקות ישבתי והקשבתי לך וענית לך בצורה מכובדת. הרי אם הייתי אומר, בואו, מי בעד, כמו שעושים הרבה ראשי ערים – שמענו, מי בעד, מי נגד – ירד מסדר היום, היית אומר – ואוו, ראש העיר בטוח בעצמו, הוא לא לחוץ. נכון היית אומר ככה? לא. אז היית אומר – תראו מה זה, לא מתייחסים, מסתירים את האמת. איך אנחנו יכולים לדעת לאן אתה עלול להתגלגל? יש את התאום שלך בקרית מוצקין, זה השותף שלו, הרי יש להם עמותה ביחד ופוליטיקאים וישיבות אסטרטגיות. הקמפיינים אותם קמפיינים, אותן הבטחות. הבן אדם, עוד לא הגענו לאמצע הקדנציה, איבד את הרוב במועצה, איבד את הידיים ואת הרגליים, לא מצליח לנהל את קרית מוצקין. אי אפשר להיות חלול, אתה יכול לספר – אני ניהלתי, אני עשיתי. היית מוקדן איפה שהוא בויזה או איפה שהוא בכרטיס אשראי ואחרי זה לוביסט. זה אנטי תזה למנהיג של עיר. אתה יכול להחזיק את העיר הזו? אם הוא תוך שנה וחצי איבד את הרוב, אתה תוך חצי שנה היית מאבד פה את הרוב. אני לא מדבר מה דברים אחרים שיכלו לקרות. אז תתרכז בעניין, אל תנסה לנהל את הדיון הזה כי אתה לא תנהל אותו, תתרכז בעניין עצמו ותקבל תשובות ענייניות. תלך למקומות אישיים – תענה בהתאם. אז אמרתי, אתה לא מבקר שום משלחת לחו"ל שיוצאים כאן, אני לא רוצה להגיד כדי שלא אחרי זה תלך ותעשה מה שנקרא, הנה, עכשיו אתה תוכיח, אבל בשולחן הזה נסעו בלעדי

לחו"ל, בשולחנות שמולי נסעו בלעדי לחו"ל, כולם נוסעים כאן לחו"ל למשלחות ואני מעודד את זה. וכל האחריות של הנסיעות היא לא עליהם-

מר ליעד אילני: ... הבריאות שלך, כרמל.

מר כרמל שאמה הכהן: אל תחזור לבריאות. נכון שאיחלת לי פעם אחת סרטן, זה לא בגללך, לא חליתי בגללך.

מר ליעד אילני: שקרן. איזה שקרן.

מר כרמל שאמה הכהן: כולם שמעו פה. כשאני שאלתי על אביבית, על ההיעדרות שלה, אני מאחל לאחותך בריאות כי לא ידעתי שאת עם אחותך בבית חולים, אתה ענית ליד כולם כאן, לפרוטוקול – אני מאחל לך להיות איפה שהיא נמצאת. זה לאחל או לי או למישהו מקרובי מקרבה ראשונה. (משה רווח מתפרץ, לא ניתן לשמוע)

מר ליעד אילני: הוא בלחץ. הוא בלחץ.

מר כרמל שאמה הכהן: רווח, אתה רוצה לדבר? לך יש זכות דיבור תמיד. אתה רוצה? אתה רוצה לדבר? אתה רוצה? אתה רוצה לדבר? אז לא להפריע. אז רווח, פעם ראשונה.

מר משה רווח: אני לא מדבר.

מר כרמל שאמה הכהן: רווח, פעם ראשונה. אני אקרא פעם שניה, חבל.

מר ליעד אילני: הבן אדם ... ואת האלמנה שיש להם כסף במזומן ...

עו"ד דוד מנחם: חבר'ה, עוד יומיים יום כיפור. חבר'ה, עוד יומיים יום כיפור, לקחת את זה קצת, לקחת קצת במחשבה. גם מי שלא דתי ולא הולך להתפלל, עוד יומיים יום כיפור. די, חבר'ה, לא להגזים.

מר כרמל שאמה הכהן: ליר, זה השותף שלך? זה השותף שלך?

מר ליר לוי: לי אין שותפים.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא לא שותף שלך? חשבתי שהוא שותף שלך. לא?

מר ליר לוי: לא כרגע.

מר כרמל שאמה הכהן: אתם לא שותפים באיזה סניף משהו?

מר משה רווח: תחזור לעניין. תחזור לעניין, בסדר?

מר כרמל שאמה הכהן: יש לך עוד 8 דקות, בבקשה.

מר ליעד אילני: אני מבין את הלחץ. בענייני מזומן, זה דברים שקשורים לרשות המיסים ולפרקליטות מיד אחרי סוכות, אני מציע לא להרחיב בהיבט כרגע.

גב' עדנה וידל: אז למה העלית את זה?

מר ליעד אילני: מה?

גב' עדנה וידל: אם לא להרחיב אז לא צריך להעלות.

מר ליעד אילני: כדי שאשת יש עתיד אולי תיזכר לשם מה היא יושבת פה.

גב' עדנה וידל: סליחה?

מר ליעד אילני: גניבה מהמדינה זו עבירה חמורה מאד. אני רוצה לחזור-

גב' עדנה וידל: רגע, לא, לא, לא, סליחה-

מר ליעד אילני: את לא מפריעה לי עכשיו. אני רוצה לחזור לעניין הצופרים.

גב' עדנה וידל: לא, אז סליחה, סליחה-

מר ליעד אילני: ההצעה פה היא מאד מאד פשוטה.

גב' עדנה וידל: מבלבל את המוח.

מר כרמל שאמה הכהן: עדנה, לא להתרגש.

גב' עדנה וידל: אני לא מתרגשת.

מר כרמל שאמה הכהן: לא התרגלת?

גב' עדנה וידל: מכמה כאלה אני מתרגשת? תגיד לי, כמה אפשר להתרגש?

עו"ד דוד מנחם: עוד יומיים. עוד יומיים אומרים מי יחיה, מי ימות.

מר ליעד אילני: חברים, בשנתיים האחרונות יש התקדמות של ממש בכל מה שקשור למניעת מפגעי רעש במרחב הציבורי. עיריית תל אביב ועיריית פתח תקווה וגם עיריות נוספות כבר התקינו חוקי עזר שהמטרה שלהם לאכוף מפגעי רעש, צפירות של מכוניות. זה כידוע משהו שפוגע, מדובר בזיהום רעש שפוגע בבריאות הציבור. פתח תקווה אפילו הגדילה והעבירה תיקון חוק עזר שמאפשר שימוש באמצעים טכנולוגיים וועדת החוקה של הכנסת אישרה לה לבצע אכיפה דיגיטלית על סמך אותם אמצעים. ההצעה שלי לסדר היא מאד מאד פשוטה, אני מקווה שגם כאן לא ידברו על כמה עוזרים היו לי. דרך אגב, אף אחד מהם לא הוציא את הילדים שלי מהגן, בניגוד לממלאת המקום שלך, אבל זה כבר בתחקיר הבא שתקרא בעוד שבועיים בעיתון אחד הארציים במדינה.

ההצעה לסדר שלי היא מאד עניינית: לקיים דיון בוועדת התחבורה הקרובה, שהמטרה שלו לקדם חוק עזר, דומה לפתח תקווה, להביא אותו לאישור ועדת החוקה של הכנסת ולאפשר אכיפה, את המחזיק תיק התחבורה שלומי?

מהנדס שלומי בן ששון: יחד עם ראש העיר.

מר ליעד אילני: יחד עם ראש העיר? לקדם אכיפה, כמו בפתח תקווה, אם תרצה אני אשלח לך, החוקים מפורסמים שם, עשו עבודה יפה, ועדת החוקה קידמה את זה די מהר. אני חושב שזה יביא שיפור משמעותי באיכות החיים של התושבים ברמת גן. ואני קורא להעביר את הדיון למעשה, זו ההצעה שלי לסדר, לקיים דיון בנושא, כי זה מה שהחוק מאפשר לי, לקיים דיון בנושא בוועדת התחבורה הקרובה. תודה רבה.

גב' עדנה וידל: דרך אגב, ראש העיר, זה פיילוט בפתח תקווה וזה עוד לא משהו שהוא על בסיס קבוע. פשוט קראתי כתבה.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, שניה, אנחנו נענה בצורה מסודרת.

גב' עדנה וידל: זה רק פיילוט. אני בעד שזה יצליח הפיילוט.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מודים על ההצעה לסדר של חבר המועצה אילני. כמובן ששוב, לפני שהוא הציע את ההצעה לסדר לא בדק, שוב, אלא רק המטרה היא להעלות ולעשות כותרת ולגזור את הסרטון ולעשות פוסט. יש עבודת מטה מסודרת, סדורה, קידום חוק עזר עירוני, שאם הוא היה משתתף בדיונים כאן ועוקב אחרי מה באמת נדון ועושים כאן, היה יודע שאישרנו חוק עזר עירוני והוא מחכה לאישור הסופי בממשלה. ונמצא איתנו גם רועי דביר שאחראי על איכות הסביבה, נמצא חיים קאפח שאחראי על אגף הביטחון, שניהם דרך אגב, הנושא הזה הוא יוזמה שלי, אני מדבר בכל הישיבות הרוחביות והמקצועיות על הצורך ביותר שקט בעיר ועל מטרדי הרעש ועל כך שזה הפך להיות מצרך שהתושבים שלנו רוצים, כמו ביטחון וסדר ציבורי, ולכן הקמנו את יחידת סע"ר, שעושה עבודה מצוינת דרך אגב, וכבר מתחילים להרגיש אותה ועוד ירגישו אותה עוד יותר. אז בנושא הזה אנחנו מה שנקרא הבצק בתנור, רק צריך עוד טיפה זמן שיבשיל. מחכים לחתימות של משרדי הממשלה. העברנו, זה עבר במועצה, היו דיונים על זה. אז פשוט לעקוב אחרי מה שקורה. מילא לא לדעת מה קורה בהנהלת העיר או בישיבות מקצועיות אצל מנכ"ל העירייה, כי בכל זאת, האופוזיציה לא שותפה, אבל דברים שכבר אושרו כאן במועצה והיו דיונים על כך, אז לבוא ולהגיד, להיות קבלן של עבודות גמורות זו לא חוכמה גדולה. יש משהו להוסיף לרועי דביר או לחיים קאפח?

מר רועי דביר: אני אוסיף גם שבכל מקרה אנחנו עתידים לגשת לקול קורא גם הבא ל-2026 לאותן מערכות, בהסתמך על זה שעד 2026 אנחנו מקווים גם לאשר את החוק מול כל משרדי הממשלה.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אנחנו ממש בישורת האחרונה.

מר כרמל שאמה הכהן: מה הצפי? כמה זמן?

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: אני מאמינה חודש חושיים.

מר ישראל זרי: אני מציק להם בתדירות גבוהה.

מר חיים קאפח: ונרכשו גם 3 מכשירים ...

מר כרמל שאמה הכהן: כן, קריוקי וכאלה, כן. יופי. להצביע?

מר ליעד אילני: לא.

החלטה:

ליעד אילני משך את ההצעה לסדר.

ג. הצעה לסדר של ליעד אילני, חבר מועצת העיר:

"הפקת לקחים והסקת מסקנות מפתיחת השנה במערכת החינוך העירונית".

מר כרמל שאמה הכהן: ההצעה לסדר הבאה בבקשה – הפקת לקחים והסקת מסקנות מפתיחת השנה במערכת החינוך העירונית.

מר ליעד אילני: סדר היום השתבש משום מה.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, איך זה יכול להיות שהם מקבלים סדר יום אחר? מה קרה פה?

מר ליעד אילני: לכל אחד יש סדר יום אחר.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: בעצם היה, אתה פנית אלינו שהיתה לך הצעה לסדר-

הצעה לסדר - ליעד אילני

מירב שוורץ

מאת:
נשלח:

ליעד אילני
יום ראשון 21 ספטמבר 2025 17:46
Mayor_Ramat Gan; כרמל שאמה הכהן
מירב שוורץ
הצעה לסדר

שלום רב,

אבקש להעלות את ההצעה הבאה לסדר יומה של מועצת העיר:

הפקת לקחים והסקת מסקנות מפתיחת השנה במערכת החינוך העירונית

בברכה,

ליעד אילני
חבר מועצת העיר
לשכה: 03-6753577 נייד: 052-7067068

עיריית רמת־גן

מר ליעד אילני: כן, אבל אצלי גם במה שהפיצה מיכל הסדר בסדר היום היה שונה. לא משנה, העליתי אותו.

מר כרמל שאמה הכהן: העלינו, צירפנו את הכול. לא חסר כלום, מה זה משנה הסדר?

מר ליעד אילני: אני רוצה לנצל את ההזדמנות שדיברנו הרבה מאד על חינוך ולעשות איזה שהוא שיעור קטן באזרחות. יש מי שהתבלבל פה. מר שאמה, אתה פוליטיקאי, אתה לא מונית על ידי מלך אנגליה. הציבור הלך לבחור ובחר את כל אחד מנציגיו. לי הצביעו כ-

מר כרמל שאמה הכהן: רווח, לאן זה עכשיו?

עו"ד דוד מנחם: אני לא בא לקרוא לך עוד פעם. רווח, אני לא בא לקרוא לך עוד פעם.

מר כרמל שאמה הכהן: לפחות שאתה לא יוצר עם ליר עכשיו ביחד, אני רגוע. קודם הייתם ביחד, אמרתי, מה אתם מתכננים, מה אתם עושים ביחד.

מר משה רווח: אחלה ליר.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. אבל לא להיות יותר מדי.

מר ליעד אילני: מה לך ולמפקד בליכוד? מה אתה מתעסק? מה פתאום?

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה רבה. אז אני רוצה להזכיר רגע את המסגרת, כי זה דרך אגב לא קורה באף מועצה אחרת ואני עוקב אחרי הרבה מועצות ערים בישראל. זה הפרלמנט המקומי, אנחנו נציגי ציבור, נבחרנו על ידי הציבור כדי לשמוע את הטענות, כדי להיות פה עבור הציבור וכן, כדי לנסות לקדם מדיניות, סדר עדיפויות אחר, סדר עדיפויות תקציבי אחר. זו דמוקרטיה. ובמסגרת דמוקרטיה, יש את הספר אני חושב 'להיות אזרחים בישראל', למדתי אותו בכיתה ז', לדעתי עדיין מלמדים אותו, שווה לעיין בו גברתי מנהלת האגף, הוא מסביר בדיוק מהו הדרג הנבחר, מהו הדרג המבצע, ואני חושב שאסור לייצר בלבול בין השניים. אנחנו הגענו לכאן היום באמת, עם החלטה עוד מלפני חודש, אמרנו, זה גם יוצא לקראת יום כיפור וגם ראש העיר מחלים, ואנחנו נהיה באמת כמה שיותר ענייניים. אבל כבר מתחילת הישיבה, בהערות שלו למשה רווח על – בוא תסכם לי באנגלית מה עשית, אתם רואים, בעניין הזה אתם לא קופצים ואומרים תיכף יום כיפור, אבל אתם רואים כבר את הסגנון האישי. זה האיש. לבוא ולומר עשית רק טוב, אתה יכול לשכנע את עצמך, אני מכיר יותר מדי אנשים שעשית להם יותר מדי רע בעיר הזו, כולל בחדר הזה. אז אני אומר, גורמי המקצוע, גברתי מנהלת האגף, יבצעו הכי טוב שהם יכולים, אבל גם לבוא כאן ולבטל, תחשבו עכשיו שראש הממשלה היה עומד על במת הכנסת והיה אומר – מי אתה, בני גנץ? מי אתה, יאיר לפיד? מי אתה, יאיר גולן? הוא עכשיו לא חבר כנסת, אבל לא משנה. מי אתה שבכלל תעלה הצעות? באיזה סמכות? אני ראש העיר. אני ראש העיר, אני לא פוליטיקאי בכלל, אני מתת אל לעולם. תקלות תמיד יהיו, אדוני מנכ"ל בית עמנואל, אתה צודק, בכל מקום. גם כשאני הייתי יו"ר בית עמנואל היו תקלות. אין בן אדם שאין לו תקלות. והחוכמה היא, תמיד אמרתי את זה לצוותים, איך מטפלים בתקלות כשהן מתרחשות, ואני שמח לפחות על מה שאמרת בנושא ההזנה, שניהלתם את זה כמו שצריך והדבר הזה לא חזר על עצמו עוד פעם. יחד עם זאת ולצד זה, אני אומר לכם, אני 12 שנים חבר מועצת עיר, לא זכור לי ספטמבר כזה, עם כמות כל כך גדולה של פניות. אנחנו מכירים כבר, זה גם משהו שהוא למד ממורו ורבו, שאגב, הוא יצא כבר מהפגישה עם טרמפ כרגע ואני מבין שביקש סולחה מקטאר, אני מקווה שזה יקדם את העסקה, מה שטוב זה אני. מה שלא טוב זה נת"ע, זה משבר בכוח אדם, זה זה וזה, אנחנו מכירים כבר את הדבר הזה. אגב, הציבור מתעורר, אכן הציבור, כמו שנאמר על הגמלאים, הציבור חכם והוא מבין. אבל דבר שחשוב להבין זה שה-1 בספטמבר בדרך כלל מגיע יום אחרי ה-31 באוגוסט. זו המלצה שלי. ואני שומע פה הרבה מאד דברים, אני אומר בהיבט המוכנות, לא להיות מופתעים שמגיע 1 בספטמבר. יש הרבה דברים שאפשר לנסות אותם קודם לכן, לעשות פיילוטים תוך כדי החופש הגודל.

ואני שומע פה דברים, באמת, שעתיים וחצי אתם יושבים פה, את מי באתם לשכנע, אותנו? אם אתם עושים, אתם עושים נעים אחד לשני פה, בכיף, תעשו נעים אחד לשני, זה ניתוק מהשטח. אין לכם מושג מה קורה, לא רק בקרב ההורים, גם בתוך אגף החינוך. זה בסדר לדרוש מהם היום שעתיים מענה, זה נהדר, אבל שירות לקוחות זה לא הדבר היחיד שחשוב. אני מדבר על איכות המוצר. אין לי שום טענה לא אלייך ולא למנהלות האגף ולא למנהלי בתי הספר, הם עושים הכי טוב עם מה שיש להם. כמות השיחות שאני מקבל מגורמים במערכת שעזבו ועדיין, גם את האגף, גם את בתי הספר ועדיין נמצאים, שפשוט הם מביעים תסכול גדול על סדר העדיפויות, על הפוליטיזציה של המערכת. באמת, אני חושב שישבנו פה שעתיים וחצי, אני עברתי פה 4 מנהלי אגפים – עברתי פה את משה בודאגה, לא רק אני, אני חושב שגם צחי, מנחם, אביהוא, דני בוודאי – 4 מנהלי אגפים – משה בודאגה ודליה לין ואורית איתיאל, זה כבר מביך רמת הצורך בלהחמיא לראש העיר ולממלאת מקומו, זה חורג ממה שדרג מקצועי אמור לעשות. וכשבאים אלינו ואומרים לנו – אל תיכנסו באנשי מקצוע, אנחנו לא רוצים להיכנס, אבל אל תיכנסו אתם לפוליטיקה. תשמרו על המקום שלכם כאנשי מקצוע שנאמנים, כמו שראש השב"כ נאמן לדמוקרטיה ולמולדת, תהיו נאמנים אתם לילד ולמורה. לא לאף פוליטיקאי. אני גם שומע פה דברים כאילו עד לפני 5 שנים או 7 שנים או שנה, בעצם ברמת גן הכול היה חול, לא היו כבישים, כולם למדו אגב אצל המורי, לא שזה רע, אבל זה מה שהיה עד לפני שנה. אני רוצה לספר, עשינו אירועי טעימות עוד לפני 6 שנים, היה השף חיים כהן, הבנתי שהיום הוא גם היה פה, ועשינו כנסים לעובדות ונתנו מתנות ושילמנו 100 שקלים למובילות, הדברים האלה היו. וגם לפני, עוד בתקופת בודאגה וצבי בר, היה גיוס משמעותי לצה"ל ובתנועות הנוער העיר הזאת תמיד הובילה. לא צריך גם בהצגה לעשות כאילו היה פה איזה שהוא מדבר עד לפני שנה. יש דברים טובים גם שאתם עושים. כל מי שעושה עושה גם דברים טובים וגם דברים פחות טובים. וזכותנו בדמוקרטיה, למרות שראש העיר לא כל כך מתחבר לקונספט, זה להציע סדר עדיפויות תקציבי אחר. אז אני אומר לכם, אותנו לא מעניינים לא מצגות ולא ריקודים ולא שירים, אותנו מעניינים באמת הילדים שלנו. גם אני, היום זה מונח שהפך להיות נורא נורא סקסי, אני גם אבא משלב ואפילו יותר מאחרים, כי אני גם מתנדב בעירייה וגם יש לי את העבודה שלי וגם יש לי את הילדים שלי, אז אני גם אבא משלב. אז אני אומר לכם, חשוב לי שאת תצליחי וחשוב לי שאתה תצליח, יש לי ילדים במערכת, יש לי ילדה בצהרונים ויש לי שני ילדים בבתי ספר, בניגוד למה שהוא אומר, אנחנו לא רוצים שתיכשלו. אנחנו מאמינים אנחנו נחליף אותו, כי אנחנו נציג לציבור מה היה בעבר, מה אפשר לעשות טוב יותר בעינינו בעניין

חלוקת המשאבים, איזה כלים לתת לכם כדי שאתם תצליחו יותר. אנחנו לא רוצים שתיכשלו ושאף אחד, כדי להגן על עצמו, לא יכניס אתכם למצב של - בואו תהיו שותפים איתי, הנה הוא תוקף אתכם. אנחנו לא תוקפים אתכם. כמובן שהסכמי השכר שעלו בכל המדינה הם לא מספיקים, הם צריכים לעלות יותר, אבל יש להם השפעה גם על העליה התקציבית. אז אנחנו באים ואומרים כזה דבר, אני אסיים עם שני דברים: המערכת הפכה להיות מאד מאד פוליטית. אני חושב שזה לא לכבודכם. אני חושב שזה לא לכבודם של הילדים שלנו. אני לא היחיד שאומר את הדברים האלה. אם תראו את הווטס-אפ שלי בזמן הישיבה הזאת, מחברי קואליציה, אחד הגדיל וכתב לי אפילו שעם כל הכבוד לרובוט שניתח את ראש העיר, הוא לא מכיר אף כירורג שיצליח לטפל בבעיה אחרת שהיתה פה. אז זה המצב, חברים-

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי, משפט מסכם.

מר ליעד אילני: זה כתב חבר קואליציה. מה שאני מציע לכם זה לקיים דיון בוועדת החינוך העירונית-

גב' עדנה וידל: אבל היה בטוח שלא תגיד את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: מי אמר שכתב?

עו"ד דוד מנחם: סליחה רגע, כשאתה אומר משפט כזה, אתה נותן עננה שחורה על כל איש קואליציה שנמצא פה-

מר דני גולדשטיין: זה ממש מעניין.

עו"ד דוד מנחם: רגע, דני, שניה רגע, וזה לא הגון ולא הוגן.

מר ליעד אילני: אני מודה לכם. את הציונים לא אתם נותנים לי אלא הציבור.

מר כרמל שאמה הכהן: משפט מסכם.

מר ליעד אילני: הציבור ישפוט. אני רוצה משפט מסיים, אדוני יו"ר הישיבה, אתה יכול-

מר כרמל שאמה הכהן: אמרתי, משפט מסכם. לא להפריע לליעד אילני לסכם במשפט.

מר ליעד אילני: תודה רבה. הציבור ישפוט מי תמך במי שגנב מקופת המדינה ומי שתק, לרבות מפכ"ל משטרה לשעבר. ההצעה שלי לקיים דיון בוועדת החינוך העירונית באופן פתוח. להזמין הורים מכל העיר לאשכול הפיס או לאחד מאולמות הספורט העירוניים, לשמוע בדיוק את הטענות שעולות מההורים ולהגיב לטענות. לא עם מצגות, אלא עם התייחסות ענייינית. זו ההצעה שלי לסדר. תודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: מי בעד הורדת הנושא מסדר היום?

גב' ורד כהן: 17 בעד.

מר כרמל שאמה הכהן: מי נגד?

גב' ורד כהן: 3.

מר כרמל שאמה הכהן: ההצעה הוסרה מסדר היום.

הצבעה:

הוחלט ברוב קולות, 17 – בעד, 3 – נגד, להסיר את ההצעה מסדר היום.

2. **סדר יום:**

ג. **נכסים:**

1. **מכללת רמת גן – רח' פנחס רוטנברג 87 ר"ג, אישור תוספת מס' 2 לחוזה פינוי וחכירה מיום 10.10.18 הקמת חדר טרפו עילי במוחכר. חלקי חלקות 239, 263 ו-268 בגוש 6182**

מצ"ב חוות דעת והסכם

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו עוברים עכשיו לנכסים – מכללת רמת גן, רחוב פנחס רוטנברג 87, מי מציג את זה? בבקשה.

עו"ד דנה סלטון: מכללת רמת גן, רחוב פנחס רוטנברג 87, אישור תוספת מס' 2 לחוזה פינוי וחכירה מיום 10.10.18 הקמת חדר טרפו עילי במוחכר. חלקי חלקות 239, 263 ו-268 בגוש 6182.

מר כרמל שאמה הכהן: מה זה החדר טרפו עילי? איפה זה?

עו"ד דנה סלטון: זה חדר שבעצם אמור לספק-

מר כרמל שאמה הכהן: למה עילי?

עו"ד דנה סלטון: הוא עילי כי הוא לא תוכנן בזמן.

מר כרמל שאמה הכהן: ואיפה הוא יושב, על קרקע שלנו?

עו"ד דנה סלטון: ראש העיר, הוועדה המקומית אבל התנתה את זה שברגע שתהיה בניה נוספת בשטח המכללה, הם יצטרכו להעביר את החדר הזה תחתית חזרה. הוא לא יוכל להיות שם כאילו לנצח. אם תהיה עוד בניה. אין ברירה, זה לא תוכנן בזמן. אם נגיד תהיה בניה, עכשיו במכללה בונים בניין, אם תהיה עוד בניה בשטח המכללה, אז המכללה תצטרך להעביר את זה, לתכנן את זה.

מהנדס שלומי בן ששון: מה זה אומר אם תהיה עוד בניה?

עו"ד דנה סלטון: אם תהיה עוד בניה, כרגע אין, כרגע לא מתוכננת עוד בניה.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אין פתרון. צריך לדעת מה החלופות.

עו"ד דנה סלטון: אין פתרון להספקת חשמל. לא יהיה חשמל.

מר כרמל שאמה הכהן: השאלה אם יש חדר טרפו תת קרקעי שאפשר-

עו"ד דנה סלטון: חברת חשמל אישרה את זה.

אינג' סיגל חורש: מדובר על עלות. אנחנו יכולים לבחון את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לראות את המיקום. יש לכם להראות לי איך זה ייראה כלפי חוץ?

מהנדס שלומי בן ששון: גם השפעת הקרינה. כשיש זרמים גבוהים ומתחים גבוהים יש קרינה.

עו"ד דנה סלטון: ראש העיר, הבניין בשלבי סיום בניה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני רוצה לראות הדמיה, לראות מה הפגיעה הסביבתית, איך זה נראה.

מהנדס שלומי בן ששון: אבל אם בונים בניין ויש עוד קומות-

מר כרמל שאמה הכהן: הבניין כבר בנוי.

מהנדס שלומי בן ששון: בסדר, אז מה הבעיה שזה יהיה שם, בתוך הבניין?

מר כרמל שאמה הכהן: מה זאת אומרת בתוך הבניין?

מהנדס שלומי בן ששון: במקום כיתה, במקום שתי כיתות, במקום אולם.

אינג' סיגל חורש: זה לא יכול להיות על קרקעי.

מהנדס שלומי בן ששון: אז הוא יכול להיות רק על הקרקע שלנו?

עו"ד אביבית נמרודי: השאלה למה הדרישה הזאת של חברת חשמל כל כך ...

עו"ד דנה סלטון: אביבית, זה בסוף הבניה. הבניין בשלבי סיום.

עו"ד אביבית נמרודי: אין ברירה. זה לא ש-

עו"ד דנה סלטון: כן, אין ברירה.

גב' עדנה וידל: לי יש שאלה אחרת. השאלה אם זה לא, למרות שקראתי שם שמתחייבים שבמקרה שיהיו שינויים שיוציאו אותם משם ויורידו לתת הקרקע.

מהנדס שלומי בן ששון: כן, ומי יעביר את זה?

גב' עדנה וידל: אבל השאלה אם זה לא מפריע לתושבים.

מר צחי זליכה: יש חדר טרפו שמבטלים אותו, בעצם זה בתוכנית הבניה עצמה, שמגיעים לשטח הציבורי, למדרכה, יש שם הפקעה. בהפקעה הזאת מורידים את חדר הטרפו שהוא כן מסכן את הדיירים ואת אלה שקרובים לחניון ואלה שגרים מסביב, ובונים חדר טרפו חדש שהוא בתוך הקמפוס, בעלות של מיליוני שקלים. מי שלוקח את העלות של הבניה, זה בעצם המכללה.

גב' עדנה וידל: אבל זה מסכן מישהו הטרפו הזה.

מר צחי זליכה: בעוד 25 שנה, שזה חוזר, זה חוזר לעירייה. ההשקעה הבלעדית זה מיליוני שקלים. כל המכשור בתוכו, המכללה שילמה עליו, היא לא נותנת אותו.

גב' עדנה וידל: צחי, אי, אני לא בטוחה שאתה לא בניגוד עניינים, כי אתה מהמכללה.

מר צחי זליכה: לא, אני מסביר, אני לא מצביע, אני מסביר את העניין. לא נותן שום, אתם תחליטו. אני לא משתתף בהצבעה.

גב' עדנה וידל: או קיי, בסדר. כי ברור שאתה בעל עניין, אתה מעוניין שזה ייצא לדרך. ביושבך בדירקטוריון אתה מעוניין שזה ייצא לדרך.

עו"ד אביבית נמרודי: עדנה, זה כבר יצא לדרך.

מר צחי זליכה: אני רק מסביר את הסוגיה.

גב' עדנה וידל: הוא לא יכול אבל להשתתף בדיון.

מר צחי זליכה: לא משתתף בהצבעה, אבל מסביר-

גב' עדנה וידל: צחי, בשבתך שם בדירקטוריון, אתה יו"ר או משהו, אתה לא יכול לבוא ולהציג את הצד הזה. נקודה. כי ברור שאתה בעל עניין.

מר צחי זליכה: שאלו מה יקרה בעתיד. יהיה שם טרפו-

מר ליעד אילני: צחי, אתה יודע שהיא רגישה לחוק.

מר צחי זליכה: בהצבעה אני לא אשתתף. שאל ראש העיר-

גב' עדנה וידל: אני מאד שמחה שיש לי פה פרקליטים שמייצגים אותי. אני כנראה לא מתבטאת כהלכה. על כל פנים, אני אומרת לך שזה עושה נזקים.

מר צחי זליכה: אין דרך אחרת, עדנה. אם אין חדר טרפו, אין מכללה. המכללה תעמוד שם כפיל לבן. זה הכול.

גב' עדנה וידל: צריך לחפש.

מר צחי זליכה: אין אלטרנטיבה.

גב' עדנה וידל: אני לא מאמינה בשחור ולבן. צריך לחפש חלופה אחרת.

מר צחי זליכה: אין שחור לבן, אין מקום אחר.

גב' עדנה וידל: צריך להבין מה זה גורם לסביבה, ראש העיר, צריך לבדוק-

מר צחי זליכה: הגזברית, אני אומר, לא תהיה מכללה. לא יהיה חשמל.

גב' עדנה וידל: צחי, כולנו רוצים שהמכללה הזאת חלילה לא תיפגע. יש לנו עניין. אבל רגע, צריך לבדוק עד כמה העלאת הטרפו למעלה יכולה לפגוע בבניינים שליד, הן מבחינת רעש, הן מבחינת זיהום, לא יודעת, מבחינת אלקטרונים, לא יודעת מה. מי בדק את זה?

מר צחי זליכה: חברת חשמל נתנה את כל האישורים.

גב' עדנה וידל: לא חברת חשמל, היא צריכה את זה.

מר צחי זליכה: חברת חשמל לא תתן אישורים אם זה נותן קרינה. זה עומד לפי התקן.

גב' עדנה וידל: רגע, המחלקה לאיכות הסביבה שלנו, המחלקה שלנו-

מר צחי זליכה: עדנה, זה עומד על פי כל התקנים. חברת חשמל לא תתן אישור אם אין תקן, אם זה לא עומד בתקן של המרחק.

גב' עדנה וידל: זה עומד בתקן, אבל מי אמר שזה לא מפריע? ברור שזה עומד בתקן.

מר צחי זליכה: תמיד זה מפריע, זה בשטח הקמפוס, זה לא בשטח הציבורי.

גב' עדנה וידל: תקשיב רגע, יש מחלקת איכות הסביבה ואני מציעה לפנות לאנשי המקצוע שלנו, לוודא שזה לא פוגע בתושבים.

מר צחי זליכה: עדנה, זה נמצא בהיתר. אם תהיה בעיה של איכות הסביבה, אל תתנו היתר. אבל זה חלק מההסכם.

גב' עדנה וידל: רגע, אתה מביא את זה עכשיו לאישור שכאילו מראש אתה מחליט שחייבים להצביע בעד? לא הבנתי.

מר צחי זליכה: לא. אני אומר, יש הסכם שצריך לאשר את ההסכם. לא תאשרו את ההסכם – לא יהיה פשוט חשמל.

גב' עדנה וידל: אבל אם מביאים את זה לאישור, סימן שמותר לנו לשאול שאלות.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, סליחה, אני מוכן לאשר את הסעיף הזה כפוף לאישור היתר, כפוף לעיצוב אדריכלי וכל הדברים האלה. אם ניתקל שזה פיגוע, אני אומר לך, אני לא יודע איפה זה ממוקם, אתם לא אומרים לי איפה זה. זה מוסתר? רואים את זה?

מר צחי זליכה: אני אגיד לך איפה זה.

עו"ד דוד מנחם: איך אתה לא יודע?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אני יודע איפה המכללה, איפה הביתן הזה.

גב' עדנה וידל: את המיקום, בדיוק תוכנית, האם יש בניינים ליד, מה המרחק של הבניינים.

עו"ד דוד מנחם: על זה אני מדבר.

גב' עדנה וידל: תנו את הנתונים.

מר כרמל שאמה הכהן: תראו, לא אכפת לי שיהיה חדר טרפו וצריך חדר טרפו, זה ברור.

גב' עדנה וידל: ברור.

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אם תגידי לי שזה על הפינה של הצומת-

מר צחי זליכה: לא, לא, בתוך הקמפוס.

מר כרמל שאמה הכהן: אז ייהרג ובל יעבור-

מר צחי זליכה: ואם זה ליד הגינה?

גב' עדנה וידל: אז תגישו תוכניות. תגישו תוכניות.

מהנדס שלומי בן ששון: אבל משהו פה נשוע לי מוזר. כי בפעם הראשונה אמרו שזה לא תוכנן ואחר כך אמרו שזה כן תוכנן אבל במקום הלא נכון ועכשיו צריך להעביר אותו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני פעם ראשונה שומע על זה.

מהנדס שלומי בן ששון: גם אני.

מר צחי זליכה: חברים, זה קיבל אישור אדריכלית העיר, אורן עבר על זה ואדריכלית העיר.

עו"ד דנה סלטון: כתוב פה גם בחוות הדעת שהכול בכפוף לאישורים תכנוניים ככל הנדרש. אנחנו עכשיו מאשרים משהו מבחינה

קניינית בלבד. כמובן שגורמי המקצוע הם אלה שיתנו את האישורים הסופיים בעניין.

מר כרמל שאמה הכהן: אפשר במועצה הבאה?

מר צחי זליכה: לא, אין, אי אפשר, יש היתר. יש תוכנית להיתר. אם יש בעיה, בהיתר תעצרו את זה, אבל את ההסכם צריך להעביר.

דובר: זה מבנה גדול, של 41 מטר.

מר צחי זליכה: 12 מטר.

דובר: 41.

מר צחי זליכה: לא, לא, לא, 12.

מר כרמל שאמה הכהן: היועמ"שית אומרת שאין בעיה לדחות את זה בישיבה אחת.

מר צחי זליכה: אבל ממילא זה עובר את תהליך ההיתר. אם תהיה בעיה בתהליך ההיתר-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אנחנו רוצים להיות רגועים ולראות את זה בעיניים, צחי.

מהנדס שלומי בן ששון: רגע, אבל אני כן רוצה להתייחס לזה, כי-

גב' עדנה וידל: הרי זה לא הגיע סתם להצבעה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, מבחינת מיקום, איפה זה? אולי לעטוף את זה בקיר ירוק.

גב' עדנה וידל: בדיוק.

מר כרמל שאמה הכהן: צחי, אולי לעטוף את זה בקיר ירוק.

גב' עדנה וידל: תן לאיכות הסביבה לראות את המקום.

מהנדס שלומי בן ששון: אבל נשמע לי מוזר. קודם כל, אני רוצה להגיד כזה דבר, קרינה-

עו"ד דוד מנחם: בסעיף 3.3 כתוב 41.

מהנדס שלומי בן ששון: אם רוצים להקים אולם כזה על הקרקע, ברור שזה ייצר קרינה וחייבים לתת על זה את הדעת. אם בונים את הבניין וזה 41 מטר, שישימו את זה בבניין.

מר משה רווח: צחי, תסביר מה המשמעות של מרכז חינוכי אם לא יהיה את החדר-

מר צחי זליכה: לא יהיה חשמל, לא יהיה בניין.

מהנדס שלומי בן ששון: אבל זה גוף פרטי שלא תכנן מקום נכון לחשמל?

גב' עדנה וידל: אני מבינה שאם מאשרים את זה, זה מאושר-

עו"ד דוד מנחם: סליחה, סליחה, סליחה, עוד סעיף אחד, בסעיף האחרון כתוב, סיגל, שזה יוגש לוועדת תכנון ובניה, הבקשה להיתר.

(מדברים ביחד)

גב' עדנה וידל: רק להסכם החכירה. להיתר שתתבצענה בדיקות. להסכם חכירה זה עניין אחר.

מר כרמל שאמה הכהן: נגיד ככה, אנחנו נאשר, בואו, יש לי הצעה שהיא תאפשר לנו זמן לבחון את הנושא הזה בהמשך ולעשות אקזיט אם חלילה יש פה איזה פיגוע אדריכלי סביבתי. אנחנו נאשר את זה כפוף לכך שמהנדסת העיר ואדריכלית העיר יאשרו שהתכנון הוא מיטבי והפגיעה הסביבתית היא מזערית. שהתכנון הוא לשביעות רצונן, התכנון והעיצוב, והפגיעה היא מזערית, ואין חלופה ריאלית אחרת. בסדר? ככל שמהנדסת העיר-

מר משה רווח: כרמל, אבל לא בדקו את זה עד עכשיו?

מר כרמל שאמה הכהן: ככל שמהנדסת העיר תכתוב לייעוץ המשפטי בחודש הקרוב שנמצאה חלופה אחרת, או שהחלופה הזו היא פגיעה לא סבירה בסביבה בין אם מבחינת חזות, עיצוב, נראות, ההחלטה מוקפאת, בטלה וכיוצא בכך. בסדר?

עו"ד דוד מנחם: כרמל, אני חושב שיש פה בעיה לוגית. רועי וגם סיגל, בסעיף 3.3 מדובר, תסתכל בהסכם, שהחוכר מתחייב להקים את חדר הטרפו 41. אני עכשיו לא מסתכל על 41.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, לא משנה-

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, הוא מתחייב אבל ב-הואיל בעמוד הראשון כתוב לך שזה בא לוועדה לתכנון ובניה. זאת אומרת, סליחה על הביטוי, שאונסים אותנו לא-

דובר: ברור שזה חייב לבוא לוועדה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא אונסים אותך, אתה לא חייב לאשר.

עו"ד דוד מנחם: ואם לא נאשר לו?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אבל אתה יודע מה מונח על השולחן, המכללה צריכה לפעול.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל איך הוא יכול להתחייב?

מהנדס שלומי בן ששון: אבל למה לא מכניסים את זה לתוך הבניין?

עו"ד דוד מנחם: איך הוא יכול להתחייב לבנות?

מר כרמל שאמה הכהן: יבדקו את זה המהנדסים.

מהנדס שלומי בן ששון: אבל הבסיס של ההחלטה צריך להיות קודם כל לשים את זה בבניין.

מר כרמל שאמה הכהן: השארנו בידיה את הסמכות להכניס את זה לתוך הבניין ככל שזה אפשרי.

מהנדס שלומי בן ששון: מה הבעיה?

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא יודע אם זה אפשרי. קל להגיד להכניס את זה לבניין, אני יודע מניסיונות שלנו, במרכז המצוינות אכלנו מזה הרבה חצץ, שילמנו הרבה כסף.

גב' עדנה וידל: אם יש איזה נזקים, יש נזקים גם בתוך הבניין, אז מה הועילו חכמים בתקנתם?

מר כרמל שאמה הכהן: ובסוף היינו צריכים להעביר את זה עד בית ספר נטעים.

מהנדס שלומי בן ששון: ראש העיר, העניין עם הקרינה, אני רוצה רגע להסביר את זה, זה לא עניין של בינרי-

מר כרמל שאמה הכהן: עלה לנו כמה מיליונים.

מהנדס שלומי בן ששון: יפה. זה לא עניין של כן יש קרינה או אין קרינה, השאלה היא כמה שעות אחר כך אנשים יכולים להיות חשופים לאותה קרינה. וצריך להסתכל על הדברים האלה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא יודע איפה בכלל זה ממוקם. אולי אין שם אנשים ליד, אני לא יודע.

גב' עדנה וידל: ראש העיר, כזכור לי, יש גם הגנות-

מהנדס שלומי בן ששון: על הקרקע אין אנשים?

מר כרמל שאמה הכהן: לא יודע. תלוי במרחק.

גב' עדנה וידל: ראש העיר, צריך לבדוק אם יש את ההגנות הנכונות. זה כל הסיפור. כי יש קירות עם הגנות נכונות.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, מהנדסת העיר אנחנו סומכים עליה שתבדוק את ההיבטים שהמועצה מודאגת מהם, לרבות גם איכות הסביבה והכול, עיצוב, מיקום, נראות, חזות, כל מה שצריך.

אינג' סיגל חורש: ... החלטת הוועדה, שזה יהיה בכפוף.

עו"ד דוד מנחם: לכן, זה מה שאמרתי.

אינג' סיגל חורש: את הבדיקות הם יעשו בוועדה.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר. אני לא רוצה שיעשו בשטח צעדים בלתי הפיכים ואחרי זה נגיד - היתה אופציה יותר טובה, אבל כבר פספסנו אותה. אלא שתעבדו מהר ותגידו-

גב' עדנה וידל: מעבר לזה, שלא כל המועצה נמצאת בוועדה.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, אבל הם צריכים חשמל.

עו"ד דוד מנחם: אבל כרמל, איך החוכר יכול-

מר כרמל שאמה הכהן: דברי עם חברת חשמל, תביני גם מה המגבלות של חברת חשמל בעניין.

עו"ד דוד מנחם: כרמל, שניה, איך חוכר יכול להתחייב להקים חדר טרפו כאשר הבקשה שלו לבנות את החדר הזה צריכה לעבור ועדה?

מר כרמל שאמה הכהן: לא יאשרו לו – לא יאשרו לו, מה?

עו"ד דוד מנחם: לא. איך הוא יכול להתחייב על חדר כאשר החדר, זה להפיל את החוכר גם כן.

מר כרמל שאמה הכהן: לא יודע, גם דמי חכירה על זה צריך להסדיר את זה. אנחנו שילמנו לרמ"י דמי חכירה על חדר טרפו. אנחנו שילמנו כמה מאות אלפי שקלים.

עו"ד דנה סלטון: אין פה דמי חכירה.

מר כרמל שאמה הכהן: לנו גבו. על חדר הטרנספורמציה-

עו"ד דנה סלטון: זה חלק מההסכם. זה נבדק.

מר כרמל שאמה הכהן: שיראו לך, יכול להיות שיש פטור.

עו"ד דנה סלטון: אבל שניה, לא, אל תשכחו שעדיין יש לנו מחלוקות עם המכללה-

מר כרמל שאמה הכהן: זה משהו אחר.

עו"ד דנה סלטון: כרגע אם לא יהיה את זה-

מר כרמל שאמה הכהן: המחלוקות שלנו עם המכללה זה על בסיס הסכמים של העבר שלא היינו שותפים להם ואנחנו צריכים מה שנקרא לעכל וללעוס את זה. אנחנו נעשה הסכם לחדר הטרפו, הוא יהיה ברור. זה הכול.

עו"ד דוד מנחם: ה-הואיל האחרון בעמוד הראשון.

מר כרמל שאמה הכהן: אז אני אומר, גם לרבות העניין הקנייני של דמי החכירה, גם את זה תבדקו.

עו"ד דנה סלטון: בדקנו. אין. כרגע כאילו.

מר כרמל שאמה הכהן: בסדר, זו הבדיקה של הנכסים. יש בדיקה של הגזברות.

עו"ד דנה סלטון: בסדר, אז תבדקו, שוב, אין בעיה.

מר כרמל שאמה הכהן: זו לא הדרמה. אז אני מעלה להצבעה את ההצעה כפי ש-

מר משה רווח: חבל, זה חבר שלכם מהקואליציה, אתם רבים בתוך הקואליציה.

גב' עדנה וידל: אז זהו, אצלנו יש יושרה, אדוני, אין משוא פנים, יש יושרה. אתה לא מכיר את זה, אין משוא פנים.

מר משה רווח: חבל, חבל, חבל.

גב' עדנה וידל: התושבים הם הכי חשובים לנו כאן בקואליציה.

מר כרמל שאמה הכהן: כל הכבוד עדנה.

גב' עדנה וידל: לכם יש רק תלונות, לנו אומרים רק תודות.

מר משה רווח: למה אתם רבים בתוך הקואליציה?

עו"ד דוד מנחם: לא רבים, זה סיעור מוחות, עם כל הכבוד, זה סיעור מוחות.

מר ליעד אילני: פלס עקום לידם.

מר כרמל שאמה הכהן: מי בעד ההצעה?

עו"ד דוד מנחם: תגיד בכפוף להחלטת הוועדה.

מר משה רווח: אנחנו גם בעד.

עו"ד דוד מנחם: פה אחד.

גב' עדנה וידל: הצלחנו להרעיף מחוכמתנו.

מר כרמל שאמה הכהן: פה אחד.

עו"ד דוד מנחם: רווח, שיחקת אותה בגדול.

גב' ורד כהן: צחי לא משתתף בהצבעה.

החלטה:

אושר פה אחד. המועצה מאשרת את הסכם החכירה בכפוף לכך שהתכנון, המיקום והעיצוב של חדר הטרפו יאושרו על ידי מהנדסת העיר ואדריכלית העיר, לאחר בחינת כלל ההיבטים הרלוונטיים לרבות סביבתיים, חזותיים ותכנוניים מיטביים, וכן בדיקה קניינית במידת הצורך. ככל שבתוך חודש מהנדסת העיר תמסור ליועצת המשפטית כי קיימת חלופה ריאלית אחרת או שהתכנון המוצע של חדר הטרפו גורם לפגיעה בלתי סבירה בסביבה, בנראות או בתכנון, ההחלטה הזו תוקפא או תתבטל בהתאם.

צחי זליכה לא השתתף בהצבעה.

2. אישור נספח שינויים להסכם שכירות מיום 7.7.22 בין עיריית רמת גן לבין איגוד ערים לשירותים וטרינרים אזור דן והמרכז חלק מחלקה 89 בגוש 6173, מערב למחלף מסובים.

מצ"ב חוות דעת משפטית ונספח להסכם

מר כרמל שאמה הכהן: אישור נספח שינויים להסכם שכירות מיום 7.7.22 בין עיריית רמת גן לבין איגוד ערים לשירותים וטרינרים אזור דן. מה השינויים?

עו"ד דנה סלטון: מדובר בשינוי טכני בלבד, על אופן התשלום, במקום לשלם לנו כל רבעון מבקשים לשלם לנו כל חודש. זה חייב להגיע למועצה, כי ההסכם הזה אושר במועצה. אגב, זה בדיוק מלמד אותנו שכל הסכם שאושר במועצה, אנחנו מביאים כל שינוי ולו הקטן ביותר למועצה שוב.

מר כרמל שאמה הכהן: כל שינוי, בסדר. יש למישהו הסתייגות מהעניין הזה? אני לא רואה בעיה עם זה. יש לנו איגוד מצוין שעושה עבודה נהדרת, באמת, רק תשבחות אני שומע בתקופה האחרונה. פה אחד? פה אחד.

החלטה:

אושר פה אחד.

3. שד' הילד 1 רמת גן – הסדרה קניינית של שטחי השירות בפרויקט, בשטח של 300 מ"ר שנקבעו בהתאם לתוכנית רג/1/1415, חלקה 142 בגוש 6127.

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם

מר כרמל שאמה הכהן: שד' הילד 1 רמת גן – הסדרה קניינית של שטחי השירות בפרויקט, בשטח של 300 מ"ר שנקבעו בהתאם לתוכנית רג/1/1415. אני אגיד על מה מדובר, אני אסביר.

גב' עדנה וידל: רק שאלה לפני שאתה מתחיל, רק להסביר לנו עם ה-300, כתוב שם גם ה-1,500 וגם 300, השאלה אם הויתור הוא-

מר כרמל שאמה הכהן: על ה-300, אני אסביר. זה המגדל בשד' הילד שעומד להיבנות על הפינה עם ז'בוטינסקי. נכנסו אלי יום אחד ואמרו לי – ראש העיר, מגיע לנו שם 300 מטר במרתף שטחי שירות, אחסנה, לא יודע, מה שזה לא יהיה, שכחו להכניס את זה להיתר, שזה היתר של מגדל.

אינג' סיגל חורש: לא להיתר, זו בקשה להיתר, עוד לא התקבל היתר. זה היה לפני.

מר כרמל שאמה הכהן: בקשה להיתר, כן, שלחו – מה לעשות עם זה? ואז אמרו לי, עשינו חשבון, לקחו שמאי והשמאי אמר שהפיצוי שמגיע לנו, כמה היה? כמה הוא הציע?

גב' עדנה וידל: 3,000,000.

מר כרמל שאמה הכהן: 3,000,000 זה שירותי השמאות שאני נתתי בחינם.

אינג' סיגל חורש: מיליון.

מר כרמל שאמה הכהן: מיליון. אמרו לי, השמאי שלנו קבע שמגיע לנו מיליון שקלים והיזם מוכן לשלם, בוא נקרא לו ונדבר איתו.

גב' עדנה וידל: זה מה שקראתי.

מר כרמל שאמה הכהן: ביקשתי לראות את השמאות בעצמי, אני עושה את זה לא פעם דרך אגב, ואחרי שאני עברתי על השמאות ועשיתי את החשבונות שלי, העליתי את הסכום ממיליון ל-3,000,000, אמרו לי שהוא לא ישלם, שהוא כן ישלם – הוא משלם. אמרתי, חברי'ה, לנו כמה עולה

לבנות מבנה ציבור למטר? אנחנו לא יוצאים פחות מ-10,000 שקל למטר. לא יודעים לצאת פחות. אולי לו יותר זול, לנו לא עולה פחות מ-10,000. אם אני צריך לבנות עכשיו במקום אחר, אז זה חשבון כורדי, לפני החותמת שלי של שמאי ראשון 632. אז בוא נגיד, ככה הבאתי 2,000,000 בהתערבות האישית שלי, כי כבר עמדו לסגור איתו במיליון, אפרופו מי מביא כסף לעירייה ומי בזבז כספי עירייה. 2,000,000 שקלים רק בהחלטה הזו. ויש שורה של החלטות האלה אפרופו, הגזברית יכולה להעיד, וזה כלול הכול במשכורת שלי על אותה אגורה. אז עוד 2,000,000 שקלים ואני שמח שזה נסגר. דרך אגב, במקרה הזה, אני לא בטוח מה השימוש שלנו היה-

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> מקבלים את הכסף או כשהוא בונה?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> מקבלים עוד לפני שהוא בונה.

<u>מהנדס שלומי בן ששון:</u> או שהוא בונה?

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, מקבלים את הכסף.

<u>גב' עדנה וידל:</u> וזאת לא הנקודה היחידה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הוא בונה את המגדל.

<u>גב' עדנה וידל:</u> קודם כל, למה הוא לא יכול לבנות? זאת שאלה, הרי הוא עוד לא קיבל היתר. ראש העיר, יש לי כמה שאלות. יש לי מספר שאלות בבקשה. אחד – אם המבנה עוד לא נבנה, למה אי אפשר לבנות לנו את ה-300 מטר האלה? זה אחד. שניה, אני לא יודעת מה אנחנו צריכים, יכול להיות שאנחנו כן צריכים מחסנים, מי בדק ומי לא. זה אחד. השאלה אם בדקו את זה. שאלה שניה זה, הרי מדובר בנכס, נכון? זה נכס של העירייה. והכלל הוא שנכס מומר בנכס. זאת אומרת, שה-3,000,000 צריכים להילקח לרכישת-

רו"ח גלית שניידר מימרן: יירשמו בקרן מקרקעין.

גב' עדנה וידל: או קיי, כי זה צריך להיות נכס-

מר כרמל שאמה הכהן: ויש לי בשורה טובה בשבילך, עדנה.

גב' עדנה וידל: נו?

מר כרמל שאמה הכהן: עיריית רמת גן זכתה בהתמחרות ביום חמישי ורכש האת סניף דיסקונט, הבנק פה בהרצל, שטח של מעל 300 מטר, במיקום אסטרטגי, רכשנו את זה ב-12,000,000 שקלים מבנק דיסקונט. זה גם אמירה של מה אנחנו רוצים שיהיה במרכז העיר.

גב' עדנה וידל: אני מאד שמחה שהעירייה כן רוכשת נכסים.

מר כרמל שאמה הכהן: ועוד איזה נכסים, זה נכס אסטרטגי.

גב' עדנה וידל: מעולה.

מר כרמל שאמה הכהן: אני כבר לא מדבר על אפשרויות ההשבחה בעוד 10-20 שנים במקום הזה, אני מדבר רק בשימושים סביב הכיכר. אני ביקשתי מגזברית, נכסים, אגף לפיתוח כלכלי שהובילה את זה חן גינון, כל נכס סביב כיכר אורדע לרכוש אותו לעירייה.

גב' עדנה וידל: מעולה. זה מאד חשוב.

מר כרמל שאמה הכהן: וזה עירייה רק עם חוסן פיננסי יכולה לעשות דברים כאלה ואנחנו מקבלים את הנכס בקרוב. ודרך אגב, אמרו שחיים כהן היה כאן היום, כבר הבאתי את חיים כהן לראות את זה, לעשות שם אולי משהו קולינרי ברמה גבוהה. ברור, זה לא עכשיו למשרדי עירייה, זה

לעשות שם חיים. היה גם רעיון לעשות שם מוזיאון קטן, גלריה, אבל אני לא יודע, זה גם על השולחן.

גב' עדנה וידל: אפשר לחשוב. אבל העיר צריכה שיהיו לה נכסים כדי לממש חלומות. זהו.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי. אז אנחנו בעד פה אחד? אושר פה אחד.

עו"ד דנה סלטון: שנה טובה לכולם.

הצבעה:

אושר פה אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו רק צריכים להאריך את הישיבה, כי אמיר ולימור לא הספיקו לתמצת את הדברים שלהם. פה אחד מאריכים את הישיבה עד תום סדר היום? פה אחד. למרות שנסיים נראה לי לפני הזמן, אבל בסדר.

החלטה:

להאריך את הישיבה עד לתום סדר היום.

הצבעה:

אושר פה אחד.

ד. **פיתוח כלכלי:**

מנחם בגין 7 רמת גן (מגדל בית גיבור) חלק מחלקה 930 בגוש 6207 – אישור חוזה להשכרת נכס בקומה 10 בבניין "בית גיבור ספורט"

מר כרמל שאמה הכהן: פיתוח כלכלי בבקשה.

עו"ד חן גינון: אז בתוך האירוע הזה של מקסום הפוטנציאל והמשאב הנדל"ני בעיר והחזון והמדיניות שראש העיר מכתיב לאגף מהיותו מחזיק התיק-

מר כרמל שאמה הכהן: נכון.

עו"ד חן גינון: אנחנו למעשה מלווים כבר מזה 5 שנים מתחמון תעסוקה בבית גיבור ובעצם יש שם 2 תב"עות של יזם שצפוי בשבועות הקרובים לקבל תעודת אכלוס לכ-5,500 מ"ר של תעסוקה, עם 800 מ"ר של מרפסות. זה בעצם מתחם שנמצא בבניה לקראת סיום בין בית גיבור לבין המגדל של אקרו, של רוגובין. ובמסגרת הפעולות של האגף, בטיפול לאורך התהליך, אנחנו למעשה קידמנו הוצאת היתרים, שחררנו חסמים, קידמנו הליכים בירוקרטיים, כמובן הכול לצד ובראשות מהנדסת העיר סיגל חורש. גבינו שם מיליוני שקלים במסגרת היטלי השבחה וצפויות גם הכנסות של ארנונה עסקית, זה חלק מהמטרות בתוך הקידום של המתחמים האלה. הושלמה גם עסקת החלפת שטחים בין קומה 10 לקומה 32 והתווספה גם תמורה כספית משמעותית לעירייה של מאות אלפי שקלים, זאת גם עסקה שאישרנו אותה.

עו"ד רועי ברזילי: עדיין לא מכסה את מה שהתחייבו לנו בהתחלה. עדיין לא מתקרב.

עו"ד חן גינון: אני לא בטוחה, רועי, אם נשב ונעשה את הקלקולציה יכול להיות שאתה תראה שכן.

עו"ד רועי ברזילי: תאמיני לי שאני לא טועה. אני לא טועה.

גב' עדנה וידל: הבנתי שפרסמו מכרז.

עו"ד רועי ברזילי: ... בבית גיבור ספורט, זה אחד הביזיונות הכי גדולים שהיו.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. ברור. ברור. דרך אגב, בתוספות אני הצלחתי להביא אותם לחשבון הנכון.

עו"ד רועי ברזילי: לא, ל-10%.

מר כרמל שאמה הכהן: כי זה היה החשבון הנכון.

עו"ד רועי ברזילי: לא. החשבון הנכון היה 13.5%.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא זוכרת את הפרטים, אבל-

עו"ד רועי ברזילי: זה רק על החלק-

מר כרמל שאמה הכהן: על החלק התוספתי.

מר דני גולדשטיין: על החלק הנוסף.

עו"ד רועי ברזילי: על ה-תב"ע הנוספת נוספת, זו השלישית.

מר כרמל שאמה הכהן: מה שהגיע בזמננו.

מר דני גולדשטיין: בדיוק. אבל היינו אמורים לקבל 13.5%.

עו"ד חן גינון: בעצם היום אנחנו סוגרים פה את החוליה האחרונה, ראש העיר, בתוך האירוע הזה. אנחנו מביאים לאישור עסקת השכרה של השטח העירוני שמופרש לנו. יש לנו בעצם שם כ-250 מ"ר שטח עיקרי.

מר כרמל שאמה הכהן: בואו נעשה את זה קצר. אנשים פה כבר-

עו"ד חן גינון: פרסמנו מכרז לגבי השטח הזה וחברת סוויטש-אפ בעצם הגישה הצעה וזכתה במכרז. שכר הדירה הוא כ-105 ₪ למ"ר.

מר כרמל שאמה הכהן: מכובד.

עו"ד חן גינון: המשמעות של ההכנסה הזו ב-5 השנים הקרובות עומדת על כ-2,500,000 ₪ מהתקציב השוטף.

גב' עדנה וידל: אבל יש שם שני סכומים שהם הציעו, פעם אחת הם הציעו סכום נמוך יותר ואחרי זה גבוה יותר.

עו"ד חן גינון: נכון. כי אנחנו ביקשנו מהם לשפר את ההצעה. אנחנו לא הסכמנו להסתפק ב-102 ₪.

מר כרמל שאמה הכהן: בואו נגיד, אבל הבשורה, מעבר לעסקה הטובה לעירייה, זה שחברת וולט עוברת לרמת גן.

עו"ד חן גינון: נכון.

גב' עדנה וידל: איזה אסון.

מר כרמל שאמה הכהן: כל הבניין הזה זה וולט, זה המטה של וולט.

גב' עדנה וידל: רק בלי הווספות.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, זה המטה. עוברים מתל אביב.

עו"ד חן גינון: הבשורה היא באמת, זאת הבשורה – להביא חברות, זה וולט, זה סוויטש-אפ, חברות בינלאומיות שמחזיקות שטחי השכרה של מאות אלפי מטרים.

עו"ד רועי ברזילי: והכול בכפוף למה שנאמר בוועדת המכרזים ובהסכם, בסדר? זה חשוב.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור.

עו"ד חן גינון: זה ברור. זה גם כתוב בכל המסמכים.

מר כרמל שאמה הכהן: פה אחד? פה אחד ההסכם עם סוויטש-אפ וולט? פה אחד.

הצבעה:

אושר פה אחד

ב. חוק עזר לרמת גן (הסדרת שירותי שמירה ואבטחה)(תיקון), התשפ"ה-2025.

מר כרמל שאמה הכהן: חוק עזר עירוני, איזה חוק עזר יש לנו פה?

עו"ד עופר שפיר: שלום. בתחילת השנה אישרתם כזכור לכם בוודאי חוק עזר בדבר שירותי שמירה שבמסגרתו העירייה לוקחת על עצמה או לפחות נותנת לעצמה את האופציה לספק כאן שירותי שמירה עודפים מעבר למה שמשטרת ישראל נותנת, כנגד הטלת היטל שמירה לפי תעריף למ"ר מבנה וגם למ"ר קרקע על תושבי העיר. החוק אושר ופורסם לפני כמה חודשים. לאחר שהחוק פורסם, בשיח נוסף בתוך הצוות המקצועי, התחוור שקבוצות מסוימות של תושבים- הערה מקדימה – החוק בין היתר קבע שתינתן נחה אקוויולנטית להנחות בארנונה לגבי קבוצות מסוימות של תושבים שזכאים להנחה בארנונה לפי הדין הכללי. לא היה מדובר בכל

הקבוצות אלא חלק מהן. בשיח שהתקיים בצוות המקצועי ולאחר מכן זה הובא גם אליך, אדוני ראש העירייה, הוצע שקבוצות נוספות שזכאיות להנחה יזכו גם הן להנחה הזו, וזו המטרה העיקרית של התיקון המוצע כאן בחוק. עוד שני תיקונים שהתבקשו: האחד הוא שבחוק הנוכחי נקבע שוועדה מקצועית היא זאת שתקבע את הפטור. הגענו למסקנה בדיעבד שאין צורך בוועדה הזאת, כי מדובר במבחנים נוקשים שלא מחייבים שיקול דעת ולכן די בכך שהצוות המקצועי בגזברות הוא זה שיקבע את ההנחות. ותיקון נוסף נוגע לאופן הגדרת ההנחות שמתייחס גם למגבלות שטח. אני אסביר. בארנונה ההנחות שניתנות ניתנות בשיעורים מסוימים אחוזיים, אבל חלקם לגבי שטח מוגבל. אז התיקון נועד להבהיר שמגבלת השטח הזאת חלה אקוויוולנטית גם לגבי היטל שמירה, באופן שלא ייווצר מצב שאם יש מגבלת הנחה לגבי 100 מטר מבונה אז ההנחה בגין שירותי שמירה תינתן בגין שטח גדול יותר. אלה התיקונים. אנחנו מבקשים לאשר אותם. וככל שתאשרו, אנחנו נביא את זה לאישור בפני משרד הפנים.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כל ההנחות שמוגדרות בחוק חלות גם על היטל ההשבחה.

<u>עו"ד עופר שפיר:</u> לא כולם, חלק גדול מהם.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> מה למשל?

<u>עו"ד עופר שפיר:</u> למשל, ההנחות למילואימניקים לא נכללו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כי זה בהוראת שעה? למה?

<u>עו"ד עופר שפיר:</u> מדובר ב-4 קבוצות שלא נכללו בנוסח המקורי ואנחנו מבקשים להכליל אותם כיום. האחד זה הנחות למשרתי ומפקדי מילואים פעילים; השני זה הנחות לחיילים-

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני שאלתי מה, אחרי שהחלת את מה שהחלת, יש משהו שלא החלת וקיים בבסיס הארנונה?

עו"ד עופר שפיר: כן. יש למשל הנחות, יש מלא הנחות בארנונה. סתם אני נותן דוגמא, הנחה לנכס ריק ולא בשימוש. אנחנו לא חושבים שהנחות מהסוג הזה מצדיקות גם הנחות בארנונה. לעומת זאת, הנחה לנכס הרוס-

עו"ד רועי ברזילי: נכס ריק עכשיו, אתה הרי פוטר אותו מארנונה בסיסית, אז מה, תחייב רק על ה-8%, אלה שלצמיתות כבר, אלה שלצמיתות כבר תקועים.

עו"ד עופר שפיר: הנחה לנכס הרוס, לנכס שלא ראוי לשימוש, היא כן נכללת כאן.

עו"ד רועי ברזילי: אהה, זה כן נכלל.

עו"ד עופר שפיר: כן. מסיבה מאד הגיונית, שכאן מדובר-

עו"ד רועי ברזילי: ואז רק על ה-6 חודשים, אלה של ה-6 חודשים רק 8% ישלמו על אגרת השמירה?

עו"ד עופר שפיר: אלה שזכאים לפרק זמן מוגבל, להנחה בארנונה לפרק זמן מוגבל של 6 חודשים, לא חשבנו, אנחנו חושבים גם היום, שמגיעה להם הנחה בהיטל שמירה.

עו"ד רועי ברזילי: מה ההיגיון?

מהנדס שלומי בן ששון: אתה לא חושב שמגיע?

עו"ד עופר שפיר: אני חושב שההיגיון הוא שזה פרק זמן מאד מוגבל. השמירה המסופקת ל-

מהנדס שלומי בן ששון: לא, אבל הם לא גרים שם.

גב' ליאת דימרי: ההיגיון הוא בסופו של דבר שמדובר על הנחות שהן לא סוציאליות.

מהנדס שלומי בן ששון: לא, אני לא מסכים לזה, רגע, שניה, אם אנחנו מדברים פה על בניין-

גב' ליאת דימרי: ... ולמצב הנכס לעניין חיוב ארנונה לבין חיוב בהיטל שמירה, וכך גם כל הרשויות. זה נבדק, גם עיריית תל אביב מחייבת.

עו"ד עופר שפיר: אני רוצה רק להוסיף בעניין הזה. תראו, ככל שתתנו יותר הנחות ככה התעריף יעלה, משום שזה משחק סכום אפס. ככל שיש יותר הנחות, כיוון שאנחנו מעוניינים וצריכים להציג תעריף שהוא ריאלי למימון השירות הזה, התוצאה היא שהתעריף יעלה. או לחילופין, אנחנו נישאר גרעוניים, וזה אנחנו לא רוצים. ולכן צריך לדעת איפה לעצור.

מהנדס שלומי בן ששון: אבל הגביה צריכה להיות הגיונית. אז רגע, יש לי שאלה. הגביה עדיין צריכה להיות הגיונית ויש לי שאלה. בניינים שנהרסו לאחר המלחמה או לא נהרסו, הם לא מאוכלסים כרגע, בגלל שיפוצים ובניינים נוספים, הם פטורים גם מארנונה וגם מהיטל שמירה?

עו"ד עופר שפיר: חד וחלק.

מהנדס שלומי בן ששון: אתה מדבר גם על מבנים שהם באופן זמני אי אפשר לגור בהם. זאת אומרת, הם כרגע בשיפוץ. את זה אני רוצה להבין.

עו"ד עופר שפיר: אז אני אסביר. כל נכס שהוא איננו ראוי לשימוש ולו באופן זמני, למשל, נכס בשיפוץ, כל מהלך השיפוץ הוא נחשב כנכס לא ראוי לשימוש והוא זכאי להנחה. נכס שראוי לשימוש, אבל

מסיבה כזו או אחרת אין משתמשים בו, למרות שאפשר להשתמש בו, הוא לא זכאי להנחה.

מהנדס שלומי בן ששון: כשאתה אומר הנחה, מה זה אומר?

עו"ד עופר שפיר: כשאני אסביר ... אתם מבינים למה יש היגיון לתת לזה ולא לתת לזה.

עו"ד רועי ברזילי: אמרת נכס ריק שלא לצמיתות, ל-6 חודשים, שהוא מקבל הנחה, הוא מקבל פטור מארנונה היום. עכשיו הוספנו עליו 8% שאותם הוא כן יצטרך לשלם במהלך חצי השנה הזאת.

מהנדס שלומי בן ששון: לא, הוא אמר שלא.

עו"ד רועי ברזילי: הוא אמר בהתחלה שלא ואחרי זה שכן. אני לא הבנתי.

עו"ד עופר שפיר: נכס שניתן להשתמש בו. שהוא תקין.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: לא, לא, רועי, מה שקיבלת הנחה בארנונה, אתה תקבל גם את ההנחה פה.

עו"ד רועי ברזילי: זו לא הנחה, זה פטור.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: את הפטור, סליחה, מהיטל השמירה. בעצם מה שעשינו עכשיו, אנחנו מתקנים-

עו"ד רועי ברזילי: לא נראה לי שזה מה שהוא אמר.

עו"ד עופר שפיר: נכס שראוי לשימוש, רק לא משתמשים בו.

עו"ד רועי ברזילי: אז הוא בכלל לא מקבל הנחה.

עו"ד עופר שפיר: הוא זכאי על פי צו הארנונה, וזה מה שאתם החלטתם, לא הייתם חייבים, להנחה בארנונה, סליחה, לפטור מארנונה למשך חצי שנה, אנחנו לא חושבים שצריך להוסיף על ההנחה הזאת הנחה בהיטל שמירה.

מהנדס שלומי בן ששון: לא, אבל זה מוזר.

עו"ד רועי ברזילי: זה מה שאמרתי.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: אבל נכס לא ראוי לשימוש לא יקבל.

עו"ד עופר שפיר: נכס לא ראוי לשימוש. בשיפוץ כן יקבל.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: אנחנו הפרדנו, כמו עיריות אחרות, בין נכס שלא ראוי לשימוש, ואז הוא לא-

עו"ד רועי ברזילי: נכס בתקופה של החצי שנה הרבה פעמים הוא לא ראוי לשימוש. הוא בבניה או משהו.

עו"ד עופר שפיר: רק רגע אחד. נכס שלא ראוי לשימוש על פי מצבו, כל עוד שהוא לא ראוי לשימוש, בין אם זה 3 חודשים, בין אם זה 3 שנים, פטור.

עו"ד רועי ברזילי: אתה מדבר על נכס ריק.

עו"ד עופר שפיר: נכס שראוי שימוש ובעל הנכס מסיבותיו שלו לא משתמש בו-

מר כרמל שאמה הכהן: יש היגיון במה שהוא אומר. הפטור החד פעמי שיש לו ועדיין שומרים על הנכס.

מר דני גולדשטיין: בדיוק.

מר כרמל שאמה הכהן: פה אחד התיקון לחוק העזר?

מר ליעד אילני: לא, אנחנו נמנעים.

מר כרמל שאמה הכהן: אז הצבעה בבקשה. מי בעד התיקון לחוק העזר?

גב' ורד כהן: 16 בעד.

מר כרמל שאמה הכהן: מי נגד? אין נגד. מי נמנע?

גב' ורד כהן: 2 נמנעים.

מר כרמל שאמה הכהן: התיקון אושר.

החלטה:

מאשרים תיקון חוק עזר לרמת גן (הסדרת שירותי שמירה ואבטחה), התשפ"ה-2025

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 16 – בעד, 2 – נמנעים.

ה. **ועדות:**

ועדת רכש ובלאי:

מינוי **גב' אפרת זוסמן,** מנהלת מחלקת בקרת חשבונות ואישור הזמנות בתקציב הרגיל כמ"מ של גב' בשמת שמואלי סגנית הגזברית.

מר כרמל שאמה הכהן: מינוי גב' אפרת זוסמן לוועדת רכש, מנהלת מחלקת בקרת חשבונות ואישור הזמנות בתקציב הרגיל כמ"מ של גב' בשמת שמואלי סגנית הגזברית. פה אחד? פה אחד.

הצבעה:

אושר פה אחד.

ו. אישור מועמדים להענקת תואר יקיר העיר לשנת 2023-2024.

מר כרמל שאמה הכהן: אישור מועמדים להענקת תואר יקיר העיר, זה מה שאושר בוועדת יקיר העיר, יש את השמות בפנים בתוך סדר היום. פה אחד? פה אחד.

הצבעה:

אושר פה אחד.

ז. דוח תלת חודשי לחודשים אפריל-יוני 2025.

מר כרמל שאמה הכהן: דו"ח תלת חודשי מונח.

א. **כספים:**

1. רשימה מס' 6 בתקציב הרגיל 2025

העברות מס 6			תקציב 2025			תקציב 2025	
הכנסות							
מס'	סעיף	תאור	מקורי	הקטנה	הגדלה	מעודכן	הערות
1	1111100912	קרן ארנונה	-7,000,000	-7,000,000		-	העברה בין פרקים
2	1590000750	תקבולים מקרן ארנונה			-7,000,000	-7,000,000	העברה בין פרקים
3	1269000730	ביטוח לאומי	-4,000,000		-1,300,000	-5,300,000	העברה בין פרקים
4	1443201220	קנסות ותוצים	-6,375,000	-1,300,000		-5,075,000	העברה בין פרקים
5	1226000912	הכנסות עם כלביא - משרד הפנים	-4,800,000		-655,000	-5,455,000	הוצ' כנגד הכנסה
6	1269000990	החזרים ממס רכוש	-47,000,000		-13,400,000	-60,400,000	הוצ' כנגד הכנסה
הוצאות							
	סעיף	תאור	מקורי	הקטנה	הגדלה	מעודכן	הערות
1	1726000784	עם כלביא - מענק נפגעים	1,800,000		655,000	2,455,000	הוצ' כנגד הכנסה
2	1726000787	מפונים בתי מלון - עם כלביא	40,000,000		10,000,000	50,000,000	הוצ' כנגד הכנסה
3	1762000782	וירוס - עם כלביא רכש	3,000,000		400,000	3,400,000	הוצ' כנגד הכנסה - עבור הזמה
4	1726000785	עם כלביא- פיתוי פטולת	1,500,000		3,000,000	4,500,000	הוצ' כנגד הכנסה
5	1615000754	יעוץ משאבי אנוש			100,000	100,000	
6	1615000752	ביטוח עובדים	781,000		575,000	1,356,000	הגדלת ביטוח ל37 ₪
7	1615000521	רווחת העובד	900,000		250,000	1,150,000	
8	1767000442	ביטוח נושאי משרה	500,000		60,000	560,000	הגדלת גבול האחריות
9	1767000441	ביטוח עירייה אלמנטרי	6,500,000		600,000	7,100,000	הגדלת פרמיה
10	1712200750	ניקוי פטולת	54,000,000		750,000	54,750,000	
11	1761300732	תיקוני חוץ - מוסך	1,800,000		300,000	2,100,000	
12	1761300743	חלקי חילוף - מוסך	1,200,000		300,000	1,500,000	
13	1829950820	אח מגרשים אימונים			50,000	50,000	
14	1617000750	הוצ' משפטיות	1,600,000		200,000	1,800,000	
15	1811000783	פעילות חינוכית משלימה	323,000		132,000	455,000	
16	1828200782	אירוע קיץ	-		250,000	250,000	
17	1614000563	שירותי מדיה			100,000	100,000	
18	1611001754	אירוע קהילה	400,000	100,000		300,000	
19	1823100754	מדידות נכסים	3,000,000	350,000		2,650,000	
20	1724000810	תש' למשרד לבטחון פנים	250,000	200,000		50,000	
21	1943000752	הפעלה מעבת אכיפה	623,000	623,000		-	
22	1992000781	רזרבה	2,531,000	2,394,000		137,000	
23	1826100823	איגי ארגון המגר קהאה	22,600		27,900	50,500	תמיכות
24	1812400821	ועמת			41,200	41,200	
25	1812400827	מרכז יעוץ לאישה			6,500	6,500	
26	1812400822	ויצו			26,000	26,000	
27	1828220825	תנו לחיות לנשום			114,300	114,300	
28	1828220831	צער בעלי חיים			35,700	35,700	
29	1820000820	ועדת תמיכות	1,638,400	251,600		1,386,800	
30	1712400780	הוצ' ארנונית	2,400,000	150,000		2,250,000	העברה בין פרקים
31	1712800822	פרויקטור	285,000	150,000		135,000	
32	1822000792	סכם חיכרון 7 באוקטובר	450,000		300,000	750,000	
33	1621000150	ריבוי בשכר מצב חירום			103,000	103,000	

	200,000	200,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1712200150	34
	81,000	81,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1712200151	35
	200,000	200,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1712300150	36
	145,000	145,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1712300151	37
	200,000	200,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1721000150	38
	93,000	93,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1721000151	39
	200,000	200,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1731000150	40
	38,000	38,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1731000151	41
	100,000	100,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1762000150	42
	22,000	22,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1762000151	43
	300,000	300,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1811000150	44
העברה בין פרקים שכר העברת שכר למשרד האוצר - מלחמה	31,000	31,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1811000151	45
	500,000	500,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1812200150	46
	24,000	24,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1812200151	47
	1,300,000	1,300,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1813200150	48
	60,000	60,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1813200151	49
	400,000	400,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1815210150	50
	300,000	300,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1815220150	51
	73,000	73,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1815230150	52
	160,000	160,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1815240150	53
	120,000	120,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1815260150	54
	250,000	250,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1815290150	55
	100,000	100,000			ניכוי בשכר מצב חירום	1817300150	56
	2,000,000		5,000,000	7,000,000	רזרבת שכר	1615000180	57
	56,794	14,163		42631	פיצוי פרישה	1731000320	58
	288,525	16,365		272,160	פיצוי פרישה	1746100320	59
	26,874	18,128		8,746	פיצוי פרישה	1762000320	60
העברה בין פרקים שכר- פיצוי פרישה	586,571	32,174		554,397	פיצוי פרישה	1813200320	61
	57,700	27,108		30,592	פיצוי פרישה	1817300320	62
	30,050	10,126		19,924	פיצוי פרישה	1823000320	63
	130,191	108,410		21,781	פיצוי פרישה	1943000320	64
	532,542		226,474	859,016	פיצוי פרישה	199000320	65

מר כרמל שאמה הכהן: עכשיו כספים ובזה נסיים ונלך הביתה. הגזברית.

רו"ח גלית שניידר מימרן: הרשימה מס' 6 בתקציב הרגיל של 2025 מונחת בפניכם. אם יש שאלות.

מר כרמל שאמה הכהן: אין שאלות. מי בעד? פה אחד? האופוזיציה נמנעת, 2:16. הלאה.

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 16 – בעד, 2 – נמנעים.

2. רשימה מס' 7 בתקציב הבלתי רגיל 2025

רו"ח גלית שניידר מימרן: רשימה מס' 7 בתקציב הבלתי רגיל 2025, רשימת התב"רים גם, היא מונחת בפניכם עם הסבר מפורט.

סטטוס ביניים - תקציב בלתי רגיל לשנת 2025 ע"פ מס' רשימה - סה"כ (בהתאם לתצוגה במסך השנה)

מספר רשימה	אושרו מועצה	אאזן התאגה	חיוב בעלים	ממשלה	מסורות	קה"ק פיתוח	קה"ק פיתוח נה.	קה"ק פיתוח	מקורות מימון			
									מילווה 560	קרן הישל שמירה	קרן שצ"פ	קרן מקרקעין 580
1-5	30.12.24	146,681,525	0	10,414,942	0	136,266,583	-1,121,000	0	0	0		0
2	29.1.2025	6,730,475	0	-4,450,000	12,301,475	-1,121,000	0	0	0	0		0
3	27.2.2025	26,632,794	-1,130,000	21,704,307	295,000	4,844,000	-146,568,667	2,850,000	52,099,711	0	42,418,154	50,120,289
4	26.3.2025	39,959,740	0	10,928,300	0	200,000	-4,151,056	0	33,919,471	0	0	-936,975
5	29.6.2025	119,692,346	-1,663,507	6,998,376	21,627,508	12,390,000	-539,853	1,550,000	77,429,822	2,000,000	0	0
6	7.8.2025	10,077,000	0	130,000	2,000,000	0	4,947,000	0	0	0	150,000	0
7	29.9.2025	48,478,388	0	540,937	280,000	21,070,000	-310,000	300,000	26,447,451	0	0	0
סה"כ		**349,773,881**	**-2,793,507**	**46,266,862**	**36,503,983**	**38,504,000**	**-11,576,993**	**4,700,000**	**189,896,455**	**2,000,000**	**42,568,154**	**49,183,314**
באחוזים		100%	-1%	13%	10%	11%	-3%	1%	54%	1%	12%	14%

* רשימה מס' 6 לשנת 2024 מוצגת לראשונה לשנת 2025 זאת עקב המצב המדיני ואי הוודאות השורר. הרשימה מבלמת את התוצאות לתחילת שנת 2025.

בונוס פרוטוקולים מערכות הצבעה ממוחשבות בע"מ

תקציב בלתי רגיל לשנת 2025 - רשימה מס' 7
הכרזת המועצה לביצוע 29.9.25

מס' סד'	מס' תב"ר	פרק	שם פרק	תאור	תקציב מאושר קיים	סה"כ תוספת תקציב נוכחית	מקורות מימון: ק. בעלים/חניה 521	ממשלה *	מוסדות ותרומות 523	תקציבים קודמים 530	היטל השבחה 541	ק. פיתוח תיעול 542	ק. פיתוח דרכים 543	מלוות 560	קרן היטל שמירה	קרן שצ"פ	קרן מקרקעין 580	סה"כ תקציב העדכון
1	ת.ת 4118	742000	דרכים ומדר	רבע עניית	81,833,515	1,000,000							1,000,000					82,833,515
2	ת.ת 4292	931000	מינהל	מערכות ליבה	44,970,000	626,500								626,500				45,596,500
3	ת.ת 4384	712100	תברואה	שיפוץ מבני אגף שפ"ע	4,340,000	200,000								200,000				4,540,000
4	ת.ת 4392	723000	מקלטים	אחזי בטחונית במוס"ח	19,908,000	750,000								750,000				20,658,000
5	ת.ת 4400	743000	מאור רחובו	שקום ר.תאורה וחח עמי סטוכים	13,050,000	600,000								600,000				13,650,000
6	ת.ת 4406	745000	תיעול וניקוז	תכנון פקוח וניהול פרויקטים	7,050,000	100,000						100,000						7,150,000
7	ת.ת 4442	931000	מינהל	תשתיות ענן	17,025,000	900,000								900,000				17,925,000
8	ת.ת 4488	746000	גנים ונוף	סקר עצים	850,000	100,000								100,000				950,000
9	ת.ת 4499	744000	בטיחות בדר	ומוזים במצתים מרמזורים	1,880,000	100,000								100,000				1,980,000
10	ת.ת 4591	825000	מוזיאונים	שיפוץ תיאטראות ומתנסים מב"ע	13,733,000	500,000								500,000				14,233,000
11	ת.ת 4598	931000	מינהל	תשתיות אבטחת מידע	15,765,000	179,000								179,000				15,944,000
12	ת.ת 4613	742000	דרכים ומדר	הנגשת מעברים ועבודות נגישות	4,700,000	100,000							100,000					4,800,000
13	ת.ת 4679	931000	מינהל	שוב עירוני ומצלמות	10,164,000	435,000								435,000				10,599,000
14	ת.ת 4746	746000	גנים ונוף	מערכות השקיה בגנים	4,500,000	100,000							100,000					4,600,000
15	ת.ת 4763	813200	חינוך-יסודי	אחזקת מזגנים	19,100,000	400,000								400,000				19,500,000
16	ת.ת 4765	813200	חינוך-יסודי	נגישות פרטנית לתלמיד	1,234,000	200,000								200,000				1,434,000
17	ת.ת 4811	931000	מינהל	פיתוח מערכות מיחשוב במשרדי עירייה	1,978,960	74,740								74,740				2,053,700
18	ת.ת 4875	743000	מאור רחובו	[illegible] החלפת תאורה	13,150,000	850,000								850,000				14,000,000
19	ת.ת 4876	743000	מאור רחובו	[illegible] תאורה	14,500,000				280,000		280,000							14,500,[illegible]

מר ליעד אילני: נמנעים.

מר כרמל שאמה הכהן: נמנעים. אותה תוצאה 16:2.

עו"ד רועי ברזילי: אני רק אמרתי, עכשיו אנחנו באוקטובר כבר, זה כבר לא משנה, אבל אני מצפה של-2026-

רו"ח גלית שניידר מימרן: קבעו איתך כבר ישיבות.

עו"ד רועי ברזילי: אבל שכל התקציב ייבנה. שתהיה תוכנית עבודה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: קבעו איתך ישיבות.

עו"ד רועי ברזילי: לכולם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: עם כולם.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר.

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 16 – בעד, 2 – נמנעים.

3. אישור קבלת הלוואה

מר כרמל שאמה הכהן: אישור קבלת הלוואה – איזו הלוואה את צריכה, גזברית?

מר משה רווח: כמה הריבית?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אישור קבלת הלוואה על סך 75,000,000 לטובת פיתוח העיר, לרבות עבודות בינוי ופיתוח כנגד משכון הכנסות עצמיות של הרשות הנובעות מכלל הנכסים המצויים בידי עיריית רמת גן, לתקופה של עד 15 שנים, בהתאם לתנאי השוק כפי שיהיו במועד נטילת ההלוואה.

מר משה רווח: למה על סדר היום לא מופיע 75,0000,000 ומופיע הלוואה? למה לא לסמן את המספר? לא מופיע. בסדר היום מופיע הלוואה. למה לא 75,000,000?

מר כרמל שאמה הכהן: בחומר המצורף יש.

עו"ד דוד מנחם: בחומרים מופיע.

מר כרמל שאמה הכהן: בחומר המצורף כתוב הכול.

עו"ד דוד מנחם: עם הסברים.

מר כרמל שאמה הכהן: יש חומר מצורף בתוך סדר היום.

מר משה רווח: מה הבעיה אבל?

מר כרמל שאמה הכהן: יש לי שאלה לגזברית.

מר משה רווח: כרמל, גם ככה הם לוקחים את זה, אז מה זה משנה אם להוסיף את זה? מה הבעיה?

מר כרמל שאמה הכהן: יש לי שאלה אבל, איך אנחנו עומדים ביחס לתחילת השנה מבחינת עומס המלוות?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אנחנו ממש הגדלנו את עומס המלוות לעומת תחילת השנה רק ב-10,000,000, את עומס המלוות.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי. זה 1.5%.

רו"ח גלית שניידר מימרן: מ-590 ומשהו ל-600, טיפה יותר מ-10, 610 מיליון.

מר כרמל שאמה הכהן: זה המצב.

רו"ח גלית שניידר מימרן: 610,000,000.

עו"ד רועי ברזילי: באחוזים ביחס לתקציב.

רו"ח גלית שניידר מימרן: 30. התקציב לדעתי גם גדל מאד משמעותית.

עו"ד דוד מנחם: זה מה שאמרנו, אמרנו בוועדת כספים 30. ככה אמרה אווה.

מהנדס שלומי בן ששון: גלית, אבל למה אנחנו מגדילים את עומס המלוות?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני אסביר. אנחנו עיר בצמיחה.

מר כרמל שאמה הכהן: הרגע היא הסבירה לך שהוא לא גדל.

מהנדס שלומי בן ששון: מ-500 ל-600.

מר כרמל שאמה הכהן: נו, זה נקרא גדול?

רו"ח גלית שנייידר מימרן: מ-590 ומשהו שהיה בתחילת שנה, אני יכולה לתת לכם את הנתון המדויק.

עו"ד רועי ברזילי: השוליים שלך עכשיו זה 3%. אי אפשר לעלות יותר מ-3% נוספים.

מר כרמל שאמה הכהן: מי אמר?

עו"ד רועי ברזילי: לא?

מר כרמל שאמה הכהן: זה עד 50%.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: מה פתאום, עד 50%. אנחנו הרבה הרבה-

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו רחוקים.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: רגע, ואני רק אגיד-

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, ועוד משהו, ואיפה היתרות? העודפים? בחישוב עומס מלוות אמיתי, ודיברנו על זה, נניח עירייה שיש לה 300,000,000 מלוות, אז יש לה גם 300,000,000 בקופה עודף, כולל בתקציב, אז זה כאילו אין לה, היא בוחרת רק בתזרים שלה. לבין עירייה שיש לה אפס בקופה, אין לה שום עודף ויש לה רק 200,000,000 מלוות, למי יש יותר עומס? ברור. הרי אין לנו, השוטף שלנו לא משועבד, הוא זמין, הוא הכול, השארנו אותו ככרית ביטחון. כמה אנחנו, 70,000,000? כמה יש לנו, 60-70?

רו"ח גלית שניידר מימרן: 60.

מר כרמל שאמה הכהן: אני מאמין שבסופו של דבר, אם הממשלה תשלם לנו את כל מה שמגיע לנו על המלחמה, גם את השנה הזו נסיים בעודף.

עו"ד רועי ברזילי: אם? זו שאלה?

מר כרמל שאמה הכהן: עובדה, לא מעבירים את הכסף.

מר ליר לוי: רגע, ראש העיר, יש גם במתנ"ס, ראש העיר, גם במתנ"ס יש הרבה יתרות, אני רק אגיד.

מר כרמל שאמה הכהן: יש כאן יו"ר המתנ"ס שצריך להגיד, הוא קיבל את המתנ"ס, החליף את ליעד כיו"ר המתנ"ס, היקף המחזור של המתנ"ס היה 5 פסיק משהו מיליון שקלים, היום הוא קרוב ל-15 מיליון שקלים, כלומר, שילש את הפעילות, תוך שיש לו יתרות, כבוד הגזברית, תלמדי ממנו, יש לו יתרות של כמעט 4,000,000 שקלים. 2.5 בפיקדון ורשומים עוד 1.5.

מר משה רווח: היינו שמחים לקבל את הפעילות האמיתית של המתנ"ס.

מר כרמל שאמה הכהן: הנה, אתה שומע?

מר משה רווח: הפעילות האמיתית, מה עושים באמת שם.

מר כרמל שאמה הכהן: לך תבקר, תראה איזה פעילות תוססת. תודה רבה. הצבעה.

מר ליעד אילני: לא, שאלות.

מר משה רווח: שאלה.

מר כרמל שאמה הכהן: שאלות. בבקשה, שבו רגע.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רק אני אגיד, 595,000,000 היינו בתחילת שנה ועכשיו 610,000,000.

מר ליעד אילני: שאלות: כמה ההלוואה משנת 2024 שלקחנו, כמה מתוכה ניטלה בפועל אם בכלל? במרץ 2025 גם אישרנו הלוואה פה אני חושב על 33,000,000-

מר כרמל שאמה הכהן: עדיין לא לקחנו אותה.

מר ליעד אילני: אלה תשובות שאני מבקש. כמה למעשה, אם אנחנו עוזבים את ה-610,000,000 שקלים קרן, כמה הצ'ק הפתוח שהמועצה מאשרת כרגע לגזברית? תיקחי את ההלוואה ב-2024-

רו"ח גלית שניידר מימרן: בשם שאני לא מכירה, צ'ק פתוח, אז קשה לי לענות על זה.

מר כרמל שאמה הכהן: בדיוק. הוא רוצה להפוך אותך לפוליטיקאית.

מר ליעד אילני: את יכולה לקחת הלוואה מתי שאת רוצה כי המועצה מאשרת. המשמעות היא צ'ק פתוח, צ'ק ללא תאריך תפוגה, זו המשמעות החשבונאית.

רו"ח גלית שניידר מימרן: עדיין לא לקחנו. אנחנו מנסים ובגלל החוסן הפיננסי אנחנו מצליחים לא לקחת הלוואות. גם את שנת 2024 יש מספר בסביבות ה-30-40 שעדיין לא לקחנו, שעדיין לא מימשנו.

מר כרמל שאמה הכהן: על 2024.

עו"ד דוד מנחם: אנחנו רק מממשים את הזכות שלנו לקבל.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו חייבים כדי להראות מקור, אבל אנחנו מצליחים בסופו של דבר לא להשתמש בזה.

עו"ד דוד מנחם: מנצלים את הזכות לקבל אופציה.

מר ליעד אילני: או קיי, בסדר. תודה. הצבעה – מי בעד?

גב' ורד כהן: 15 בעד. מי נגד? 3 נגד.

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 16 – בעד, 3 – נגד.

מר כרמל שאמה הכהן: אושר. תודה רבה לסופרת. הישיבה נעולה. גמר חתימה טובה ושנה טובה. עדנה, אוהבים אותך.

מר כרמל שאמה הכהן
ראש העיר

מר מוטי כהן
מנכ"ל העירייה